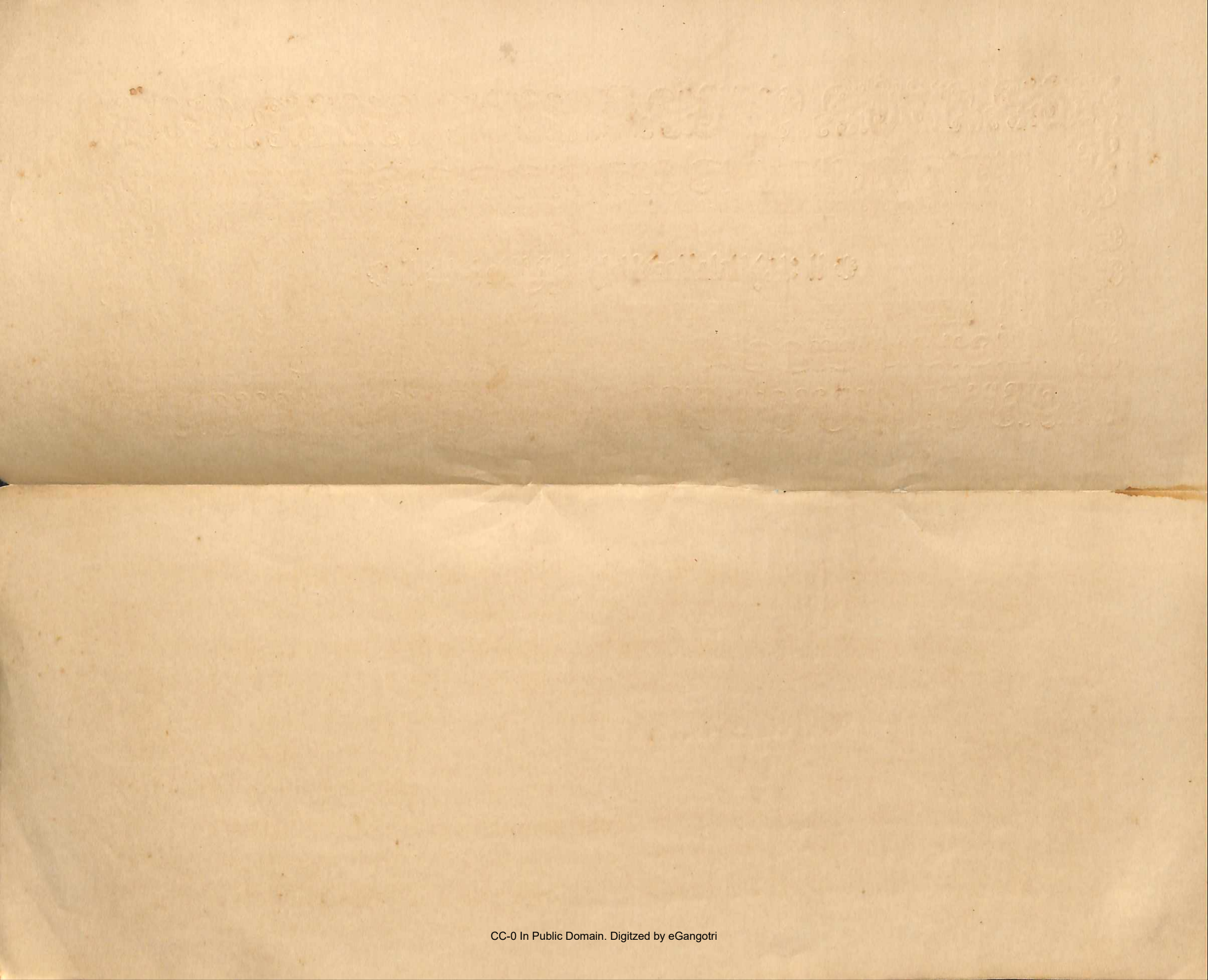

❀ ॥ अथ नासिकेतोपाख्यानप्रारंभः ॥ ❀

केगतिर्नहि ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनपुत्रमुत्पादयेन्नरः ॥ १४ ॥ ॥ उद्दालकउवाच ॥ ॥ षडशीतिसहस्राणिव्यतीताव
त्सराश्ववै ॥ पिप्पलादमुनिश्रेष्ठब्रह्मचर्ययुतस्यच ॥ १५ ॥ ॥ पिप्पलादउवाच ॥ ॥ कायेनमनसावाचानारीणांपरि
वर्जनम् ॥ ऋतुसेवांविनास्वस्याब्रह्मचर्यंतदुच्यते ॥ १६ ॥ ऋतुकालाभिगमनवंशस्यैवतुकारणम् ॥ नतेषांदोषमस्तीतिपु
रास्वायंभुवोऽब्रवीत् ॥ १७ ॥ एवमुक्त्वाततस्तं वैपिप्पलादोमहामुनिः ॥ उद्दालकंनमस्कृत्यसमुनिःस्वाश्रमंययौ ॥ १८ ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ उद्दालकस्तुतच्छ्रुत्वादुःखसंतप्तमानसः ॥ कयामिकन्यकांकस्माल्लभिष्यामीतिचिंतयन् ॥ १९ ॥
पुनरुक्तंतुयास्यामिप्रजापतिनिवेशनम् ॥ संप्रदास्यतिमेभार्याश्रेष्ठांवंशधरांशुभाम् ॥ २० ॥ प्रस्थितःसचतत्रैवयत्रदेवःप्र
जापतिः ॥ प्रजापतिततोदृष्टाप्रणम्यचाग्रतःस्थितः ॥ २१ ॥ तमागतंनरव्याघ्रंपरमेषुचब्रवीदिदम् ॥ स्वागतंमुनिशार्दूलउ
द्दालकतपोनिधे ॥ २२ ॥ यदर्थमिहचायातःकारणंतद्वदस्वनः ॥ प्रजापतिवचःश्रुत्वाऽब्रवीदुद्दालकोमुनिः ॥ २३ ॥ संतानार्थ
मिहायातोभार्यार्थंचप्रजापते ॥ यथास्यान्ममपुत्रश्चकुलीनाचशुभावधूः ॥ तथात्वंकुरुमेतातस्त्रष्टासिजगतःप्रभो ॥ २४ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ प्रथमंतवपुत्रोवैपश्चाद्भार्याभविष्यति ॥ भविष्यतिचतेपुत्रोयोसौवंशविवर्द्धनः ॥ २५ ॥ सर्वलक्षणसंपू
र्णरघुवंशस्यसुंदरी ॥ तयावर्द्धिष्यतेगोत्रंममवाक्यंनचान्यथा ॥ २६ ॥ गच्छत्वमाश्रमेविप्रउद्दालकमहामुने ॥ २७ ॥

॥ इतिश्रीनासिकेतोपाख्यानेउद्दालकचिंतानामप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

॥ ६२ ॥

॥ ६२ ॥

॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ उद्दालकस्ततोवाक्यंश्रुत्वाप्यंतरधीयत ॥ स्वाश्रमेचागतस्तत्रमनस्येतदचिंतयत् ॥ १ ॥ भार्या
याःप्रथमंपुत्रःश्रुतोदृष्टोनकस्यचित् ॥ ब्रह्मणातुमृषैवोक्तंपारिहास्यंकृतंमम ॥ २ ॥ कथंममभवेत्पुत्रःकथंभार्यालभाम्यहं
इतिचिंतयतस्तस्यमन्मथाकुलितस्यच ॥ ३ ॥ उद्दालकस्यचमुनेरेतःप्रस्खलितंतदा ॥ तद्वीर्यपद्मपुटकेक्षितंयत्नेनवैततः ॥
॥ ४ ॥ तंकुशैर्वैष्टयित्वातुगंगामध्येविनिक्षिपत् ॥ तत्रगंगातटेराज्ञोरघोश्चमहतीपुरी ॥ ५ ॥ तस्यांमहतिप्रासादेचित्रितेशि
ल्पिभिःसिते ॥ मेरुशृंगनिभेरम्येवसतिस्मरघोःसुता ॥ ६ ॥ त्रिपुलोकेषुविख्यातानाम्नाचंद्रवतीशुभा ॥ कन्यादशसहस्रे
णसेवितासानृपात्मजा ॥ ७ ॥ उर्वशीमेनकाद्याश्चस्वर्वेश्यारंभिकादयः ॥ तस्याःसर्वाःशुभास्ताश्चकलांनार्हतिषोडशीम् ॥
॥ ८ ॥ सखीपरिवृतासाचसर्वालंकारभूषिता ॥ नित्यंसास्नातिगंगायांतदाभोज्यंभुनक्तिसा ॥ ९ ॥ गंगायांस्नातुमायाता
सखीभिःपरिवारिता ॥ ध्वजचामरहस्ताभिःसेवितारघुकन्यका ॥ १० ॥ प्रविष्टाजलमध्येतुबहुकन्यासमन्विता ॥ पश्यंती
तत्रकन्यासादूरंगंगोदकोपरि ॥ ११ ॥ पुटकंवेष्टितंदर्भैस्तरंतमभिगामिनम् ॥ आज्ञापयत्कन्यकासात्यानयेतिसखींप्रति ॥
॥ १२ ॥ तदाज्ञयातयानीतंपुटकंदर्भवेष्टितं ॥ गृहीत्वागजकन्यासाघ्रात्वासौगंधिकंचतत् ॥ १३ ॥ क्षितंप्रवाहेगंगायाश्चंद्र

वत्यातयापुनः ॥ आघ्रातमात्रंतद्वीर्यप्रविष्टनाभिमंडले ॥ १४ ॥ स्नात्वाचप्रस्थितासातुसखीभिःपरिवारिता ॥ प्रासादस्वे
च्छयापूर्वक्रीडतिस्मयथासुखं ॥ १५ ॥ अज्ञातगर्भस्तस्यासीच्चंद्रवत्यास्तथाशृणु ॥ मासेतुप्रथमेतस्यामिलितंशुक्रशोणि
तं ॥ १६ ॥ रोमराजितरंगश्चद्वितीयेमासिचाभवत् ॥ तृतीयेमासिसंप्राप्तेशरीरंविपुलायते ॥ १७ ॥ चतुर्थेचततोमासेस्तनं
कृष्णमुखंभवत् ॥ पंचमेमासिसंप्राप्तेउदरंव्यक्तिमेतिच ॥ १८ ॥ संभूतमुदरंदीर्घमासेषष्ठेचसप्तमे ॥ दृष्ट्वाचाप्युदरंकन्याभ्र
ष्टेजास्तदाभवत् ॥ १९ ॥ उद्विग्नमानसाजातापतिताशोकसागरे ॥ रुदतीतिंततोभीताःपप्रच्छुःकन्यकाःकिल ॥ २० ॥
किमर्थरोदिषिदेविकथयस्वयथातथम् ॥ सखीनांवचनंश्रुत्वारोदमानाब्रवीदिदं ॥ २१ ॥ इदमप्यद्भुतंदुःखंप्रवक्ष्यामिकथं
सखि ॥ अयुक्तमभवच्चालिरघुवंशस्यदूषणं ॥ २२ ॥ सगर्भमुदरंपश्यतेनरोदिमिक्किंकरि ॥ तस्यास्तद्वचनंश्रुत्वाविह्वलासा
भवत्तदा ॥ २३ ॥ तदातुकन्यकाःसर्वागताराज्ञीसमीपतः ॥ विज्ञापयंतिकन्यायाःकारणमहदद्भुतं ॥ २४ ॥ भोराज्ञिकथयि
ष्यामःकन्यायावृत्तमद्भुतं ॥ अभयंचेत्प्रदीयेतब्रूमःसर्वसुविस्मिताः ॥ २५ ॥ ॥ राड्युवाच ॥ ॥ अभयंदत्तमस्माभिः
कथयध्वंयथार्थतः ॥ इतितद्वचनंश्रुत्वातावक्तुमुपचक्रमुः ॥ २६ ॥ ॥ कन्याउचुः ॥ ॥ अत्यद्भुतंमहादेविनभूतंनश्रुतंक
चित् ॥ तच्छृणुत्वंविशालाक्षिकन्यायावृत्तमद्भुतम् ॥ २७ ॥ नदेवानचगंधर्वानासुरानचराक्षसाः ॥ तस्यादृष्टिपथेदेविनरा

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ अथनासिकेतोपाख्यानप्रारम्भः ॥ ॥ नारायणंनमस्कृत्यनरैर्चैवनरोत्तमम् ॥ देवींसरस्व
तींचैवततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ गङ्गातीरेसुखासीनःकृतस्नानोत्थलंकृतः ॥ दानंदत्वाचविधिवद्वि
जेभ्योजनमेजयः ॥ २ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ ॥ पृच्छामितेमहाप्राज्ञसर्वशास्त्रविशारद ॥ कथयस्वकथांदिव्यांसर्व
पापप्रणाशिनीम् ॥ यांश्रुत्वासर्वपापेभ्योमुच्यतेनात्रसंशयः ॥ ३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ श्रूयतांराजशार्दूलक
थांपौराणिकींशुभां ॥ शृण्वन्तुऋषयःसर्वेयेचान्येतपसिस्थिताः ॥ ४ ॥ कश्चिदासीत्पुराराजन्नृषिःपरमधार्मिकः ॥ उद्दाल
केतिविख्यातोब्रह्मपुत्रस्तुतापसः ॥ ५ ॥ वेदवेदांगतत्त्वज्ञःस्मृतिसिद्धांतपारगः ॥ ६ ॥ तस्याश्रमपदंरम्यमृषिभिर्मुनिभिः
श्रितं ॥ नानाद्रुमलताकीर्णंनानापुष्पोपशोभितं ॥ ७ ॥ हंसैःकारंडवैश्वैवचक्रवाकैश्चशोभितं ॥ सेव्यमानंखगानीकैर्महिषैर्ग
वयैर्मृगैः ॥ ८ ॥ आगतश्चाश्रमेतस्यपिप्पलादोमहामुनिः ॥ तमागतंतथादृष्ट्वाआतिथेयंचकारसः ॥ ९ ॥ स्वागतंमुनिशार्दू
लविष्टरेचोपविश्यताम् ॥ यदर्थमिहचायातस्तद्वदस्वतपोधन ॥ १० ॥ उद्दालकवचःश्रुत्वापिप्पलादस्तमब्रवीत् ॥ ११ ॥
श्रूयतांमुनिशार्दूलममवाक्यंचसूतं ॥ अहोतपोमहतीब्रंत्वयातप्तंविदांवर ॥ १२ ॥ परंवनितयाहीनंसंयमेनत्युपस्थिताः ॥
तवपार्श्वेसपत्नीकाऋषयस्तपसिस्थिताः ॥ सपुत्राःसन्तिभोब्रह्मन्पुत्रहीनस्त्वमेवच ॥ १३ ॥ अपुत्रस्यगृहंशून्यंपरलो

त्रार्थमुपलेपंकरोम्यहम् ॥ ९ ॥ एवमुक्त्वाचतत्कृत्वापुनर्गंगातटंगता ॥ १० ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एतस्मि
न्नंतरेप्राप्तोमुनिरुद्दालकोवनात् ॥ विलेपितामग्निशालां दृष्ट्वावचनमब्रवीत् ॥ ११ ॥ विलेपिताचसकलाद्यग्निशालासुशोभ
ना ॥ तुष्टोहमद्यमेपुत्रस्यग्निहोत्रस्यलेपनात् ॥ १२ ॥ ॥ नासिकेत उवाच ॥ ॥ निःसंशयंमयातातकर्मकिंचित्कृतंनहि ॥
मात्राममकृतंसर्वमुपलेपंतवाश्रमे ॥ १३ ॥ ॥ उद्दालक उवाच ॥ ॥ क्वास्तेपुत्रतेमाताकृत्वाकर्मकथंगता ॥ पितुरेतद्व
चःश्रुत्वापुत्रःपितरमब्रवीत् ॥ १४ ॥ कृत्वाकर्मततस्तातगंगास्नानार्थिनीगता ॥ संहृष्टोसौऋषिस्तस्मिन्नग्निहोत्रंचकारह ॥
॥ १५ ॥ सकृत्वादेवकार्यंचपितृकार्यंतथैवच ॥ उवाचैनंततःपुत्रमातरंदर्शयस्वमाम् ॥ १६ ॥ ॥ पुत्र उवाच ॥ ॥ आग
च्छस्वाश्रमंमातराहारंतेददाम्यहम् ॥ पिताचैवाश्रमंप्राप्तस्तिष्ठमातर्यथेच्छया ॥ १७ ॥ ॥ मातोवाच ॥ ॥ अयुक्तंते
वचःपुत्रश्रुतंवैरोमहर्षणं ॥ अधर्मयुक्तंवाक्यंतेनप्रशसंतिधर्मवित् ॥ १८ ॥ पितावाप्यथवाभ्रातामातावाप्यथमातुलः ॥
ददातिकन्यकांलोकेनपुत्रोमातरंददेत् ॥ १९ ॥ तथापितत्रगच्छत्वंयत्रपूर्वचतिष्ठसि ॥ २० ॥ ततोनिवृत्तःसंहृष्टस्तत्रैवचव
राश्रमे ॥ गतोसौपितृपार्श्वेतुमात्राप्रोक्तंतमब्रवीत् ॥ २१ ॥ एषामदीयाजननीपितात्वमृषिपुंगव ॥ ॥ उद्दालक उवाच ॥
युक्तंसावदतेवाक्यंपुत्रमेनिश्चयंशृणु ॥ २२ ॥ मातरंपृच्छपुत्रत्वंकस्यवंशेसमुद्भवा ॥ पुत्रोहंतंकथंजातःकथमागमनंकृतं

णांचैवकाकथा ॥ २८ ॥ तथापितस्यागर्भोभूद्बहुहितुःकुलदूषणम् ॥ इतितासांकुमारीणांश्रुत्वावचनमद्भुतम् ॥ २९ ॥ सारा
ज्ञीदुःखसंपन्नमूर्छितापतिताभुवि ॥ क्षणेनलब्धसंज्ञासाताःकन्याविससर्जह ॥ ३० ॥ राज्ञःसमीपंसागत्वाराज्ञीवचनम
ब्रवीत् ॥ ॥ राज्ञ्युवाच ॥ ॥ शृणुष्वेदंमहाराजकन्यावृत्तंमहाद्भुतम् ॥ ३१ ॥ पुंसःसंसर्गहीनायाःकन्यायागर्भसंभवः ॥
कुलस्यदूषणंराजन्यशःकीर्तिविनाशकृत् ॥ रघुस्तद्वचनंश्रुत्वासकंपश्चाभवत्क्षणात् ॥ ३२ ॥ ततःक्रुद्धोऽनृपःपापेहाकन्ये
किमिदंकृतं ॥ इत्युक्त्वाज्ञांददौराजाकन्यात्यागविलज्जितः ॥ ३३ ॥ रोदमानाचसाकन्याभृत्यैर्नीतावनंप्रति ॥ रथमारो
पयित्वाचनिक्षिप्तानिर्जनेवने ॥ ३४ ॥ एकाकिनीवनेतस्मिन्व्याघ्रसिंहनिषेविते ॥ विव्दलाभयसंपन्नाकन्याकमललो
चना ॥ ३५ ॥ रुदंतीतारशब्देनहाविधेकिमिदंकृतं ॥ वीक्षंतीचदिशःसर्वायूथभ्रष्टामृगीयथा ॥ ३६ ॥ इतिश्रीनासि
कतोपाख्यानेचंद्रवतीपरित्यागोनामद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥
॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ कश्चित्तत्रसमायातःसत्यधर्मपरोमुनिः ॥ कंदमूलफलाकांक्षीददर्शतत्रकन्यकाम् ॥ १ ॥ दृष्ट्वातांसुंद
रींराजंस्तर्कयंश्चाग्रतःस्थितः ॥ दमयंतीभवेत्किंस्विच्चित्रलेखातिलोत्तमा ॥ २ ॥ उर्वशीमेनकावापिअहल्यारोहिणीभवेत् ॥
यक्षिणीवापिगंधर्वीकिन्नरीनागकन्यका ॥ ३ ॥ राजकन्याथवाश्रेष्ठाइतिविस्मयमागतः ॥ शोभतेवनमध्येतुविद्युल्लेखाय

ना०के०
॥५॥

ततोगत्वापितुःपार्श्वेनासिकेतोन्यवेदयत् ॥ ३८ ॥ शृणुतातयथान्याय्यमात्रात्वभिहितंमम ॥ रघोराज्ञस्तुदुहितागंगास्नाना
र्थमागता ॥ ३९ ॥ आगतं पद्मपुटकंदर्भेणपरिवेष्टितं ॥ दृष्ट्वापद्मगतंवीर्यंकिमेतदितिचाब्रवीत् ॥ ४० ॥ ततःसातत्समाघ्रा
यजलेचैवव्यसर्जयत् ॥ तस्मिन्नेवाघ्रातमात्रेजातंगर्भस्यधारणम् ॥ ४१ ॥ तच्छ्रुत्वाक्रोधमापन्नोराजारघुरुदारधीः ॥ त
त्याजकन्यकांचैववनेसिंहादिसेविते ॥ ४२ ॥ एवंसर्वस्ववृत्तंतुनासिकेतेनभाषितं ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाऋषिर्विस्मयमाग
तः ॥ ४३ ॥ अहोप्रजापतेःसत्यंसंभूतंवचनंतव ॥ इत्युक्त्वास्वागतंविप्रःपुनःपुत्रंसचाब्रवीत् ॥ ४४ ॥ तिष्ठपुत्रत्वमत्रै
वमात्रासहतपोवने ॥ तस्याश्वार्थीगमिष्यामिरघोराज्ञश्चवेश्मनि ॥ ४५ ॥ एवमुक्त्वाततोविप्रःकन्यार्थीसमगच्छत ॥
क्रमेणैवततःप्राप्तःशुभंचरघुमंदिरं ॥ ४६ ॥ सदृष्ट्वाविप्रमायांतंज्वलंतमिवपावकं ॥ उत्थायचार्य्यपाद्याद्यैरर्चयन्नासना
द्रघुः ॥ ४७ ॥ कृत्वाप्रदक्षिणंचैवमधुपर्केणचार्ययत् ॥ सुखासीनंचविप्रर्षिरघुर्वचनमब्रवीत् ॥ ४८ ॥ अद्यमेसफलंजन्म
त्यद्यमेसफलाःक्रियाः ॥ अद्यमेसफलंदानंयज्ञातंतवदर्शनम् ॥ ४९ ॥ गवांशतसहस्रंमेहेमकोटिशतानिच ॥ तुरंगमादिस
र्वमेराज्यंतुभ्यंनिवेदितम् ॥ ५० ॥ ॥ उद्दालकउवाच ॥ ॥ नाहंतुरंगमादीनिहेमकोटिशतानिच ॥ राज्यंनेच्छामिरा
जेंद्रकन्यामेकामहंवृणे ॥ ५१ ॥ ॥ रघुरुवाच ॥ ॥ राज्यंददामितेविप्रकन्याममनविद्यते ॥ कन्यैकामेपुरात्यासीत्साम्

तामुनिसत्तम ॥ ५२ ॥ ॥ उद्दालकउवाच ॥ ॥ नसामृतातुकन्यातेममतिष्ठतिचाश्रमे ॥ मत्स्यंतांदेहिराजेंद्रसत्यधर्मप
रायण ॥ ५३ ॥ रघुरुवाच ॥ ॥ आश्रमेतुकथंकन्यात्वदीयेविप्रतिष्ठति ॥ कौतूहलमिदंमन्येकथयस्वयथार्थतः ॥ ५४ ॥
॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ प्रजानांपतिनावाक्यंपुरायन्मेनियोजितम् ॥ निर्मितंदैवसंयोगादुर्वारंतत्सुरासुरैः ॥ ५५ ॥ वंशस्थितेः
कारणायगतोहंयत्रपद्मभूः ॥ गत्वातत्रमयाराजन्भार्यावंशविवाहिनी ॥ ५६ ॥ प्रार्थिताराजशार्दूलसूर्यवंशसमुद्भवा ॥ तेनो
क्तंप्रथमंपुत्रःपश्चाद्भार्याभविष्यति ॥ ५७ ॥ तवभार्याचविप्रेन्द्रघुवंशसमुद्भवा ॥ एवमुक्त्वाततोब्रह्माक्षणेनांतरधीयत ॥ ५८
ततोहमाश्रमेराजन्नागतश्चितयान्वितः ॥ कथंमेप्रथमंपुत्रोभार्यापश्चाद्भविष्यति ॥ ५९ ॥ तप्यमानेचतपसिरेतोत्सर्गोबभूवह
॥ ६० ॥ तन्मयापद्मपुटकेवीर्यंक्षिप्तंप्रयत्नतः ॥ कुशैश्चवेष्टयित्वातुगंगामध्येविसर्जितम् ॥ ६१ ॥ ततस्तेकन्यकाराजन्गंगा
स्नानार्थमागता ॥ तदाघ्रायच्युतंसम्यक्गंगामध्येसमागतम् ॥ ६२ ॥ तेनैवगर्भसंभूतिर्ममवीर्यान्नसंशयः ॥ नासाग्रेण
तुनिष्क्रांतोनासिकेतइतिश्रुतः ॥ ६३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ ततोविस्मयमापन्नोरघुरंतःपुरेऽब्रजत् ॥ तद्वृत्तांतंततोरा
जास्वमहिष्यैन्यवेदयत् ॥ ६४ ॥ राजासभांसमागत्यमुनिंवचनमब्रवीत् ॥ ॥ रघुरुवाच ॥ ॥ कन्यांददामितेविप्रशृणुमे
परमंवचः ॥ ६५ ॥ रथेशुभतरेरम्येस्थित्वागच्छस्वमाश्रमम् ॥ समानुजीविभिर्युक्तआनयस्वसुतांमम ॥ ६६ ॥ एवमुक्त

स्ततस्तेनतथैवहिचकारसः ॥ आनीताचतदाकन्यासपुत्ररथसंस्थिता ॥ ६७ ॥ दत्ताकन्यातदाराज्ञाप्रोत्फुल्लाभक्तिर्विद्विनी ॥
विवाह्यचततोराज्ञापुत्रस्तस्मैनिवेदितः ॥ ६८ ॥ दासान्दासीर्धनंधान्यमुक्ताभरणकुण्डले ॥ हारग्रैवेयकेयूरान्नानामाणि
क्यसंयुतान् ॥ ६९ ॥ रथान्गजान्हयान्वस्त्रमहिषीगोधनानिच ॥ राजारघुरदात्सर्वदुहित्रेस्त्रेहसंयुतः ॥ ७० ॥ ॥ वैशं
पायनउवाच ॥ ॥ ततोब्रजन्वनंविप्रोराजानंविनयान्वितम् ॥ धनंनानाविधंदृष्ट्वामुनिर्वचनमब्रवीत् ॥ ७१ ॥ किंकरोम्य
हमेतेनधनेनविपुलेनच ॥ तवैवसर्वथाराजनृगृहेतिष्ठतुसुव्रत ॥ ७२ ॥ इत्युक्त्वा^{१५}राज्यमखिलं^{१६}प्रतार्यागात्तपोवनम् ॥ प्रविष्टः
स्वाश्रमेविप्रःसपुत्रःसकलत्रकः ॥ ७३ ॥ रेमेतयाचंद्रवत्याततउद्दालकोमुनिः ॥ नासिकेतःसुतोभक्तोगंगातीरेसुखान्वितः
॥ ७४ ॥ विजहारमुदायुक्तोवयस्यैर्बालकैर्वृतः ॥ एकदातंनिजंपुत्रंशशापचपितारुषा ॥ ततःसंयमनीं गत्वातथैवपुनराययौ
॥ ७५ ॥ इतिहासकथांरम्यांपुण्यांपौराणिकींशुभाम् ॥ कथयेच्छृणुयाद्यश्चसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ७६ ॥ इतिश्रीनासिकेतो
पाख्यानेचंद्रवतीविवाहवर्णनंनामचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६२ ॥
जनमेजयउवाच ॥ ॥ एतत्पृच्छाम्यहंविप्रसंशयमेतत्पानुद ॥ दुर्लभंपुत्रनामापिमनुष्याणांतपोनिधे ॥ १ ॥ किमर्थं दत्तवा
नूशापंपुत्रमुद्दिश्यसुव्रत ॥ कथंयमपुरींप्राप्तोकथंचागतवानूपुनः ॥ २ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ शृणुराजनपुरावृत्तं

॥ २३ ॥ एवंवदयथान्याय्यंसर्वं पृच्छयथार्थतः ॥ सपितुर्वचनंश्रुत्वापप्रच्छमातरंप्रति ॥ २४ ॥ कथयस्वांबिकेसत्यंपितात्वां
पृच्छतेधुना ॥ कस्यवंशेसमुत्पन्नाकथंपुत्रोत्पद्यहंतव ॥ २५ ॥ कथमागमनंत्यत्रसत्यंब्रूहियथाविधि ॥ ॥ मातोवाच ॥ ॥
सत्यंशृणुमहाप्राज्ञयन्मांत्वंपरिपृच्छसि ॥ २६ ॥ पूर्वकर्मानुयोगेनयत्तुजातंविचेष्टितं ॥ कथयामिथान्याय्यंशृणुष्वैका
ग्रमानसः ॥ २७ ॥ रघुर्नामेतिविख्यातोराजात्रैलोक्यविश्रुतः ॥ तस्यवंशेसमुत्पन्नापुत्रीगिरिसुताइव ॥ २८ ॥ धवलगृह
संस्थाहंसखीभिःपरिवेष्टिता ॥ कन्यादशसहस्रेणरमंतीसुखसंयुता ॥ २९ ॥ ऋतौवसंतसंप्राप्तेगंगातीरेषुपुष्पिते ॥ विज्ञा
पितासखीभिश्चगंगास्नानार्थिनीगता ॥ ३० ॥ तत्रस्नानंप्रकुर्वत्यामयादृष्टंजलोपरि ॥ संतरद्वेष्टितंदर्भैःपुटकंकमलस्यहि
॥ ३१ ॥ तद्रूहीत्वासखीहस्तादाघ्रातंकमलंमया ॥ तस्याभ्यंतरतोवीर्यनासाभ्यंतरतोगतं ॥ ३२ ॥ संभूतश्चततोविप्रममग
र्भोनसंशयः ॥ सखीभिर्ज्ञापितोराजाकोपाविष्टस्ततोर्धुः ॥ ३३ ॥ अज्ञातगर्भांमांतातोवनेतत्याजनिर्जने ॥ रोदमानाद्य
हंदृष्ट्वामुनिनातुफलार्थिना ॥ ३४ ॥ ममोपरिकृपांकृत्वाद्यानीतास्वाश्रमंप्रति ॥ प्रसूताचाश्रमेतस्यभवानूजातोसिपुत्रका ॥
॥ ३५ ॥ नासिकांतःसमुत्पन्नोयतस्त्वंममबालकः ॥ नासिकेतैतितेज्ञात्वानामप्रोक्तंमहात्मना ॥ ३६ ॥ ततःसंस्थाप्यमं
जूपेनिक्षिप्तस्त्वंमयाजले ॥ पुनर्वियोगदुःखात्तवीक्षंतीत्वांसमागता ॥ ३७ ॥ एतदेवमयाप्रोक्तमात्मीयस्थितिकारणम् ॥

मेपुभोपुत्रयेचान्येतपसिस्थिताः ॥ अग्निहोत्रमुपासंतेस्वर्गलोकायसुव्रत ॥ १८ ॥ ॥ नासिकेतउवाच ॥ ॥ स्वर्गं गत्वा
पुनर्जन्मसंसारेभवतिध्रुवम् ॥ योगाभ्यासात्परं नास्ति नभूतो न भविष्यति ॥ १९ ॥ नकार्यमग्निहोत्रंतु योगाभ्यासंकुरु
भो ॥ २० ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ उद्दालकस्तु तच्छ्रुत्वा क्रुद्धः संस्तनयं प्रति ॥ उवाच गच्छ शीघ्रं त्वं यमं पश्य सुताधम ॥ २१ ॥
ततः शापेन रौद्रेण पतितो धरणीतले ॥ प्रमाणमिति प्रत्युक्त्वा नासिकेतो महात्मवान् ॥ २२ ॥ वैवस्वतस्थितिर्यत्र पश्याम्येव
तवाज्ञया ॥ पतितं पुत्रकं दृष्ट्वा ऋषिर्जातोतिविह्वलः ॥ २३ ॥ महाशोकेन संतप्तो विललापाति दुःखितः ॥ हा पुत्रहा वरशि शोहा
ज्ञानि नूहा सुबुद्धि मन् ॥ २४ ॥ अहं पापी दुराचारी अहं क्रोधी द्विजाधमः ॥ यत्र वैवस्वतो राजा दारुणानरकास्तथा ॥ २५ ॥
तत्र त्वयान गंतव्यं प्रायश्चित्तं विमर्शय ॥ एवं विलाप्य मानं तं पुत्रं पुनरभाषत ॥ २६ ॥ यतस्ते मे नमस्कारो यच्च योक्तं वचो न घ
॥ तत्सत्यं च करिष्यामि नान्यथा स्यात्कदाचन ॥ २७ ॥ आज्ञांतं च करिष्यामि मैवं वदमहामते ॥ सत्येन तपते सूर्यः सत्ये
न पृथिवी स्थिता ॥ २८ ॥ सत्येन ज्वलते वह्निः सर्वं सत्येन प्रतिष्ठितम् ॥ अश्वमेधसहस्रं वै सत्येन तुलयेन्न हि ॥ २९ ॥ सत्येन ग
म्यते स्वर्गः सत्येन परमां गतिम् ॥ सत्यधर्मविहीनस्य न रेके पतनं ध्रुवम् ॥ ३० ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन शोकं त्यक्त्वा स्थिरो भवतु
॥ ३१ ॥ दृष्ट्वा यमपुरं सद्यो धर्मराजस्य मंदिरं ॥ शीघ्रं चैवागमिष्यामि तव पादसमीपतः ॥ ३२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ पितृ

पादौ प्रणम्यादौ नमस्कृत्वा स्वयं भुवे ॥ नासिकेतो विनीतात्मा क्षणेनांतरधीयत ॥ ३३ ॥ तस्य सर्वप्रयत्नेन शापमेव प्रलापय
न् ॥ संप्राप्तो वायुवेगेन यत्र राजा स्वयं यमः ॥ ३४ ॥ ददर्श धर्मराजानं ज्वलंतमिव पावकम् ॥ सिंहासनसमारूढं सूर्यपुत्रं म
हाबलम् ॥ ३५ ॥ इति श्री नासिकेतोपाख्याने यमदर्शनं नाम पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६२ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ प्रविष्टस्तु सभामध्ये विद्याविनयभूषितः ॥ तेन स्तोत्रं समाख्यं धर्मराजस्य शोभनम् ॥ १ ॥ ॥
नासिकेत उवाच ॥ ॥ नमस्ते धर्मराजाय त्रैलोक्यस्य पितामह ॥ सर्वलोकस्य संगोष्ठ्रे नमः सर्वहिताय च ॥ २ ॥ मार्तण्ड
सूनवे दिव्यदेहायामिते तेजसे ॥ नमस्ते रविभक्ताय निर्मलाय च ते नमः ॥ ३ ॥ सुप्रभास्यस्वरूपाय नमस्ते सुरपूजित ॥ धर्मा
धिकारिणे श्रीमन्नमस्ते बहुरूपिणे ॥ ४ ॥ नमो धर्माय महते नमः पापांतकाय च ॥ ज्ञानविज्ञानरूपाय धर्ममूर्ते नमोस्तुते ॥ ५ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ नासिकेत कृतं स्तोत्रं प्रत्यक्षं पापनाशनम् ॥ यः पठेत्प्रयतः सम्यग् धर्मराजस्य कीर्तनम् ॥ ६ ॥ नैव
तस्य भवेदाधिः काये रोगभयं न हि ॥ यमस्तुष्टो भवेत्तस्य नरकांश्च न पश्यति ॥ ७ ॥ श्रुत्वा विप्रेरितं स्तोत्रं धर्मराजो वचो ब्रवी
त् ॥ तुष्टो हंतव विप्रेन्द्र ब्रूत्यागमनकारणम् ॥ ८ ॥ ॥ नासिकेत उवाच ॥ ॥ पित्रा क्रुद्धेन शप्तो हं यमं पश्येति भानुज ॥ त
दाज्ञया त्रसंप्राप्तो योगमार्गेण वेगतः ॥ ९ ॥ ॥ यम उवाच ॥ ॥ किंपृच्छसि महाप्राज्ञ विचारय यथा सुखम् ॥ वरं ब्रूहि प्र

यच्छामियते मनसि वर्तते ॥ १० ॥ ॥ नासिकेत उवाच ॥ ॥ यदि तुष्टोसि मे देव वरमेनं प्रयच्छ मे ॥ पश्यामि ते पुरीं सर्वां चि
त्रगुप्तं च लेखकम् ॥ ११ ॥ दुष्कृती पच्यते यत्र सुकृती सुखमेधते ॥ एतदिच्छामि सद्रष्टुं प्रसादं कुरु सूर्यज ॥ १२ ॥ ॥ वैशंपा
यन उवाच ॥ ॥ किं करांस्तत्र चादूयधर्मराजेन भाषितम् ॥ एनं विप्रं महाप्राज्ञं सत्यव्रतपरायणम् ॥ १३ ॥ पितुः शापा
दिहायातं दर्शयंतु पुरीं मम ॥ १४ ॥ तदा ते किं कराः सर्वे चित्रगुप्तस्य वेश्मनि ॥ गत्वा तदैव सहितानां सिकेतो न भारत ॥ चित्रगु
प्तस्य ते सर्वे द्वारपालमथाब्रुवन् ॥ १५ ॥ यमेन प्रेषिता विप्रो नासिकेतो महात्मवान् ॥ वचनं चास्य श्रोतव्यं दर्शयध्वं पुरं महत्
॥ १६ ॥ इति दूतवचः श्रुत्वा द्वारपालोऽब्रवीद्वचः ॥ चित्रगुप्तं नमस्कृत्य धर्मराजस्य लेखकम् ॥ १७ ॥ वचनं श्रूयतां देवयमेन
प्रेषितो द्विजः ॥ सहितो यमदूतैश्च द्वारेतिष्ठतितेऽनघ ॥ १८ ॥ ॥ चित्रगुप्त उवाच ॥ ॥ विप्रं तु त्वरिता दूतसमानय ममां
तिकम् ॥ १९ ॥ चित्रगुप्तवचः श्रुत्वा सोऽपि सर्वान् समानयत् ॥ उवाच चित्रगुप्तस्तान् किं कार्यं ब्रूत सुव्रताः ॥ २० ॥ ॥ दूता
उचुः ॥ ॥ प्रेषितास्मो महाभाग धर्मराजेन धीमता ॥ तेनाज्ञप्तं महाप्राज्ञतत्कुरुष्व अविलंबितम् ॥ २१ ॥ योयं विप्रो महाप्राज्ञः
सत्यधर्मपरायणः ॥ पितुः शापाच्च योगेन प्राप्तो वैवस्वतः पुरे ॥ अस्य वांछा प्रकर्तव्या यद्यदिच्छति वै द्विजः ॥ २२ ॥ ॥ चि
त्रगुप्त उवाच ॥ ॥ ब्रूहि विप्र महाप्राज्ञ यत्त्वमिच्छसि तद्वद ॥ धर्मराजस्य आज्ञामे प्रमाणं द्विजसत्तम ॥ २३ ॥ ॥ नासिकेत

धारणं

यथाशापो नियोजितः ॥ पित्रा वै प्रेषितो गत्वा हर्षितो यमसादने ॥ ३ ॥ आगतः पुनरेवाथ तत्सर्वं कथयामि ते ॥ उद्दालको मुनि
वरः सुव्रतं पुत्रमेकदा ॥ ४ ॥ उवाच पुत्रगच्छेति वनं शीघ्रं समानय ॥ समित्कुशफलानीति त्वग्निहोत्रं यथा भवेत् ॥ ५ ॥ इति श्रु
त्वा पितुर्वाक्यं नासिकेतो वनं प्रति ॥ जगाम तत्र समुनिर्यत्रास्ते शोभनं सरः ॥ ६ ॥ दृष्ट्वा रण्यं शुभं रम्यं नानाद्रुमलताकुलम् ॥
फलमूलयुतं चैव नानापक्षिनिषेवितम् ॥ ७ ॥ शुभे सरोवरे तत्र विविधोत्पलमण्डितम् ॥ स्नानं कृत्वा तु तत्रैव विधिदृष्टेन कर्मणा
॥ ८ ॥ देवार्चनं कृतं तेन दिव्यपुष्पैश्च नीरजैः ॥ नैवेद्यफलमूलाद्यैर्देवतापितृतर्पणैः ॥ ९ ॥ योगमारभ्य तत्रैव धारणाध्यानक
र्मणा ॥ देवार्चनं च योगं च नित्यं संपाद्य यत्नतः ॥ १० ॥ पितुर्मे विघ्नमुत्पन्नमग्निहोत्रे तु मत्कृतम् ॥ इति निश्चित्य मनसा पितुरा
श्रममागमत् ॥ ११ ॥ तत उद्दालकः क्रुद्धो दृष्ट्वा पुत्रं चिरागतं ॥ उवाच क्रोधताम्राक्षो त्वग्निहोत्रविघातकम् ॥ १२ ॥ किंतत्र फल
मूलार्थं चिरं गत्वा वनांतरे ॥ स्थितं त्वयामंदभाग्ययज्ञे विघ्नः कृतो मम ॥ १३ ॥ अग्निहोत्रेण तृप्यंति ब्रह्माद्या देवता गणाः ॥ त
थापितृगणाः सर्वे तेषां विघ्नः कृतस्त्वया ॥ १४ ॥ पितुस्तद्वचनं श्रुत्वा प्रत्युवाच स तापसः ॥ १५ ॥ अग्निहोत्रमिदं तात संसार
स्य तु बन्धनम् ॥ जन्ममृत्युमहामोहाः संसारे पततां ध्रुवम् ॥ १६ ॥ योगाभ्यासात्परं नास्ति संसारार्णवतारणम् ॥ ब्रह्मद्यादे
वताः सर्वे इंद्राद्याः कश्यपात्मजाः ॥ सर्वयोगवशात्सिद्धा गतास्ते परमां गतिं ॥ १७ ॥ ॥ उद्दालक उवाच ॥ ॥ सर्वाश्च

तितेपिता ॥ ३६ ॥ अजरश्चामरश्चैव सर्वदोषविवर्जितः ॥ भवत्वमक्षयोविप्रतपोयोगबलान्वितः ॥ ३७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमुक्तो नमस्कृत्य धर्मराजं द्विजोत्तमः ॥ गतो सौ येन मार्गेण ते नैव पुनरागतः ॥ ३८ ॥ यत्र स्थितः पिता तत्र संप्राप्तो निमिषार्द्धतः ॥ उद्दालको महात्मानं दृष्ट्वा पुत्रं समागतम् ॥ उवाच तं परिष्वज्य नमंतं पादयोर्मुहुः ॥ ३९ ॥ उद्दालक उवाच ॥ ॥ अद्य मे सफलं जन्म अद्य मे सफलाः क्रियाः ॥ अद्य मे सफलं सर्वं यज्जातं पुत्रदर्शनम् ॥ ४० ॥ अहं क्रोधी दुराचारी निर्दयः पापकर्मकृत् ॥ विना पराधं पुत्रे तु मया शापो नियोजितः ॥ ४१ ॥ दृष्ट्वा पुत्रं समायातं माता प्रोवाच हर्षिता ॥ ४२ ॥ पश्य पश्य प्रभावं वै मत्पुत्रस्य सुशोभनं ॥ शीघ्रं चैव यमं दृष्ट्वा आगतो यमसादनात् ॥ ४३ ॥ ॥ उद्दालक उवाच ॥ ॥ कथं यमपुरीं प्राप्तः कथं शीघ्रमिहागतः ॥ कीदृशो यमलोकस्य पंथाश्चैव यमस्तथा ॥ ४४ ॥ कथं लब्धं त्वया पुत्रभोजनं पानमेव च ॥ यत्किंचित् तत्र ते दृष्टं तत्सर्वं ब्रूहि मे सुत ॥ ४५ ॥ ॥ नासिकेत उवाच ॥ ॥ त्वत्प्रसादादहं तात संप्राप्तो यमसादनं ॥ देवाश्च विविधा दृष्टाय मय्यभगवान्प्रभुः ॥ ४६ ॥ चित्रगुप्तो मया दृष्टः सर्वलोकानुशासनः ॥ दृष्टश्च धर्मराजो वै स्तुतिभिस्तोषितो मया ॥ तुष्टेन मे वरो दत्तो अजरश्चामरो भव ॥ ४७ ॥ ॥ इति श्री नासिकेतो पारुष्यानेष्टो ध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ ऋषयश्च ततः श्रुत्वा सर्वे विस्मयमागताः ॥ यमस्य भवनं गत्वामुनिं पुनरिहागतम् ॥ १ ॥ आग

ताश्चाश्रमे तस्य मुनेरुद्दालकस्य च ॥ प्रश्नार्थं च समायातास्तपोव्रतसमन्विताः ॥ २ ॥ पक्षोपवासिनः केचिद्ये चान्ये जलवासिनः ॥ अधोमुखास्तथैवान्ये वायुभक्षास्तथापरे ॥ ३ ॥ ये चाग्निसाधकाश्चान्ये निराहारास्तपस्विनः ॥ ४ ॥ एकपादेन तिष्ठन्तस्तपस्तप्तुंसुदारुणम् ॥ संन्यासिनो वनस्थाश्च मौनव्रतपरायणाः ॥ ५ ॥ जपयज्ञरताः केचिदप्यश्वो यज्ञतेजसः ॥ योगाभ्यासरताः केचित्तापसा ब्रह्मचारिणः ॥ ६ ॥ शुष्कपर्णाशनाः केचित्तामासोपवासिनः ॥ पप्रच्छुर्मिलिताः सर्वे नासिकेतं महामुनिम् ॥ ७ ॥ उद्दालकात्मजप्राज्ञदृष्टं चैव त्वया द्रुतम् ॥ ८ ॥ नासिकेतमहाभाग परलोककथां वद ॥ कीदृशो यमलोकश्च तस्य मार्गश्च कीदृशः ॥ ९ ॥ कीदृशो यमदूताश्च कास्थितिर्वर्तते द्विज ॥ कीदृशस्तत्र लोकश्च क्रोधी वा प्रियवाग्द्विज ॥ १० ॥ कीदृशानरकास्तत्र केन पापेन को भवेत् ॥ सत्यं ब्रूहि महाप्राज्ञ ऋषयः प्रष्टुमागताः ॥ ११ ॥ ॥ नासिकेत उवाच ॥ ॥ श्रूयतामृषयः सर्वे ये चान्ये तपसि स्थिताः ॥ नमस्कृत्य महादेवं धर्मराजं महामतिम् ॥ तत्र दृष्टं प्रवक्ष्यामि महान्तं रोमहर्षणम् ॥ १२ ॥ पितुः शापादहं प्राप्तो विप्राः संयमनी पुरीम् ॥ तत्र दृष्टो धर्मराजः स्तुतिभिस्तोषितो मया ॥ १३ ॥ तुष्टे धर्मे मया प्रोक्तं दर्शयस्व पुरीं तव ॥ तदा यमाज्ञया सर्वा पुरी दृष्टा मया द्विजाः ॥ १४ ॥ चित्रगुप्तो मया दृष्टः शुभाशुभविचारकः ॥ ततो वरं मया लब्धं विनया विष्टचेतसा ॥ अजरामरता चैव त्वया प्रदत्तं स्वविनाशनम् ॥ १५ ॥ आगतो हं पुनश्चैव पितुर्मम प्रसादतः ॥

पुनश्चाहंप्रवक्ष्यामि यमलोकस्य विस्तृतिम् ॥ १६ ॥ शतानि दशविस्तीर्णं योजनानां प्रमाणतः ॥ चतुरस्रं चतुर्द्वारं नानारत्नो
पशोभितम् ॥ १७ ॥ नानाजनसमाकीर्णं गीतवादित्रसंयुतम् ॥ धर्मराजपुरं दिव्यं सप्तप्राकारवेष्टितम् ॥ १८ ॥ तस्य मध्ये
महादिव्यं धर्मराजस्य मंदिरम् ॥ सर्वरत्नमयं वह्निविद्युद्बालार्कवर्चसम् ॥ १९ ॥ चित्रस्फाटिकसोपानं वज्रकुट्टिमशोभित
म् ॥ तत्रासौ भगवान् धर्मआसनेऽनुपमेशुभे ॥ २० ॥ उपविष्टः सतां श्रेष्ठः सिंहासनगतो यमः ॥ सभायां धर्मराजानं योगि
नः समुपासते ॥ २१ ॥ अप्सरोगणगंधर्वा विद्याधरमहोरगाः ॥ प्रविशंतीं द्रदिद्वारेशिव भक्तिपरायणाः ॥ २२ ॥ ग्रीष्मोद
कप्रदातारो माघे वह्निप्रदायकाः ॥ विश्रामयंतिये श्रान्तान् विप्रान् ध्वप्रपीडितान् ॥ २३ ॥ दानधर्मरताश्चैव क्रोधलोभविव
र्जिताः ॥ पितृभक्तिरता ये च गुरुपूजारताः सदा ॥ २४ ॥ ते सर्वे पूर्वद्वारेण प्रविशंति द्विजोत्तमाः ॥ अतिथीन् पूजयेयुर्ये देवद्विज
प्रपूजकाः ॥ २५ ॥ ब्राह्मणानां च ये भक्तास्तीर्थस्नानरताश्च ये ॥ वाराणस्यांगो ग्रहे च मृतास्ते यांति चोत्तरे ॥ २६ ॥ सत्यव्रत
धराये च नित्यं धर्मपरायणाः ॥ परद्रव्येच्छाविहीनाः परनिंदापराङ्मुखाः ॥ २७ ॥ विष्णुभक्ता महात्मानः परस्त्रीपुनपुंसकाः ॥ नि
त्यं धर्मकथासक्ताः परहिंसाविवर्जिताः ॥ २८ ॥ एते वै पश्चिमे द्वारे प्रविशंति सुखान्विताः ॥ अन्ये च दक्षिणे द्वारे प्रविशंति नरा
धमाः ॥ २९ ॥ सदानृतपराः क्रूरा गुरुदेवविदूषकाः ॥ पुराणवेदमीमांसा मातापित्रोर्विनिंदकाः ॥ ३० ॥ हाहाकारो भवत्यु

उवाच ॥ ॥ महावीर्यमहातेजो धर्माधर्मविचारक ॥ त्वंचित्रं सर्वभूतानां सर्ववेत्ति शुभाशुभम् ॥ २४ ॥ ॥ वैशंपायन उ
वाच ॥ ॥ एवं च तोषितस्तेन चित्रगुप्तो महात्मवान् ॥ हर्षितो द्विजवाक्येन पुनरेवाब्रवीद्विजम् ॥ २५ ॥ ज्ञानविज्ञानसंयु
क्तुष्टो हंते द्विजोत्तम ॥ ददामित्वां वरं शीघ्रं यत्ते मनसि वर्तते ॥ २६ ॥ ॥ नासिकेत उवाच ॥ ॥ पश्यामिवः पुरीं सर्वां दुः
स्वानि च सुखानि च ॥ एतच्छ्रुत्वा वचोभूयश्चित्रगुप्तो वचोऽब्रवीत् ॥ २७ ॥ भो दूता मम माक्येन सत्वरं द्विजपुंगवं ॥ विषमं च शु
भं सर्वं दर्शयंतु पुरं महत् ॥ २८ ॥ यथानपीड्यते विप्रो नरकैश्चैव व्याधिभिः ॥ दर्शयित्वा च विप्रैर्द्रुपुनरत्रानयंतु च ॥ २९ ॥ चि
त्रगुप्ता ज्ञया सर्वदूतैस्त्वरितगामिभिः ॥ दर्शयित्वा पुरीं सर्वां पृथुलां धर्मशासनात् ॥ ३० ॥ आनीतं पुरतस्तस्य चित्रगुप्तस्य वे
श्मनि ॥ ॥ चित्रगुप्त उवाच ॥ ॥ नीयतां वै द्विजः शीघ्रं धर्मराजस्य सन्निधौ ॥ ३१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ तं प्रण
म्य गतस्तत्र यत्र वै स्वतः स्थितः ॥ यमश्चाप्यागतं दृष्ट्वा नासिकेतं महत्तमम् ॥ ३२ ॥ अर्घ्यपाद्यासनैरेनं नासिकेतमपूज
यत् ॥ सुखासीनस्य विप्रस्य यमो वचनमब्रवीत् ॥ ३३ ॥ नासिकेतमहाभाग त्वया गतस्त्वं सुखेन च ॥ दृष्ट्वा च विविधं स्थानं चि
त्रगुप्तं च लेखकम् ॥ ३४ ॥ ॥ नासिकेत उवाच ॥ ॥ त्वत्प्रसादान्मया दृष्टः स्वर्गश्च नरकास्तथा ॥ पिता मे दुःखतो घोरेव
नेति पृतिमोहितः ॥ ३५ ॥ तस्य पादौ प्रपश्यामि स्वामिन्नाज्ञा भवेद्यदि ॥ ॥ यम उवाच ॥ ॥ गच्छ द्विजवर श्रेष्ठ यत्र तिष्ठ

कः ॥ १३ ॥ दयाहीनादुराचारादानधर्मविवर्जिताः ॥ महापापेनसंयुक्तास्तथायेवकवृत्तयः ॥ १४ ॥ नश्रुतंचगुरोर्वाक्यं
शास्त्रवार्तातथैवच ॥ पुराणसंभवंवाक्यंयेनयेनकदाचन ॥ १५ ॥ महाक्लेशकराश्चैवनिजधर्मविवर्जिताः ॥ एतेचान्येचब
हवोमयादृष्टाद्यनेकशः ॥ नरकेषुचसर्वेषुपच्यमानाःस्वदुष्कृतैः ॥ १६ ॥ इतिश्रीनासिकेतोपारुयानेअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥
॥ नासिकेतउवाच ॥ ॥मर्त्यलोकेतुपापिष्ठाःपापचारयुतानराः ॥ देहंत्यक्त्वापुनर्लब्ध्वायातनादेहमित्युत ॥ १ ॥ दूतैः
कृष्टाःपुरींयांतिगृहीताइवमर्कटाः ॥ वैवस्वतस्यभोविप्राःसभायांसंस्थितस्यच ॥ २ ॥ सभामध्येस्थितायेतुताञ्छृणुध्वं
द्विजोत्तमाः ॥ कृष्णद्वैपायनःशृंगीभरद्वाजोमहामुनिः ॥ ३ ॥ दुर्वासागौतमश्चैवमरीचिर्भृगुरेवच ॥ पिप्पलादःपुलस्त्यश्च
पुलहःसनकस्तथा ॥ ४ ॥ सुरभिःसुरदेवश्चवालमीकिश्चमहातपाः ॥ विश्वामित्रोवसिष्ठश्चक्रतुर्दक्षोहरिस्तथा ॥ ५ ॥ एतेचा
न्येचबहवोमयादृष्टाद्यनेकशः ॥ यमेनसहिताःसर्वेधर्माधर्मविचारणां ॥ कुर्वंतिसततंविप्रावेदज्ञाःसंशयच्छिदः ॥ ६ ॥ निर्णीय
पापिनांपापदंढ्यतेहियमानुगैः ॥ ब्राह्मणघ्नश्चयःपापःकुंभीपाकेसपच्यते ॥ ७ ॥ गोघ्नाश्चैवकृतघ्नाश्चयेचस्त्रीगर्भपा
तिनः ॥ तैलयंत्रेणपीड्यंतेयमदूतैर्भयंकरैः ॥ ८ ॥ स्वामिद्रोहरतायेचगुरुद्रोहकराश्चये ॥ विश्वासघातकायेचछिद्यंतेक्रकचै
र्द्विधा ॥ गरदायेचजंतूनांपच्यंतेत्यनलेषुते ॥ ९ ॥ क्षेत्रवृत्तिहरायेचपरदाररताश्चये ॥ गुडपाकेषुपच्यंतेयेचजीवविर्हिसकाः

॥ १० ॥ परद्रव्येष्वभिध्यानंमनसानिष्ठचिंतनम् ॥ वितथाभिनिवेशश्चमानसंत्रिविधंस्मृतम् ॥ ११ ॥ पारुष्यमनृतंचै
वपैशून्यंचापिसर्वशः ॥ असंबंधप्रलापश्चवाङ्मयस्याच्चतुर्विधम् ॥ १२ ॥ अदत्तानामुपादानंहिंसाचैवाविधानतः ॥ प
रदारोपसेवाचकायिकंत्रिविधंस्मृतम् ॥ १३ ॥ एवंपापंदशविधंमनुनोक्तंकरोतियः ॥ पच्यतेनरकेघोरेकालसूत्रेसतुद्विजः
॥ १४ ॥ अभक्ष्यंभक्षयेद्यस्तुमदिरापिबतेचयः ॥ अगम्यागमनंचैवगुरुनिंदारतोनरः ॥ १५ ॥ एतेवैपापिनःसर्वेदृष्टावैव
स्वतेपुरे ॥ यातनाभिःपीड्यमानानारकीभिरनेकधा ॥ १६ ॥ शमीन्यग्रोधपालाशच्छेदनंकुरुतेवृथा ॥ तस्यदूताधर्मलोकेछे
दपीडाप्रवर्तते ॥ १७ ॥ अतिथीन्वैश्वदेवांत्यागतानक्षुधयातुरान् ॥ वीक्षंतेक्रूरदृग्भिर्येपापात्मानोऽल्पबुद्धयः ॥ १८ ॥
तेषामुद्विद्यतेनेत्रयुग्मंदत्वापदंहृदि ॥ १९ ॥ सदापापरतायेतुक्षिप्यंतेरौरवेध्रुवं ॥ येतुनिर्मत्रभोक्तारोवैश्वदेवविवर्जिताः ॥
॥ २० ॥ विष्ठाकूपेषुपतितामयादृष्टाअधोमुखाः ॥ दूषयेद्धर्मशास्त्राणितीर्थनिंदांकरोतियः ॥ २१ ॥ आत्मसंभावितस्तब्धः
शिलापृष्ठेषुपिप्यते ॥ एतेवैपापिनोदृष्टायमलोकेसहस्रशः ॥ २२ ॥ ॥ इतिश्रीनासिकेतोपारुयानेपापियातनावर्णनं
नामनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥
॥ नासिकेतउवाच ॥ ॥ अतःपरंमयादृष्टंमहतांरोमहर्षणम् ॥ अद्भुतंतृष्टृणुध्वंभोमुनयोयेसमागताः ॥ १ ॥ नरकाश्चम

यादृष्टाज्वलदग्निसमप्रभाः ॥ पापिनोयत्रदह्यतेयमदूतैरनेकधा ॥ २ ॥ ऊर्ध्वकेशामहाकायास्तीक्ष्णदंष्ट्राभयंकराः ॥ वक्र
तीक्ष्णनखाग्राश्चसूचीवक्राभयंकराः ॥ ३ ॥ त्रासकाःसर्वपापानांदूरदर्शनचक्षुषः ॥ दूरश्रवणविज्ञानादीर्घकायामहाब
लाः ॥ ४ ॥ केशग्रहणपापिष्ठान्तसंगृह्यव्यथयन्तिच ॥ विषयासक्तमनसांमुखं चक्षणमेवहि ॥ ५ ॥ भवेदुःखंचकल्पांतंतप्त
सूर्मिमयं द्विजाः ॥ येनयद्यत्कृतंकर्मसतद्भुक्तेशुभाशुभं ॥ ६ ॥ एवंचतमयादृष्टापीडाकर्मसमुद्भवाः ॥ हन्यमानानीयमाना
मयादृष्टाल्यनेकशः ॥ ७ ॥ तत्रैवैकैर्धर्मदूतैरसिपत्रैश्चताडिताः ॥ कूटसाक्षिप्रदातारोकूटकर्मरताश्चये ॥ ८ ॥ नीयंतेनरकेघो
रेशिरश्चित्वाकुठारकैः प्राणिनांघातकाश्चैवपीडितायमकिंकरैः ॥ दुःखदाःप्राणिनांयेतुव्याधिकष्टेनपीडिताः ॥ ९ ॥ घृत
चौरोघृतेक्षितस्तैलेतैलापहारकः ॥ दुग्धचौरोभवेद्दग्धेदिव्यवर्षसहस्रकम् ॥ १० ॥ देवतार्चनसेवायांभक्तिभावविवर्जि
ताः ॥ दुष्टकर्मरतायेतुपाशैर्वद्धाःकदर्थिनः ॥ ११ ॥ वाटिकाछेदितायेनदेवप्रासादभंजकः ॥ कृतंकर्महतयेनपरात्रं द्विजपुङ्गवाः
॥ १२ ॥ किंकरैर्वध्यमानास्तेरुदंतिकरुणंबहु ॥ सर्वजीवदयाहीनात्रिपुराःक्रूरमानसाः ॥ १३ ॥ नरकेपीडितादूतैर्यावच्चंद्र
दिवाकरौ ॥ मार्गेषुछेदितावृक्षाविकीर्णाःकंटकाःपथि ॥ १४ ॥ भवेत्तेषां वधोदूतैर्वज्रदंडैश्चताडनम् ॥ भोजनंविषसंमिश्रंयोदद्या
त्प्राणिनांयदि ॥ १५ ॥ तप्तलोहोमुखेतस्यदीयतेयमकिंकरैः ॥ पतिंसंत्यज्ययानारीपरपुंसिरताभवेत् ॥ १६ ॥ तांनारीं

ग्रस्तस्मिन्द्वारेमयाश्रुतः ॥ अधिकारमधंघोरंनानारोगनिषेवितम् ॥ ३१ ॥ तत्रैवपापकर्माणोयमदूतैःप्रपीडिताः ॥ मुद्गरै
स्ताड्यमानाश्चलोहदंडैश्चदारुणैः ॥ ३२ ॥ ॥इतिश्रीनासिकेतोपाख्यानेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥६५॥ ॥६५॥
नासिकेतउवाच ॥ ॥तत्रैवनरकादृष्टानानापीडामयाद्विज ॥ कुंभीपाकमुखाघोराधौरेयात्येकविंशतिः ॥ १ ॥ तानहंसंप्रव
क्ष्यामिशृणुध्वंद्विजसत्तमाः ॥ वदमानोपिनरकान्भयभीतोभवाम्यहम् ॥ २ ॥ कुंभीपाकोत्थवीचिश्चमहारौरवरौरवौ ॥ कक्ष
भेदोमहाघोरोदारुणोलोमहर्षणः ॥ ३ ॥ तपनश्चमहाघोरोऽनिश्वासोमहदद्भुतः ॥ तप्तांगारस्तप्तभूमिरसिपत्रवनंतथा
॥ ४ ॥ पूयपूर्णनदीचैवकूपश्चकृमिपूरितः ॥ विष्ठापूर्णस्तथाकूपःकर्णनासाविकर्तनः ॥ ५ ॥ घृतपाकस्तथाचैवगुडपाकस्तथै
वच ॥ संतप्तवालुकश्चैवतथैवक्षुरवर्धकः ॥ ६ ॥ पर्वतारोहणचैवशूलारोहणमेवच ॥ तप्तसंदंशकाग्रेणनेत्रोत्पाटनमेवच ॥
॥ ७ ॥ ब्रह्मघ्नस्तत्रमेदृष्टागोघ्नाश्चपितृघ्नतकाः ॥ मित्रंविश्वास्यमुत्थंतियेचगर्भनिपातिनः ॥ ८ ॥ स्त्रीणांदोषगृहीतारस्त
थैवगुरुतल्पगाः ॥ परनारिरतायेचपरद्रव्याभिलाषिणः ॥ ९ ॥ गोब्राह्मणपरित्यागीसाधुवृत्ताःस्त्रियस्तथा ॥ त्यजंतिदूष
काराज्ञांपरधर्मस्यनिंदकाः ॥ १० ॥ कूटसाक्षिप्रदातारःक्रूरकर्मरताश्चये ॥ दुःखितेहर्षकारीचसुखितेदुःखितःसदा ॥ ११ ॥
पापेपुरमतेनित्यंसत्यशौचविवर्जितः ॥ सूचकःकल्पो नित्यंचौर्येणैवोपजीवति ॥ १२ ॥ भूहर्तागृहहर्ताचदेवद्रव्यापहार

धर्मरतानराः ॥ ७ ॥ नकृतंजलदानंयैरन्नदानंचनोकृतम् ॥ नतोषिताविप्रगणास्तथानाग्निमुखेहुतं ॥ ८ ॥ गृहेस्थितायेपुरुषाः
पंचयज्ञविवर्जिताः ॥ तस्मिन्स्थानेमयादृष्टंपुनर्देहांतरंभवेत् ॥ ९ ॥ कृमियोनिषुजायंतेनराःस्वेनैवकर्मणा ॥ कूटसाक्ष्यं
वदेद्यस्तुकूटमानंकरोतियः ॥ १० ॥ सोऽमुत्रस्वकृतेनैवदत्त्यतेवायुवह्निना ॥ विप्रांश्चदेवताश्चैवगंगादिसरितस्तथा ॥ ११ ॥
नमन्यतेनरोयस्तुनरकेपीडयतेभृशं ॥ निर्दयामानमारूढाजीवहिंसापरायणाः ॥ १२ ॥ तेमुत्रनियतंघोरैःपीडयंतेयमकिंकरैः ॥
मातृष्वसुःसुतांश्चैवगुरोःपुत्रान्नराधमाः ॥ १३ ॥ भ्रातृत्वेननमन्यंतेपीडयंतेमुत्रतेभृशं ॥ दंडहस्तैर्महाघोरैर्वधबंधादिभि
स्तथा ॥ एतत्सर्वमयादृष्टंद्विजाःकौतूहलंमहत् ॥ १४ ॥ इतिश्रीनासिकेतोपाख्यानेनरकवर्णनंनानामैकादशोऽध्यायः ॥ १५ ॥
॥ नासिकेतउवाच ॥ ॥ अथातःसंप्रवक्ष्यामियदृष्टंयमशासनं ॥ तस्मिन्वैदक्षिणेद्वारेक्लिश्यंतेपापिनोजनाः ॥ १ ॥ तत्र
नानाविधादृष्टादूतायैवैविभीषणाः ॥ दीर्घदेहाश्चलंबोष्ठाऊर्ध्वकेशाभयंकराः ॥ २ ॥ वराहसदृशाकाराःकृष्णवर्णाःकृशोद
राः ॥ अपरेसिंहपादाश्चव्याघ्ररूपास्तथापरे ॥ ३ ॥ मार्जाररूपिणश्चान्येतन्नेत्रास्तुतथापरे ॥ सर्पवृश्चिकरूपाश्चरौद्रा
भरणभूषिताः ॥ ४ ॥ त्रिशूलधारिणःकेचिद्वंडमुद्गरधारिणः ॥ खड्गखेटधराःकेचिद्भुशुंडीपरिघायुधाः ॥ ५ ॥ भिंदिपालधराः
केचित्केचिन्मुशलपाणयः ॥ करालास्याःशक्तिधराःकेचित्परशुपाणयः ॥ ६ ॥ निर्मितायमराजेनपापानुग्रहकारिण ॥ ना

नायुधधरादूतास्ताडयन्तिदुरात्मनः ॥ ७ ॥ पापकर्मरतान्क्रूरांस्तथैवकलहप्रियान् ॥ क्षिपन्ति यमदूतास्तेह्यसिपत्रवनांत
रे ॥ ८ ॥ पतिताः कालसूत्रेषु मया दृष्टाश्च केचन ॥ जीवन्ति स्लेच्छवृत्त्या ये चौरकर्मोपजीविनः ॥ ९ ॥ पूर्वकर्मभिरेते वै सहंते ब
हुयातनाः ॥ भक्षयन्ति च तान् श्वानाः काकगृध्राः कुशन्ति च ॥ १० ॥ तत्र स्थाने मया दृष्टामनुष्या बहुपीडिताः ॥ रौद्ररूपैर्महा
घोरैर्यमदूतैरिति स्ततः ॥ ११ ॥ एकस्मिन् समये दृष्टो मया वैवस्वतो यमः ॥ महिषासनमारूढो महाबलपराक्रमः ॥ १२ ॥
कुंडलालंकृतः श्रीमान्दंडपाशधरो द्विजाः ॥ बुद्धिशाली महाकायो दूतैश्च परिवारितः ॥ १३ ॥ आगतो नरकान् वीक्षन् क्रोध
रक्तांतलोचनः ॥ तदा दूतगणाः सर्वे नत्वा तस्याग्रतः स्थिताः ॥ १४ ॥ यम उवाच ॥ ॥ शृणु ध्वं वचनं दूताः शीघ्रं कुरुत
माचिरं ॥ भूतले राक्षसाघोरास्तिष्ठन्ते धर्मवर्जिताः ॥ १५ ॥ तानानयध्वं त्वरितं न भेतव्यं महाबलान् ॥ इत्युक्ते धर्मराजेन वेगे
नैव महीतले ॥ १६ ॥ गतास्ते मिलिताः सर्वे यत्र ते दानवाः स्थिताः ॥ तत्र तैरभवद्युद्धं प्रासमुद्गरतो मरैः ॥ १७ ॥ सायकैर्लोह
दंडैश्च खड्गैः शूलैर्भुशुन्दिभिः ॥ एवं तेषामभूद्युद्धं महद्वैरो महर्षणं ॥ १८ ॥ किं करैः कालपाशेन जितास्ते राक्षसा रणे ॥ पार्श्व
द्वान्महादैत्या नानिन्युः स्तेयमांतिकम् ॥ १९ ॥ धर्मराजश्च तान् दृष्ट्वा महाघोरतरो भवत् ॥ स्वान् दूतान् प्रत्युवाचाथ नीयन्तां चि
त्रवेशमनि ॥ २० ॥ चित्रगुप्तस्तु तान् सर्वान् क्रुद्धि कुण्डे पुनश्च क्षिपत् ॥ एवं विप्राजगत् सर्वकालपाशवशं भवेत् ॥ २१ ॥ युवानोवा

लकाः केचिद्दृष्ट्वाश्च गर्भगाः परे ॥ एवं भूतानि सर्वाणि कालस्य वशवर्तिनः ॥ २२ ॥ ये च पापे प्रवर्तन्ते धर्महीनाश्च मानवाः ॥ इह
लोके च दृश्यन्ते दुःखदारिद्र्यपूरिताः ॥ २३ ॥ अवश्यमेव भोक्तव्यं कृतं कर्म शुभाशुभं ॥ २४ ॥ इति श्रीनासिकेतोपाख्याने द्वाद
शोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६१ ॥
॥ नासिकेत उवाच ॥ ॥ तत्र स्थाने मया दृष्टा धर्मिणश्च द्विजोत्तमाः ॥ फलं कृतस्य भोक्तव्यं धर्मराजस्य चाज्ञया ॥ १ ॥ तत्र
स्थाने महानद्यो मया दृष्टा मनोहराः ॥ शर्करादधिदुग्धाज्यमधूनां च महानदी ॥ २ ॥ पूर्वोत्तरदिशोर्मध्ये मया दृष्टाश्च धार्मिकाः
॥ दिव्यां वरधरारम्या दिव्याभरणभूषिताः ॥ ३ ॥ हेमकुण्डलशोभाढ्याहारकेयूरधारिणः ॥ वीणावंशनिनादाढ्याश्चामरैरुप
शोभिताः ॥ ४ ॥ उच्चासनसमारूढा लघुप्सरोभिरुपासिताः ॥ दिव्यस्रग्गन्धलिप्ताङ्गा विविधैरुत्सवैर्वृताः ॥ ५ ॥ तत्तत्काञ्च
नवर्णाभामुकुटैरुपशोभिताः ॥ एवं विधाधार्मिकास्ते यमलोके समासते ॥ ६ ॥ श्रद्धया विप्रमुख्येभ्यो दत्तानि विविधानि च ॥
अन्नदानानि वस्त्राणि हिरण्यं भक्ष्यभोजनं ॥ ७ ॥ तिलदानं भूमिदानं कृतं यैर्धार्मिकैर्नरैः ॥ तेलभृतं तैः खिलं सौर्यं दानधर्मप्रभा
वतः ॥ ८ ॥ वर्णाश्रमस्थाये लोकानि जधर्मस्य पालकाः ॥ आगतान्वैश्वदेवांस्तैस्त्यतिथीन् पूजयन्ति ये ॥ ९ ॥ संध्योपासना
दिकर्माणि वेदाध्ययनमेव च ॥ कुर्वन्ति ये स्वधर्मस्था दयादाक्षिण्यसंयुताः ॥ १० ॥ गाञ्च विप्रं स्त्रियं कष्टादुद्धरन्ति नरोत्तमाः ॥

निरये दुष्टां ताडितां भीममुद्गरैः ॥ दारुणैर्दीयते दुःखं यमदूतैर्भयं करैः ॥ १७ ॥ प्रज्वलद्ब्रह्मि संपूर्णे लोहस्तंभे प्रतापनम् ॥ अग
म्यागमनं येन कृतं वै पापकारिणा ॥ १८ ॥ स्वगोत्रां मनसा यातो यमलोके स दुःखभाक् ॥ नैव पश्यति दोषं स्वं परदोषं प्रकाशये
त् ॥ १९ ॥ पच्यते लघुकूपे स परकार्यविभेदकः ॥ दूषयेत् सर्वशास्त्राणि देवतां ब्राह्मणं गुरुम् ॥ २० ॥ जिह्वाच्छेदो भवेत्तस्य म
या दृष्टो लघुनेकधा ॥ यो हरेद्रत्नवस्तूनि सुवर्णाभरणानि च ॥ २१ ॥ प्रवालवज्रहर्ता यो कुंभीपाके स पच्यते ॥ एकान्ते मिष्टमश्रा
ति बालकं वचनं खलः ॥ २२ ॥ स्वमांसं भक्ष्यमाणः समयादृष्टो द्विजोत्तमाः ॥ एते पापामया दृष्टाय मलोके न राधमाः ॥
॥ २३ ॥ ॥ इति श्रीनासिकेतोपाख्याने कृतकर्मवर्णनं नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६१ ॥
॥ नासिकेत उवाच ॥ ॥ अतः परं मया दृष्टं युष्मभ्यं कथयाम्यहं ॥ बालकं स्वामिनं पंगुं वृद्धं विप्रं च कन्यकां ॥ १ ॥ त्यक्त्वा भुन
क्ति पूर्वयो भर्तारं च पतिव्रता ॥ एतेशालमलिवृक्षस्थामया दृष्टा लघुनेकशः ॥ २ ॥ स तु वृक्षो मया दृष्टो ज्वलद्ग्निसमप्रभः ॥ पञ्च
योजनविस्तीर्णो दशयोजनमुच्छ्रितः ॥ ३ ॥ तस्मिन् बद्धाः पापिनस्ते ताडयन्ते यमकिंकरैः ॥ ताडिता वज्रदंष्ट्रैश्च मुद्गरैर्भिन्नमस्त
काः ॥ ४ ॥ पुनस्तत्र मया दृष्टो नरकस्तप्तवालुकः ॥ प्रज्वलद्ब्रह्मि सदृशो दह्यते तत्र पापिनः ॥ ५ ॥ क्षुधया तत्र पीडयन्ते बद्धहस्तप
दोनराः ॥ आत्मघातं प्रकुर्वन्ति सत्यधर्मविवर्जिताः ॥ ६ ॥ तस्मिन् लोके मया दृष्टाः पतितास्तप्तवालुके ॥ स्वधर्मं च परित्यज्य पर

॥ ८ ॥ नक्षुधानपिपासाचनतापशीतजंभयं ॥ नजरानैवमृत्युश्चनदुःखंपलितानिच ॥ ९ ॥ एवंपूर्वकृतेनैवलभ्यतेसुखमुत्त
मम् ॥ पापात्मानोदुराचारानित्यंकलहकारिणः ॥ १० ॥ निंदकाःसर्वजीवानांतैवैसर्वत्रदुःखिताः ॥ विष्णुभक्तिरतायेतुवि
ष्णुध्यानपरायणाः ॥ ११ ॥ शृण्वतेयमलोकस्यवार्तामपिनैतेनराः ॥ संसारार्णवमुक्तास्तेभवंत्येवनसंशयः ॥ १२ ॥ ॥ इ
तिश्रीनासिकेतोपाख्यानेपुष्पोदकानदीवर्णनंनामचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १४ ॥
नासिकेतउवाच ॥ ॥ अथाहंसंप्रवक्ष्यामियममार्गस्यविस्तरम् ॥ अष्टाशीतिसहस्राणियोजनानांप्रमाणतः ॥ १ ॥ य
मलोकस्यचाध्वानमाहुर्मानुषलोकतः ॥ २ ॥ याम्यपाशैर्वृतःप्रेतोहाहेतिप्ररुदन्पथि ॥ स्वगृहंतुपरित्यज्यपुरंयाम्यमनुव्र
जेत् ॥ ३ ॥ मार्गेबहूनिदुःखानिअसिपत्रवनान्विते ॥ क्षुत्पिपासादितःप्रेतःप्राप्नोतिसततंद्विजाः ॥ ४ ॥ तस्मिन्मार्गेम
हाघोरेतप्तवालुकसंयुते ॥ क्वचिदंगारपर्यंकाअंधकारान्वितेद्विजाः ॥ ५ ॥ क्रूरास्तेकिंकराःसर्वेपापिष्ठांस्ताडयंतिहि ॥
मूर्छितान्क्षणमात्रेणपतितान्पुनरुत्थितान् ॥ ६ ॥ विनाधर्मेणपापास्तेपात्यंतैनरकैर्ध्रुवम् ॥ महापापोपपापानिजातिभ्रंश
कराणिच ॥ ७ ॥ संकरीकरणानिस्युर्मलिनीकरणानिच ॥ अपात्रीकरणंपापयेकुर्वंतिनराधमाः ॥ ८ ॥ तान्यहंसंप्रवक्ष्यामि
मनुनोक्तानिवैद्विजाः ॥ ब्रह्महत्यासुरापानंस्तेयंगुर्वेगनागमः ॥ ९ ॥ महतिपातकान्याहुःसंसर्गोपिचतैःसह ॥

कुमाकोमृत्यु
सेनाव्रतदीप

गोवधोऽपेयसंपानंपारदार्यात्मविक्रयो ॥ गुरुमातृपितृत्यागःस्वाध्यायस्यसुतस्यच ॥ १० ॥ परिवित्तिताऽनुजेजंतोःपरि
वेदनमेवच ॥ तयोर्दानंचकन्यायास्तयोरेवचयाजनम् ॥ ११ ॥ कन्यायादूषणंचैववार्धुषित्वंच्रतच्युतिः ॥ तडागारामदारा
णामपत्यस्यचविक्रयः ॥ १२ ॥ व्रात्यताबांधवत्यागोभृतकाध्यापनंतथा ॥ सर्वाकारेष्वधिकारोमहायंत्रप्रवर्तनम् ॥ १३ ॥
हिंसोषधेनरुयाजीवोभिचारोमूलकर्मच ॥ इंधनार्थमशुष्काणांदुमाणामवपातनम् ॥ १४ ॥ आत्मारथंचक्रियारंभोनिदिता
न्नादनंतथा ॥ अनाहिताग्नितास्तैन्यमपोषणमपक्रिया ॥ १५ ॥ धान्यस्याथपशोःस्तैन्यमपत्यस्त्रीनिषेवणम् ॥ स्त्रीशूद्रविट्
कृतवधोनास्तिक्यंचोपपातकम् ॥ १६ ॥ ब्राह्मणस्यरुजःकृत्यंघ्रातिरघ्रेयमद्ययोः ॥ जैह्मपुसिमैथुनंचजातिभ्रंशकरंस्मृतम्
॥ १७ ॥ खराश्वोष्ट्रमृगैणानामजाविकवधस्तथा ॥ संकरीकरणंज्ञेयमीनाहिमहिपस्यच ॥ १८ ॥ निंदितेभ्योधनादानंवा
णिज्यंशूद्रसेवनम् ॥ अपात्रीकरणंज्ञेयमसत्यस्यचभाषणम् ॥ १९ ॥ कृमिकीटकयोर्हत्यामद्यानुगतभोजनम् ॥ फलैधः
कुसुमस्तेयमधैर्यंचमलावहम् ॥ २० ॥ एभिस्तुषड्विधैःपापैःपच्यंतैतेनराधमाः ॥ पापकर्मरतायेचसर्वधर्मविवर्जिताः ॥
॥ २१ ॥ अदत्तदानाःकृपणागर्वितालोभसंयुताः ॥ विषयासक्तमनसोबुद्धिमोहान्वितानराः ॥ २२ ॥ ॥ इतिश्रीनासि
केतोपाख्यानेपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १५ ॥

॥ नासिकेत उवाच ॥ ॥ ज्ञाताज्ञातेषु पापेषु क्षुद्रेषु च महत्सु च ॥ षट्सु षट्सु च मासेषु प्रायश्चित्तं तु यश्चरेत् ॥ १ ॥ निष्कल्म
षो नरो विप्राः स कृतांतं न पश्यति ॥ प्रायश्चित्तमकृत्वेहनरो भवति नारकी ॥ २ ॥ प्रायश्चित्तं च रेद्यस्तु वाङ्मनः कायकर्मसु ॥ स
प्राप्नोति शुभाँल्लोकान् देवगंधर्वसेवितान् ॥ ३ ॥ वेदाभ्यासरतो नित्यं नित्यं तीर्थोपसेवकः ॥ नित्यं जितेन्द्रियं सत्यं यमरौद्रं न पश्य
ति ॥ ४ ॥ याम्यंहियातनादुःखं प्रातः स्नायी न पश्यति ॥ प्रातस्नानेन पूज्यं ते ह्यपि पापकृतो नराः ॥ ५ ॥ पृथिवीं कांचनं गांचमहा
दानानि षोडश ॥ दत्त्वा तु न विवर्त्तते स्वर्गलोका द्विजोत्तमाः ॥ ६ ॥ पुण्यासु तिथिषु प्राज्ञा व्यतीपाते च संक्रमे ॥ स्नात्वा दत्त्वा च
यत्किंचिन्नैव गच्छति दुर्गतिं ॥ ७ ॥ नैवाक्रमंति दातारो दारुणरौ रवं पथं ॥ मर्त्यलोके न जायंते कुले धनविवर्जिते ॥ ८ ॥ सत्य
वादी स दामौनी प्रियवादी च यो नरः ॥ अक्रोधनः क्षमाचारो नातिवाग न सयकः ॥ ९ ॥ सदा दाक्षिण्यसंपन्नः सर्वभूतहिते रतः
गोप्ता च परधर्माणां वक्ता परगुणस्य च ॥ १० ॥ परस्वं तृणमात्रं च मनसापि न यो हरेत् ॥ न पश्यंति द्विजश्रेष्ठा एते नरकयातना
म् ॥ ११ ॥ मनसा च परेषां यः कलत्राणि न सेवते ॥ सहलोकद्वये नैव तेनावश्यं धराधृता ॥ १२ ॥ तस्माद्धर्मरतेस्त्याज्यं परदा
रोपसेवनम् ॥ यांति ये परदारांस्ते नरानिरयगामिनः ॥ १३ ॥ मातरं पितरं यस्तु त्पाराधयति देववत् ॥ संप्राप्ते वा द्विकालेन
स याति यमालयम् ॥ १४ ॥ अतश्चैव स्त्रियो धन्याः शीलस्य परिरक्षणात् ॥ शीलभङ्गेन नारीणां यमलोकः सुदारुणः ॥ १५ ॥

शृण्वंति वेदशास्त्रेण कुर्वन्ते विप्रसेवनम् ॥ ११ ॥ तीर्थाटनं कुर्वन्ति सदा संयमसंयुताः ॥ पंचाग्निसाधका ये तु क्रोधलोभविवर्जिताः
॥ १२ ॥ कन्यादानं कृतं तेनरोपिता धर्मतोद्भवाः ॥ यतिनो योगयुक्ताश्च निराहारा यतव्रताः ॥ १३ ॥ दुर्भिक्षेऽन्नप्रदातारः सु
भिक्षे च हिरण्यदाः ॥ हेमन्ते वस्त्रदातारो वह्निदाश्च तथैव च ॥ १४ ॥ परोपकारनिरता धर्मा धर्मविचारकाः ॥ शास्त्रेषु निरता
नित्यं नित्यं परहिते रताः ॥ एते सर्वे मया दृष्टा धर्मलोकेन संशयः ॥ १५ ॥ ॥ इति श्रीनासिकेतोपाख्याने पुण्यधर्मनिरूपणं
नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६२ ॥
॥ नासिकेत उवाच ॥ पुनः स्थानं मया दृष्टं धर्मात्मा यत्र तिष्ठति ॥ नदीपुष्पोदकानामजलं वहति शीतलम् ॥ १ ॥ सुवर्ण
वालुकास्तस्यांतीरे नानाविधाद्रुमाः ॥ पुष्पाणि च सुगंधीनि धारयन्ति च तेद्रुमाः ॥ २ ॥ नद्यास्तीरे ह्यहं विप्रादृष्टवान् मंदिराणि
च ॥ तेषु क्रीडन्ति मनुजाः सदा धर्मस्य पालकाः ॥ ३ ॥ शीतमंदसुगंधैश्च पवनैः सेवितानराः ॥ दिव्यरूपधरानार्यः क्रीडन्ति न
रपुंगवैः ॥ ४ ॥ सिद्धगंधर्वद्वंद्वैश्च किन्नरैश्चोपसेविताः ॥ नानावस्त्रपरीधानानानारत्नोपशोभिताः ॥ ५ ॥ रूपलावण्यसंयुक्ता दृ
ष्टमात्रा मनोहराः ॥ संपूर्णचंद्रवदनाः कर्णां ता यतलोचनाः ॥ ६ ॥ एवं विधाः स्त्रियोरम्या मोदन्ते पतिभिः सह ॥ पुष्पोदकाया
स्तीरे ते नरानार्यश्च शोभनाः ॥ ७ ॥ वसन्तो विविधान् भोगान् भुञ्जन्ते पूर्वकर्मणा ॥ नरास्त्रैलोक्यविख्याता धर्मराजपुरे स्थिताः

॥ ५१ ॥ जलेस्मिन्मंडलेयावत्स्नानंकुर्याजितेंद्रियः ॥ फलमूलकृताहारस्तदापश्यतितांखनिम् ॥ ५२ ॥ ततःक्रोशार्द्धकेप्रा
च्यांभ्रमरीनामविश्रुता ॥ समायातिसरिच्छेष्टाप्राणिनांस्वर्गदायिनी ॥ ५३ ॥ इतिवैविल्वतीर्थस्यमाहात्म्यंगदितंशुभम् ॥
यच्छुत्वासर्वपापेभ्योमुच्यतेपठनात्तथा ॥ ५४ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेकेदारखंडेमायाक्षेत्रमाहात्म्येविल्वतीर्थमाहात्म्यंना
मसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥   ॥ ६ ॥   ॥ ६ ॥   ॥ ६ ॥   ॥ ६ ॥   ॥ ६ ॥
॥ स्कंदउवाच ॥ शृणुनारदभक्त्यावैत्रिमूर्तितीर्थनायकं ॥ बिल्वतीर्थात्रिगव्यूतौवर्ततेमोक्षदंपरम् ॥ १ ॥ जलंरक्तमंयत्रस
मायातिमुनीश्वर ॥ त्रिमूर्तीश्वरोमहादेवःसर्वेषांमुक्तिदायकः ॥ २ ॥ यस्मिंस्तीर्थेसकृत्स्नात्वात्रजेच्छिवमनुत्तमम् ॥ ततउत्त
रभागेहिनदीपरमपावनी ॥ ३ ॥ सुनंदेतिस्माख्यातासर्वदारिद्र्यनाशिनी ॥ तन्मूलेभगवान्देवःसुनंदीश्वरसंज्ञितः ॥ ४ ॥
गंगायांतत्रदेशेहियत्रनंदीशिलाभवेत् ॥ पीतवर्णातत्रदेशेशिवतीर्थसुपुण्यदम् ॥ ५ ॥ शिवतीर्थेनरःस्नात्वासर्वपापैःप्रमुच्य
ते ॥ नंदीश्वरोमहादेवस्तत्रसर्वगणावृतः ॥ ६ ॥ तद्वद्वासाधकश्चेष्टोजह्वामंत्रंशिवात्मकं ॥ शिवलोकमवाप्नोतिसहस्रंयुगसं
ख्यया ॥ ७ ॥ ततोपिक्रोशमात्रेहिवीरभद्रतपःस्थलम् ॥ लक्षवर्षसहस्राणितन्मयःपरमंतपः ॥ ८ ॥ गणैश्वर्यमहादेवोवीरभद्रा
यसंददौ ॥ शिवकुंडेनरःस्नात्वासर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ९ ॥ पृथिव्यांयानितीर्थानितानिसर्वाणिनारद ॥ स्नातानितेनभगवान्पू

॥ १७ ॥

जितश्चतथाभवेत् ॥ १० ॥ वीरभद्रेश्वरोदेवोलिंगरूपीसदाशिवः ॥ तत्रबिल्ववनंविप्रदृष्टंमुक्तिप्रदंभवेत् ॥ ११ ॥ यस्त्रिरा
त्रंमहालिंगंपूजयेन्निर्भयोमुने ॥ ससर्वसिद्धिमाप्नोतिसत्यंतच्छिवभाषितम् ॥ १२ ॥ एकतःसर्वदानानिसर्वतीर्थाटनंपुनः ॥
एकतोदर्शनंतत्रवीरभद्रेश्वरस्यहि ॥ १३ ॥ वीरभद्रेश्वरंदृष्ट्वास्नात्वाचशिवतीर्थके ॥ हयमेधफलंविप्रप्राप्नोतिपरमंपदम् ॥
॥ १४ ॥ निराहारःसप्तरात्रंयोनरोऽत्रशिवाश्रितः ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिसत्यमेतन्नसंशयः ॥ १५ ॥ शिवस्यदक्षिणेपार्श्व
भागेक्रोशार्द्धखंडके ॥ तत्रस्नात्वा नरोभक्त्यासूर्यलोकमवाप्नुयात् ॥ १६ ॥ ततोवैपश्चिमेभागेजलंपीततमंशुभम् ॥ सकृदाच
म्यविधिवत्सौरमंत्राभिमंत्रितम् ॥ १७ ॥ पिबेच्छुद्धमनाविप्रसूर्यलोकमवाप्नुयात् ॥ ततोवामप्रदेशेवैशिवलिंगमनुत्तमम् ॥
॥ १८ ॥ दृष्ट्वासंस्नाप्यगांगेयजलेनशिवमाप्नुयात् ॥ तत्रैकासीन्नलानाम्नीसूरकन्याशिवार्चका ॥ १९ ॥ मध्यान्हेनित्यमाया
तिपूर्णचंद्रनिभानना ॥ भवित्रीसापरेकल्पेशचीदेवपतिप्रिया ॥ २० ॥ पितृभ्योयवपिष्टस्यपिंडान्दद्याद्विचक्षणः ॥ तारिता
स्तेनपितरोदशपूर्वादशापराः ॥ २१ ॥ ततोतिनिकटेवामेनिवर्तनमितेस्थले ॥ मुंडमालेश्वरीदेवीप्रमथोत्करशोभनी ॥ २२ ॥
यस्यादर्शनमात्रेणसर्वसिद्धीश्वरोभवेत् ॥ नानावाद्यमयाःशब्दाःश्रूयंतेदेवताहताः ॥ २३ ॥ तत्रपीठेश्वरीदेवीसर्वभूतमनो
हरा ॥ तस्मिन्स्थानेतुयोमर्त्योधीरात्मादृढनिश्चयः ॥ २४ ॥ नानारूपधरास्तत्रदृश्यंतेप्रमथस्त्रियः ॥ नकार्याभीस्ततोविप्रय

इच्छेच्छेयआत्मनः ॥ २६ ॥ असाध्यमपिसप्ताहात्साधयेत्साधकोत्तमः ॥ तस्यदक्षिणतोविप्रशिलापीततमाकिल ॥ २७ ॥
 आश्चर्यदृश्यतेतत्रशयनात्पूर्वजन्मयत् ॥ यस्मिन्कुलेचयोनौचजातपूर्वतपोनिधे ॥ २८ ॥ जानातिशयनात्तत्रयदिजीवतिमान
 वः ॥ इतिगुह्यतमान्येवकथितानितवाधुना ॥ २९ ॥ पित्रोःश्रुतानिमेयानिवदतोर्वैपरस्परम् ॥ गोपनीयानियत्नेनकलौबु
 द्विविवर्जितात् ॥ ३० ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेकेदारखंडेमायाक्षेत्रमाहात्म्येअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ६९ ॥
 ॥ नारदउवाच ॥ ॥ हरिद्वारेमहाभागकानितीर्थानितानिवै ॥ कथयस्वप्रसादेनमुक्तिदानिविनाव्रतैः ॥ १ ॥ ॥ स्कंदउ
 वाच ॥ ॥ शृणुनारदवक्ष्यामिलोकानांमुक्तिकारणम् ॥ सकृत्स्नातंतुयैमर्त्यैर्गंगाद्वारे शुभावहे ॥ २ ॥ नतेषांपुनरावृत्तिः
 कल्पकोटिशतैरपि ॥ गंगाद्वारसमंतीर्थेनकैलाससमोगिरिः ॥ ३ ॥ वासुदेवसमोदेवोनगंगासदृशंपरम् ॥ नगोदानसमंदा
 नंत्रिपुलोकेषुविद्यते ॥ ४ ॥ शृणुदिव्यांकथांपुण्यांगंगाद्वाराश्रितांशुभाम् ॥ पुरात्रेतायुगेशूद्रोबभूवविजयेपुरे ॥ ५ ॥ नाम्ना
 शंबुकइतिवैख्यातोविप्राश्रयोमुने ॥ ससेवार्थंचलग्नोवैएकाकीशुभतत्परः ॥ ६ ॥ गंगाद्वारेमहाक्षेत्रेदेवर्षिगणभूषिते ॥ श
 कटानद्वदृषभनियोगेकुशलोमुने ॥ ७ ॥ आययौचैकदातत्रशंबुकोनामशूद्रकः ॥ दृष्टास्तेनात्रमुनयोधनिनश्चनृपास्त
 था ॥ ८ ॥ कौतुकार्थंपर्यटतःसर्वत्रमुनिवंदित ॥ पुण्यक्षेत्रेक्षणात्तस्यपापंसर्वक्षयंगतम् ॥ ९ ॥ निःकल्मषोभवच्छूद्रोज्ञा

द्विजसतमः ॥ ३६ ॥ सर्वैर्ब्रह्मविबोधार्थंवदिष्यतिनसंशयः ॥ तत्रगत्वाप्रयत्नेनतस्यसेवापरोभव ॥ ३७ ॥ ॥ स्कंदउवा
 च ॥ ॥ इतिश्रुत्वामहावाक्यंब्राह्मणस्यमहात्मनः ॥ ययौतेनैवविप्रेणपादचारेणनारद ॥ ३८ ॥ तत्रगत्वाबहुतरंस्नात्वापा
 पविवर्जितः ॥ ततो नराधिपःशुद्धोब्राह्मणेनचसंगतः ॥ ३९ ॥ ययौतेनैवमार्गेणमुनिनादर्शितेनच ॥ तत्रदृष्ट्वासमाधिस्थमृजी
 कंमुनिसत्तमम् ॥ ४० ॥ ननामचरणौतस्यपुनःपुनरुधारधीः ॥ प्राप्तवान्योगशास्त्रंचक्रुज्जीकान्मुनिसत्तमात् ॥ ४१ ॥
 योगीबभूवनृपतिस्तीर्थाटनपरोऽभवत् ॥ सर्वतीर्थेषुचस्नात्वानित्यंसमनुजाधिपः ॥ ४२ ॥ वर्षेवर्षेसराजर्षिर्मुनिदर्शनमान
 सः ॥ स्तूयमानोमुनिगणैरायातिनियतेंद्रियः ॥ ४३ ॥ ज्योतिर्मयस्तदादेहोदृश्यतेपुण्यकारकैः ॥ शब्दोमुनीनांस्तुवतां
 साधुसाध्वितिवादिनाम् ॥ ४४ ॥ श्रूयतेचमहाभागमहापुण्यसुकर्तृभिः ॥ तत्रैवगंगानिकटेपादुकेब्रह्मणःशुभे ॥ ४५ ॥
 तेदृष्ट्वापिसकृन्मर्त्योमृतोब्रह्मपुरेवसेत् ॥ गंगायाःस्नानमात्रेणबिल्वतीर्थेनरोत्तमः ॥ ४६ ॥ कोटिजन्मकृतैःपापैस्तक्षणात्प
 रिमुच्यते ॥ बिल्वेश्वरंमहादेवंबिल्वपत्रैस्तुयोऽर्चयेत् ॥ ४७ ॥ यथासंख्यैर्बिल्वपत्रैःस्वर्गेवसतिकल्पशः ॥ तएवधन्याःपुरु
 षाःशिवरात्रौप्रयांतिये ॥ ४८ ॥ बिल्वेश्वरंमहादेवंबिल्वपत्रैरनेकैः ॥ तस्माच्छरद्वयेविप्रपूर्वभागेहिपर्वते ॥ ४९ ॥ जलंपुण्य
 तमंरूपातंभुक्तिमुक्तिफलप्रदम् ॥ ५० ॥ विंशतैश्चधनुर्मानैरधस्तान्मुनिवंदित ॥ आकरोहि सुवर्णस्यप्राप्यैवपुण्यकर्मभिः

॥ २४ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ शृणु विप्र पुरावृत्तां कथां पापप्रणाशनीम् ॥ पुरागलपुरे विप्रो धर्मकेतुर्वभूवह ॥ २५ ॥ धर्मा
त्मासत्यसंकल्पो विद्वान्दीनजनाश्रयः ॥ नित्यं दीनांस्तथामूकान्द्वानाश्रयवर्जितान् ॥ २६ ॥ भोजयित्वा स्वयं भुंक्तेदारैः पुत्रैस्त
थावृतः ॥ एकदा जडमूर्तिर्वैब्राह्मणो बन्धिवर्जितः ॥ २७ ॥ पशुबुद्धिर्ज्ञानशून्यो दृषदात्मा यथापरः ॥ क्षुत्पिपासापरिज्ञान
मात्रं वेत्ति न चापरम् ॥ २८ ॥ आययौ क्षुधया विष्टो धर्मकेतोर्गृहे मुने ॥ जगाद संज्ञया तत्र हस्तयोर्भोजनाय वै ॥ २९ ॥ दत्तं च
तेन विप्रेण भोजनं भोजनोत्तमम् ॥ अनन्यगतये तस्मै ददावन्नं महामते ॥ ३० ॥ भोजनाच्छादने चैव धर्मकेतुर्महायशाः ॥ क
दाचिद्देवयोगेन मायापूर्या समाययौ ॥ ३१ ॥ सोऽपि मूको शनापेक्षी ज्ञानशून्यो महामते ॥ नैतस्य स्वपरज्ञानं भक्ष्येऽभक्ष्ये च
निर्णयः ॥ ३२ ॥ अगम्या गमने चैव पानापाने तथैव च ॥ मार्गोऽसार्थत्परिभ्रष्टो यवनैः संगतो ह्यभूत् ॥ ३३ ॥ तत्रापि तैस्तदाभु
क्तं भक्ष्यं च भ्रष्टबुद्धिना ॥ एवं क्रमेण मूकेन यौवनोन्मदशालिना ॥ ३४ ॥ संगमश्च कृतस्तेन निष्ठया द्रुहिणात्मज ॥ नीचसंग
तिको विप्रो मत्याग्रावाग्रजन्मयः ॥ ३५ ॥ गतः कनखले तीर्थे स्नातश्च धर्मपीडितः ॥ सार्थलग्नः पुनर्विप्रोर्गलापूर्या समाययौ
॥ ३६ ॥ आययौ कनखले तीर्थे मुनिवृन्दसमाकुले ॥ विषुवे संक्रमे पुण्ये धर्मातो मज्जनाय वै ॥ ३७ ॥ काले सकालमापन्नो ज
डमूर्तिर्मुनीश्वर ॥ यां गतिं योगमापन्ना यां गतिं धर्मशीलिनः ॥ ३८ ॥ यां काशीमरणायांति प्रापतां गतिमुत्तमाम् ॥ तीर्थस्ना

न प्रभावेण भक्त्या विरहितोऽपि सः ॥ ३९ ॥ ज्येष्ठे मासे सिते पक्षे दशम्यां स्नानमात्रतः ॥ प्राप्य ते परमं स्थानं दुर्लभं योगिनाम
पि ॥ ४० ॥ दत्ताविप्राय गौर्येन दत्तातेन वसुंधरा ॥ श्राद्धं कृतं च ये स्तत्र गयायाः फलमाप्नुयुः ॥ ४१ ॥ अन्नदानं कृतं येन नदरि
द्रो भवेत्कचित् ॥ धन्याः काश्यामृतामर्त्या धन्याः कनखले तथा ॥ ४२ ॥ स्नाताश्च मुनिशार्दूलपुनरावृत्तिदुर्लभाः ॥ धन्यानां
मरणं चात्र मायापूर्या महामुने ॥ ४३ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे केदारखंडे मायामाहात्म्ये नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ४४ ॥
॥ नारद उवाच ॥ ॥ कर्तव्यं च कथं श्राद्धं गोदानं चान्नदानं ॥ कोविधिः कश्च कालो वै किं पात्रं किंचिद्वैतम् ॥ १ ॥ एतत्सर्वं स
मासेन कथयस्व शिवात्मक ॥ येन येन प्रकारेण कर्तव्यानि मुमुक्षुभिः ॥ २ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ शृणु नारद तत्सर्वं यत्पृ
ष्टोऽहं त्वया द्य वै ॥ पित्रोः कथयतोर्विप्रश्रुतं सांनिध्यगेन हि ॥ ३ ॥ आदौ तीर्थागमे देवगणेशं भैरवं तथा ॥ वेदव्यासपुराणविम
त्रैव प्रतिपूज्य हि ॥ ४ ॥ गच्छेज्जितेंद्रियः शांतो ब्रह्मनिष्ठा परस्तथा ॥ तीर्थप्राप्तिदिने कुर्यान्निराहारं च मज्जनम् ॥ ५ ॥ ततः
प्रातः समुत्थाय कृतनित्यक्रियो मुनिः ॥ भैरवाज्ञां गृहीत्वा तु तीर्थस्नानमथाचरेत् ॥ ६ ॥ स्नानं विप्राग्रतः कुर्यात्साक्षिणिस्नान
कर्मणि ॥ नमस्कृत्य ततो विप्रानभिवाद्य च देवताः ॥ ७ ॥ श्राद्धं कुर्यात्प्रयत्नेन विधिना शास्त्रदृष्टया ॥ आसनं परिकल्प्या दौपि
ददानं ततः परम् ॥ ८ ॥ ततोऽवने जनं कुर्यात्पुनः पूर्णमकलिने ॥ दक्षिणां वततो दद्याद्ब्राह्मणेभ्यो यथा धनम् ॥ ९ ॥ यस्य संतो

षमायांतितीर्थस्थाभूमिदेवताः ॥ तस्यसर्वकृतंश्राद्धंसफलंस्यान्महामुने ॥ १० ॥ असंतुष्टायस्यविप्रास्तीर्थस्थाःश्राद्धकर्म
णि ॥ असंतुष्टास्तुपितरोज्ञेयाधर्मपरायणैः ॥ ११ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनसंतोषंजनयेत्सुधीः ॥ अन्नदानंततःकुर्यात्सांग
तासिद्धिहेतवे ॥ १२ ॥ एतत्तीर्थेप्रकर्तव्यंश्राद्धंश्रद्धासमन्वितैः ॥ श्राद्धात्संततिमाप्नोतिश्राद्धाद्वैपरमंयशः ॥ १३ ॥ श्राद्धाद्व
र्षतिपर्जन्यःश्राद्धात्सुखमवाप्नुयात् ॥ श्राद्धात्स्वर्गमवाप्नोतिश्राद्धान्मोक्षंचविंदति ॥ १४ ॥ योनरःश्राद्धहीनःस्यात्तस्यनो
वर्द्धतेप्रजा ॥ मृतेनरकमाप्नोतितस्माच्छ्राद्धंनसंत्यजेत् ॥ १५ ॥ तीर्थमागत्ययोमर्त्यःश्राद्धकर्मविवर्जितः ॥ सर्वतीर्थफलं
व्यर्थंजीवितंचतथामुने ॥ १६ ॥ तस्माच्छ्राद्धपरोभूयात्तीर्थेवापिगृहेतथा ॥ धन्यानांमानुषेजन्मतत्रापिहिमवत्स्थले ॥ १७ ॥
मायापुर्यांहितत्रापितत्रभक्तिमतांकुले ॥ वेदाध्ययनकर्माणितथायज्ञादिकाःक्रियाः ॥ १८ ॥ पृथ्वीपर्यटनंचापिस्नानंसाग
रसंगमे ॥ मायापुरीनिवासस्यकलांनार्हतिषोडशीम् ॥ १९ ॥ तेनतत्प्रदुतंतेनतेनदत्तावसुंधरा ॥ तेनसर्वकृतंकर्ममुक्तिद्वार
प्रदंमुने ॥ २० ॥ येनात्रविदुषेदत्तागौःस्वर्गीयफलप्रदा ॥ यावंतितच्छरीरस्थरोमाणिमुनिपुंगवः ॥ २१ ॥ तावत्कल्पसह
स्राणिस्वर्गलोकेमहीयते ॥ धन्याःकलियुगेघोरेयेगांदास्यंतितत्रवै ॥ २२ ॥ एकत्रसर्वदानानिगोदानंचपुरामुने ॥ तुलया
संधृतेचैवगोदानंचाभवद्गुरु ॥ २३ ॥ अनुमंतापियोमर्त्यो^{प्रेरकः}गोदानेदीनवत्सलः ॥ सोपिस्वर्गमवाप्नोतियावदिंद्राश्चतुर्दश ॥

॥ २० ॥

नवान्समजायत ॥ अधिकारविहीनस्य शूद्रस्यापि महामते ॥ १० ॥ रामभद्रस्य भगवदवतारस्य संनिधौ ॥ बभूव तस्य मरणं मुक्तिश्चाप्यनिवर्तिनी ॥ ११ ॥ दर्शनाद्यस्य पुण्यस्य क्षेत्रस्य परमांगतिम् ॥ शूद्रोऽपि प्रययौ विप्रकिमन्ये ब्राह्मणादयः ॥ १२ ॥ दृष्ट्वा मायापुरीं पुण्यां स्नात्वा च ब्रह्ममंदिरे ॥ वाराणसीं लभेदं ते सत्यं सत्यं हि नारद ॥ १३ ॥ त्रिषु स्थानेषु ये मर्त्या निवसन्ति महामुने ॥ गंगाद्वारे तथा काश्यां गंगासागरसंगमे ॥ १४ ॥ न तेषां पुनरावृत्तिः कल्पकोटिशतैरपि ॥ धन्यानां पुरुषाणां च गंगाद्वारस्य दर्शनात् ॥ १५ ॥ विशेषतस्तु मेष्पर्कसंक्रमेऽतीव पुण्यदे ॥ तत्रापि कुंभराशिस्थे वाक्पतौ सुखं दिते ॥ १६ ॥ अयने विषुवे चैव संक्रांतौ चंद्रसूर्ययोः ॥ ग्रहणे वा व्यतीपाते पूर्णिमायां महामुने ॥ १७ ॥ सोमवारान्वितायां वायस्यां कस्यामथापि वा ॥ अमावास्यां तथा माघे वैशाखे कार्तिकेऽपि वा ॥ १८ ॥ तिस्रः कोट्योर्ध्वकोटिश्च तीर्थानां मुनिसत्तम ॥ भजन्ते सन्निधितत्र स्नातः सर्वत्र जायते ॥ १९ ॥ क्षेत्राणां पंचकं पृथ्व्यां स्थास्यति प्रबले कलौ ॥ गंगाद्वारं च केदारं काशीं गंगागमस्तथा ॥ २० ॥ गंगा च संगता यत्र सागरेण महामते ॥ गंगापि स्थास्यतेऽत्रैव सत्यमेतच्छिवेरितम् ॥ २१ ॥ अत्र स्नातोऽधिकारी स्याद्भुंकेदारसन्निधिम् ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन स्नायादत्र शुभेऽपि सता ॥ २२ ॥ खलः कोनात्र मुक्तिं वै भजते तत्र मज्जनात् ॥ अतः कनखलं तीर्थं नाम्ना च क्रुर्मुनीश्वराः ॥ २३ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ कथमेतत्समुत्पन्नं कः खलो मुक्तिमागतः ॥ एतत्सर्वं समासेन महासेन वदस्व मे

भोगवल्लभाम् ॥ भूरादिकतपोतस्थावीणापुस्तकधारिणीं ॥ ३९ ॥ दारुमूर्तिसमासीनांश्रियंपीनपयोधराम् ॥ केयूरांगदभू
पांचचतुर्बाहुंमनोहराम् ॥ ४० ॥ सिंहासनकृतावासारक्तवस्त्रारणप्रियां ॥ आर्याकार्यकरींवंदेसंसारोद्धृतिहेतवे ॥ ४१ ॥
इतिसंस्तुवतस्तस्यब्रह्मणोविष्णुजन्मनः ॥ कोटिसूर्यप्रतीकाशादेवीप्रादुरभून्मुने ॥ ४२ ॥ उवाचवचनंदिव्यं ब्रह्माणं
कमलोद्भवम् ॥ किमर्थं संस्तुता ब्रह्मन्किं कार्यं करवाणिते ॥ ४३ ॥ नवर्ध्मदर्शनं मे स्तिकृतं यत्स्तवनं त्वया ॥ प्रसन्नास्मि न
संदेहो भक्तिमानसि सुव्रत ॥ ४४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ सृष्टिमार्गप्रदा त्वं हि प्रकृतिः परमात्मनः ॥ त्वदिच्छया जगत्सर्वजा
यते सचराचरम् ॥ ४५ ॥ प्रजाः सृष्टामया सर्वास्त्रिगुणा गुणवर्जिते ॥ नवर्द्धं ते शिवाय ज्ञैर्यज्ञभागा शनात्ततः ॥ ४६ ॥ न वै
वर्षति पर्जन्यस्ततोऽन्नं नावतिष्ठति ॥ उपायं कुरु देवेशियथा स्यादन्नसंभवः ॥ ४७ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ शृणु वत्स य
थावद्वै प्रोच्यते तव यन्मया ॥ स्वस्वभागान्सुराः सर्वे ददंतां कार्यसिद्धये ॥ ४८ ॥ अहंच तेन रूपेण भविष्यामि महीतले ॥ म
त्तः सर्वे सुरज्येष्ठ भविष्यति न संशयः ॥ ४९ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्याः सर्वे देवाः सवासवाः ॥ स्वस्व
भागं भागसिद्धौ ददुस्तेजोमयं शुभम् ॥ ५० ॥ सापिमाया भगवती गृहीत्वा भागमुत्तमम् ॥ निमज्ज क्षीरनिधौ पश्यतां त्रिवो
कसाम् ॥ ५१ ॥ आश्चर्यं परमं लेभे दृष्ट्वा तत्कौतुकं महत् ॥ किं किमेतत्किं किमेतदिति प्रोचुः स्वराजयाः ॥ ५२ ॥ एतस्मिन्नं

तरेखेवाग्वभूवमुनिसत्तम ॥ ॥ वागुवाच ॥ ॥ भोभोः सुराः किमर्थं हि क्लेशं प्रप्तामदाश्रितम् ॥ ५३ ॥ मथ ध्वमेनं सुभ
गाः पयोधिकार्यसिद्धये ॥ अन्यान्यपि महाभागाः प्राप्स्यथ प्रवराणि मे ॥ ५४ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ इति श्रुत्वा वचस्त
स्याहृष्टास्ते त्रिदिवौकसः ॥ ममंथुर्मिलितास्तत्र पयोधिकार्यगौरवात् ॥ ५५ ॥ मंथानं मंदरं कृत्वानेत्रं कृत्वा तु वासुकिं ॥ कूर्म
रूपो हरिस्तत्र सर्वशक्तिधरः प्रभुः ॥ ५६ ॥ मथिते दुग्धनिलये जातान्यन्यान्यपि क्रतोः ॥ कामधेनुस्तथोत्पन्ना सर्वदेवांश
संभवा ॥ ५७ ॥ दृष्ट्वा तां निर्जराः सर्वे जयेत्युचुर्मुदाम्बिताः ॥ गृहीत्वा तां ततो धेनुं ब्रह्मलोकं ययुर्मुने ॥ ५८ ॥ पूजयामासुरत्यं
तं प्रदक्षिणक्रमादिभिः ॥ सा पूजिता भगवती कामधेनुर्ददौ वरान् ॥ ५९ ॥ पयश्चामृतकल्पां हि यत्पीत्वा मृतमश्नुते ॥ घृतं च
सा ददौ धेनुर्यज्ञाय च्छंदितायतः ॥ ६० ॥ यज्ञैस्तृप्ताः सुराः सर्वे सुभिक्षं वाभवत्ततः ॥ प्रजाश्च वृद्धिमापन्नाः कामधेनोः प्रसा
दतः ॥ ६१ ॥ पवित्रा परमासावै सर्वदेवमयी शुभा ॥ अवतीर्णा स्वयं देवी गौर्भूत्वा भवभामिनी ॥ ६२ ॥ पूजिता येन गौर्वि
प्रपूजिताः सर्वदेवताः ॥ प्रदक्षिणी कृता येन परिक्रान्ता वसुंधरा ॥ ६३ ॥ मंगलं दर्शनं प्रातः पूजनं परमं पदम् ॥ स्पर्शनं परमं ती
र्थं नास्ति धेनुसमं क्वचित् ॥ ६४ ॥ अज्ञाना ज्ञानतो वापियेन दृष्टामुनीशगौः ॥ तस्य पापं क्षयं याति यथाग्नेस्तूलराशयः ॥ ६५ ॥
हस्ते कृत्वा तु गोपुच्छं पितृ तर्पणमाचरेत् ॥ निरयस्थापि पितरो ब्रह्मलोकमवाप्नुयुः ॥ ६६ ॥ गोलायां महाभाग श्राद्धं कुर्व

तियेनराः ॥ गयाश्राद्धफलंतेषां कनिष्ठस्यान्महामते ॥ ६७ ॥ गोमयेनानुलिप्तायांभूमौयाः कुर्वतेक्रियाः ॥ अनंतफलदावि
प्रभवेयुर्वैनसंशयः ॥ ६८ ॥ सकृत्प्राश्नातिगोमूत्रंयोनरश्चमहामुने ॥ दुर्भोज्यभोजनाच्चैवदुरुक्ताहुर्नयोच्चरात् ॥ ६९ ॥ मु
च्यतेसर्वपापेभ्योगच्छेद्ब्रह्मपुरंमृतः ॥ अपवित्रकसंस्थानंशुभ्येदैकेनविंदुना ॥ ७० ॥ कंडूयनंगवांयोवैकरोतियदिमानवः ॥
गोहत्याब्रह्महत्याभ्योमुच्यतेनात्रसंशयः ॥ ७१ ॥ गोश्रासंभोजनेयस्तुदद्याद्गोभ्योमहामुने ॥ ब्राह्मणाभोजितास्तेनसहस्रं
वेदपाठिनः ॥ ७२ ॥ तीर्थेदेवालयेवापिग्रहणेचंद्रसूर्ययोः ॥ व्यतीपातेचमन्वाद्युगादौसंक्रमेषुच ॥ ७३ ॥ दातातस्यगृही
तापिताबुभौस्वर्गगामिनौ ॥ ससुवर्णासवस्त्राचसर्वाभरणभूषिता ॥ ७४ ॥ पयस्विनीसवत्साचयेनदत्तामुनीशगौः ॥ तेनत
संहृतंतेनजप्तंतेनकृतंतथा ॥ ७५ ॥ नानाद्रव्यान्वितातेनदत्ताविप्रवसुंधरा ॥ शृणुनारदयद्वृत्तमितिहासंपुरातनं ॥ ७६ ॥ उ
जयिन्यांपुराह्यासीद्वर्धमानोमहावणिक ॥ बभूवधनधान्यैश्चपुत्रपौत्रैश्चसंवृतः ॥ ७७ ॥ येनकेनप्रकारेणकृतंद्रव्यार्जनंत
था ॥ धनांभोधिस्ततोजातोरेत्नानानिचयस्तथा ॥ ७८ ॥ पुत्राश्चापिमहाभागचत्वारोस्याभवंस्तथा ॥ कृत्वाद्रव्यविभागंच
कालधर्ममुपागतः ॥ ७९ ॥ त्रयःपुत्रास्तुतस्यासन्वणिर्धर्मरतामुने ॥ अभवत्पुत्रमोयस्तुनाम्नाचंद्रवरोधुमः ॥ ८० ॥ द्यू
तवेद्यादिव्यसनैःक्षयंतीतंमहद्वनं ॥ जीवनंकृतवान्वेश्यापरिचारेणवैततः ॥ ८१ ॥ अन्वेषतेविटांश्चैवकिंचिदादायतद्वनम् ॥

॥ २४ ॥ समुद्राश्चतुःष्पात्सुरोमकूपेषुदेवताः ॥ सर्वतीर्थानिचतथाहंगेषुसरितस्तथा ॥ २५ ॥ तस्मात्पृथ्वीसमाज्ञेयाधेनु
र्धन्यतमाभुवि ॥ पुराकल्पादिकेविप्रजगदंबुशयेसति ॥ २६ ॥ वेदहीनंजगत्सर्वेनष्टयज्ञंचभूसुर ॥ दृष्ट्वासर्वास्तथालोकान्ब्र
ह्मालोकपितामहः ॥ २७ ॥ चिंतोद्विग्नमनाजातो नववर्धुर्यतःप्रजाः ॥ यज्ञाद्भवतिपर्जन्यःपर्जन्यादन्नसंभवः ॥ २८ ॥ अन्ना
द्भवन्तिभूतानिस्थावराणिचराणिच ॥ यज्ञोनजायतेविप्रसर्पिषारहितोयतः ॥ २९ ॥ सर्पिषोनिःसृताधेनुस्तदभावेखिलंगतम्
॥ तस्माद्भावःप्रसृष्टाश्चमयासंसारहेतवे ॥ ३० ॥ इतिचिंतयतस्तस्यपद्मयोनेर्महात्मनः ॥ मतिरासीन्महामायांस्तोतुंनारदभ
क्तितः ॥ ३१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ महामायांनमस्यामिधर्मकामार्थमोक्षदाम् ॥ नंदनाद्रिकृतावासांधारिणींजगतांप्र
भुम् ॥ ३२ ॥ नारायणींभद्रकालींभद्रदांवीरवंदिताम् ॥ यज्ञाशिनींयज्ञदेहांयज्ञपालनतत्पराम् ॥ ३३ ॥ त्रिशक्तिंत्रिगुणा
रामांगुणातीतांगुणाकराम् ॥ नैमिषारण्यनिलयांमलयाचलसंश्रयाम् ॥ ३४ ॥ वीरभद्रवरांवीरांवीरासनसमास्थिताम् ॥
स्वाधिष्ठानांबुजरजःपुंजपिंजरितांबराम् ॥ ३५ ॥ शिवांसरस्वतींलक्ष्मींसिद्धिबुद्धिमहोत्सवां ॥ केदारावाससुभगांबदरीं
वानरप्रियाम् ॥ ३६ ॥ राजराजेश्वरींदेवींसृष्टिसंहारकारिणीं ॥ मायांमायास्थितांवामांवामशक्तिमनोहराम् ॥ ३७ ॥ मेन
कांमेरुपूज्यांचज्वालांज्वालामुखींपरां ॥ एकलिंगकृतोत्संगांनारायणपरायणाम् ॥ ३८ ॥ भागीरथींभाग्यगम्यांभोगिनीं

यद्यदिच्छतितत्सर्वप्राप्नोतिनैवसंशयः ॥ ९७ ॥ यथागोदानतःपुण्यं तथाचान्नप्रदानतः ॥ दीनानाथशरीरेभ्योयद्दानं सात्त्विकं
मतम् ॥ ९८ ॥ अन्नदानान्महाभागसर्वदानं कनिष्ठकम् ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन अन्नं दद्यात्क्षुधावृते ॥ ९९ ॥ सर्वकाले सर्व
देशे सर्वपात्रे महामते ॥ दद्याद्दानं परं भक्त्या सर्वप्राणिपरायणः ॥ १०० ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे केदारखंडे मायापुरीमाहात्म्ये
गोदानमाहात्म्यं नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६१ ॥
॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ अन्नेन चैव दत्तेन किं न दत्तं महीतले ॥ सर्वेषामेव दानानां अन्नदानं विशिष्यते ॥ १ ॥ अत्राप्युदाहरंतीम
तिहासं पुरातनं ॥ आसीदिलावृते वर्षे श्वेतो राजा महायशः ॥ २ ॥ गंगाद्वारे महातेजास्तपःकर्तुं समाययौ ॥ वर्षाणां नियुतं तपे
तपः परमदारुणम् ॥ ३ ॥ तस्य वै तप्यमानस्य त्रस्ता देवाः सवासवाः ॥ वरेण छंदयामास ब्रह्मा तं च तपोनिधिम् ॥ ४ ॥ ॥ ब्र
ह्मोवाच ॥ ॥ वरं ब्रूहि महाभाग यत्ते मनसि वाञ्छितम् ॥ नाप्राप्यंते महाराज त्रिषु लोकेषु विद्यते ॥ ५ ॥ ॥ श्वेत उवाच ॥ इ
यं सर्वधरा ब्रह्म नूतनमदधीना सुराग्रज ॥ यत्किंचिद्वस्तु जातं मे सर्वस्याद्वा ह्यणार्थकम् ॥ ६ ॥ इदं क्षेत्रं च तेनाम्ना विख्यातं स्यान्म
हीतले ॥ तवावासश्च विष्णोश्च शिवस्यापि भवेद्द्वरम् ॥ ७ ॥ सर्वेषां चैव देवानां स्थितिश्चापि प्रजायते ॥ पृथिव्यां यानि तीर्था
नितान्यत्र स्युः स्थिराणि भोः ॥ ८ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ इदं तीर्थं महापुण्यं त्रैलोक्ये चापि दुर्लभम् ॥ अतः परं च मन्त्रान्ना

विख्यातं हि भविष्यति ॥ ९ ॥ ये वै स्नास्यन्त्यत्र कुण्डे गच्छेयुस्ते परंपदं ॥ यत्कर्म क्रियते चात्र तत्सर्वं स्याद नंतकम् ॥ १० ॥ पृ
थिव्यां यानि तीर्था नितानि सन्निहितानि वै ॥ भविष्यन्ति महाराज सर्वभावैरतः परम् ॥ ११ ॥ इयं च पृथिवी सर्वासौ लवनकान
ना ॥ सप्तद्वीपासमुद्रांतामदधीना भविष्यति ॥ १२ ॥ धर्मशुद्धिर्महाराज दानबुद्धिश्च शश्वती ॥ ब्राह्मणार्थं समुत्पन्नो नारायण
परो भव ॥ १३ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा सहसा ब्रह्मा ब्रह्मलोकं ययौ स्वकैः ॥ सोऽपि राजा महातेजा ययौ स्वैः प्रवरे स्थ
ले ॥ १४ ॥ जित्वा च पृथिवीं सर्वासप्तद्वीपां स सागराम् ॥ स्थापयामास स्ववशे सर्वान्वै पृथिवीभुजः ॥ १५ ॥ चकार विपुलान्
यज्ञान् हयमेधादिकान् मुने ॥ स्वर्णरत्नमहार्हाणि वासांसि शयनानि च ॥ १६ ॥ ददौ स विप्रवर्यैः भ्यो वेदविद्भ्यो विशेषतः ॥ वसि
ष्ठं सर्वशास्त्रज्ञं प्रोवाच तपसां निधिम् ॥ १७ ॥ ॥ श्वेत उवाच ॥ ॥ भगवन् दातुमिच्छामि ब्राह्मणेभ्यो वसुंधराम् ॥ देह्यनु
ज्ञांतपोराशे शिष्याय शुभकारिणे ॥ १८ ॥ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ ॥ अन्नदानं महाराज सर्वकामसुखावहम् ॥ अन्नेन चैव
दत्तेन किं न दत्तं महीतले ॥ १९ ॥ अन्नाद्भवन्ति भूतानि अन्ने प्राणाः प्रतिष्ठिताः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन अन्नदानं ददस्व भोः ॥ २० ॥
॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ किं वस्त्वन्नं विदित्वा तु नो ददा वन्नमंबुच ॥ रत्नवस्त्रानलंकाराञ्छ्रीमन्तिनगराणि च ॥ २१ ॥ दत्तवान् ब्रा
ह्मणेभ्योऽथ कुंजरान्वाजिनस्तथा ॥ सुवर्णरत्नरौप्याणि यागानि विविधानि च ॥ २२ ॥ अश्वमेधसहस्रैश्च इयाजबहुदक्षि

णैः ॥ स्वल्पं वस्तु परं ज्ञात्वा सोऽन्नं तु नाददत्प्रभुः ॥ २३ ॥ एवं तस्य महाभाग दिव्य वर्षशतं ययौ ॥ ततः कदाचिन्नृपतिः कालधर्म
वशंगतः ॥ २४ ॥ परलोके वर्तमानः सर्वे श्यादिभिरावृतः ॥ क्षुधया पीडितो ह्यासीत् तृषया च नराधिपः ॥ २५ ॥ क्षुत्तृषाभ्यां पी
ड्यमानः स्वर्णभोगान्वितोऽपि सन् ॥ आनिनायाप्सरोभोगंगत्वा श्वेतं महागिरिम् ॥ २६ ॥ ददर्श तत्र नृपतिर्दग्धं देहं पुरात्म
नः ॥ अस्थीनि चर्वयामास शीर्णानि मुनिपुंगवः ॥ २७ ॥ चर्वयित्वा पुनाराजाविमानवरमास्थितः ॥ अप्सरोगणगंधर्वसेवि
तो दिवमाव्रजत् ॥ २८ ॥ एवं स प्रत्यहराजासंगृह्यास्थीनि संलिहन् ॥ तत्रास्ते श्वेतसंकाशे पुनः स्वर्गं जगाम ह ॥ २९ ॥ अथ
कालेन महता वसिष्ठेन महात्मना ॥ अस्थीनि चर्वयन् दृष्टो राजा श्वेतो महातपाः ॥ ३० ॥ उवाच प्रहसन्वाक्यं किमहो स्वा
स्थिचर्वणम् ॥ एवमुक्तस्तदाराजा ब्रह्मपुत्रेण धीमता ॥ ३१ ॥ जगाद लज्जितो राजा मुनिं चेदंतपो निधिम् ॥ क्षुधामां बाधते ब्र
ह्मन्यदन्नं न पुराददम् ॥ ३२ ॥ पानं चापि महाभाग ततो मां बाधते तृषा ॥ एवमुक्तस्तदाराजा ब्रह्मापुत्रो महामुनिः ॥ ३३ ॥ पु
नर्जगाद तं श्वेतं महाराजं महार्थवित् ॥ फलमेतन्महीशानवधारितवचो यतः ॥ ३४ ॥ अदत्तं नोपतिष्ठेत्तस्य चित्किंचिदप्य
हो ॥ त्वया दत्तानि राजेन्द्र स्वर्णरत्नां वराणि च ॥ ३५ ॥ तानि सर्वाणि भोगार्थं तव संतियतः क्वचित् ॥ अन्नं पानं च नोदत्तं क्षुत्
णो तव संस्थिते ॥ ३६ ॥ स्ताकमत्वा त्वयाराजन्नदत्तं चान्नपानके ॥ अदत्तं नोपतिष्ठेत्तसाक्षादपि प्रजापतेः ॥ ३७ ॥ ॥ श्वेत उ

जीवते जातिरहितो गम्यागमनसंयुतः ॥ ८१ ॥ चौर्यधर्मरतश्चैव तथा सीन्मुनिपुंगवः ॥ गोधनं चौर्यतो हत्वा विक्रीते च स वै वाणि
क् ॥ ८३ ॥ म्लेच्छवेश्यासमासक्तो वनांते वसतिस्तथा ॥ वेश्याद्यूतैश्च चौरैश्च समासक्तोऽजितेन्द्रियः ॥ ८४ ॥ एकदामदिरां पी
त्वा जगाम नगरे वरे ॥ ददर्श कंचिद्वातारंगं शुभांदा तु मुद्यतम् ॥ ८५ ॥ तद्दृष्ट्वा वणिजश्चित्तमाश्चर्यकलितं मुने ॥ विप्रान्वेदा
न्पठंतश्च धौतगात्रांश्च सुव्रतान् ॥ ८६ ॥ ऊर्ध्वपुंड्रधरान्सर्वान् प्रतिग्रहसमुद्यतान् ॥ आश्चर्यपरमो भूत्वा हसद्गोपुच्छधारिणः ॥
॥ ८७ ॥ गृहमागत्य तरसा गां गृहीत्वा मदालसः ॥ एकं दीनं समानीय ब्राह्मणं द्विजसत्तमं ॥ ८८ ॥ तत्कर्महसितुं चक्रे गोदानं
मंदिरश्रितः ॥ अन्येपि म्लेच्छजातीया अहसंस्तं मदालसाः ॥ ८९ ॥ ब्राह्मणस्तां गृहीत्वा तु ययौ स्वभवनं वरं ॥ प्रबुद्धो मदिरा
त्यक्तो वैश्योपि स्वस्थमानसः ॥ ९० ॥ किंकृतं किंकृतं चैतद्यद्गौर्दत्ता द्विजातये ॥ अन्वेषयति स्म स ततं न प्राप गृहमागतः ॥ ९१ ॥
गृहे च वेश्याया वैश्योधिकृत्तो विपिने ययौ ॥ तत्र स पृथगतो विप्रवने पंचत्वमागतः ॥ ९२ ॥ आगता यमदृताश्च नेतुं तं वणिजं ख
लाः ॥ देवदूताश्च तत्रापि तस्मिन्नेवागता वने ॥ ९३ ॥ विवादश्च तथा ते पादूतानां यमदेवयोः ॥ मत्वा विकल्मषं वैश्यानि न्युल्ला
कं प्रजापतेः ॥ ९४ ॥ अभक्त्यापि कृतं विप्रगोदानं यत्पुरा शुभम् ॥ तस्मात्सर्वैश्च पापैर्हि निर्मुक्तो भवबन्धतः ॥ ९५ ॥ न गोदा
न समं विप्रपुण्यकर्म महामते ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन गोदानं शुभमाचरेत् ॥ ९६ ॥ भूतवेतालकूष्माण्डग्रहग्रस्तः समाचरेत् ॥

॥ क्षुन्नितृत्तिकरंचैवधेनूनांविस्तरंतथा ॥ ५२ ॥ अन्नदानंत्परांतृप्तिंप्रापश्चेतो नराधिपः ॥ विमानवरमारुह्याप्सरोगणस
मन्वितः ॥ ५३ ॥ सिद्धैः संस्तूयमानो वैजगाम परमंपदं ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन अन्नदानपरो भवेत् ॥ ५४ ॥ मुष्टिमात्रमपिक्षे
त्रे गंगाद्वारे विशेषतः ॥ अन्नददाति विप्राय तृप्तः स्यात्कल्पकोटिभिः ॥ ५५ ॥ अन्नदो राज्यमाप्नोति अन्नदो गतिमुत्तमाम् ॥ त
स्मात्सर्वप्रयत्नेन शक्त्या अन्नप्रदो भवेत् ॥ ५६ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे मायाक्षेत्रमाहात्म्ये एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥
॥ कार्तिकेय उवाच ॥ ॥ कुशावर्त महातीर्थं दक्षिणे ब्रह्मतीर्थतः ॥ तत्र स्नात्वा महाभाग न च भूयोऽभिजायते ॥ १ ॥ स्नानंदानं
जपो होमः स्वाध्यायः पितृतर्पणम् ॥ यद्यत्र क्रियते कर्मा मुत्तस्यात्कोटिसंख्यकम् ॥ २ ॥ ? क्रुद्धो महामुनिस्तां तु यावद्ब्रह्मीकरो
ति च ॥ तावत्सर्वे समायाता ब्रह्माद्यास्त्रिदिवौकसः ॥ ३ ॥ पुरा गंगागमे मौनी दत्ता त्रेयो महातपाः ॥ तस्यावेकेन पादेन वर्षा
णामयुतं मुनिः ॥ ४ ॥ कुशचीराणि दंडं च कुंडं चोवाह जह्वी ॥ आवर्तयित्वा पुरतः कुशान्धृतवतीमुने ॥ ५ ॥ अयुतांते कदा
चित्तु ददर्श कुशचीरकान् ॥ वहमानां महाभाग गंगामावर्ततां गतां ॥ ६ ॥ तुष्टुवुः परयाभक्त्या कार्तवीर्यगुरुं मुनिम् ॥ संस्तुतश्च
प्रसन्नो भूद्ब्रह्मादींस्तानुवाच ह ॥ ७ ॥ अत्रैव भवतां स्थानं नित्यं स्यात्तीर्थके वरे ॥ आवर्तेन यतो गंगा कुशान्धृतवती मम ॥ ८ ॥
कुशावर्तमिति स्यात्तं तीर्थमेतद्भविष्यति ॥ धन्या लोकाः करिष्यन्ति स्नानं पितृसमर्चनम् ॥ ९ ॥ तत्पितृणां च तस्यापि न स्याज्ज

न्मपुनः क्वचित् ॥ कुशावर्ते महातीर्थे दत्तं स्यात्कोटिसंख्यकम् ॥ १० ॥ इति ते कथितोत्पत्तिः कुशावर्तस्य पुण्यदा ॥ श्रुत्वाप्येतां
महोत्पत्तिं सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ११ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे केदारखण्डे मायापुरीमाहात्म्ये द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥
॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ ततो दक्षिणदिग्भागे विष्णुतीर्थं धनुःशते ॥ यत्र स्नात्वा परब्रह्मलीनो भवति निश्चितं ॥ तस्य चिन्हं प्रव
क्ष्यामि येन तज्ज्ञायते शुभं ॥ कृष्णसर्पो महान् को दृश्यते फणिमंडितः ॥ २ ॥ भाद्रकृष्णचतुर्दश्यां जलमध्ये प्रयाति च ॥ तत्र स्ना
ति पुनः श्वध्रे निविष्टो भवति क्षणात् ॥ ३ ॥ केनचित्कारणेनासौ राजा परमधार्मिकः ॥ शप्तो दुर्वाससा विप्रपुराकृतयुगे वरे ॥ ४ ॥
॥ नारद उवाच ॥ ॥ केन वै कारणेनायं शप्तो राजा महायशः ॥ किं नामायं कार्तिकेय कुत्र त्योऽयं नराधिपः ॥ ५ ॥ शापस्यां
तः कदैतस्य भविष्यति महामते ॥ अनेन किं कृतं राज्ञा तस्य दुर्वाससो मुने ॥ ६ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ शृणु नारद वृत्तांतं
राज्ञश्चापि तपोनिधेः ॥ पुरा कृतयुगे राजा सूर्यवंशविवर्धनः ॥ ७ ॥ नाम्ना धर्मध्वज इति स्यात्तोरिपुविनाशनः ॥ कृत्वा बहुवि
धान्यज्ञान्समाप्तवरदक्षिणान् ॥ ८ ॥ वनिता सहितस्तुंगगंगाद्वारे समाययौ ॥ अत्रागत्य महातेजान्धवसद्विष्णुतत्परः ॥
॥ ९ ॥ एकदा धर्मकेतुस्तु स्नात्वा गत्यग्रहे स्वके ॥ ददर्श मुनिमासीनं पीठे दुर्वाससं वरे ॥ १० ॥ दृष्ट्वा तं सहसाराजापादयोः प्र
पपात ह ॥ पाद्यमाचमनीयं च स्वासनं चार्घ्यसंयुतम् ॥ ११ ॥ ददौ तस्मै समागत्य विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ उवाच वचनं चेदं स्वागतं

तेमहामुने ॥ १२ ॥ धन्योऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मियस्यमेगृहमागमः ॥ किमागमनकृत्यंतेकार्येकिंकरवाणिते ॥ १३ ॥ ॥ दु
 र्वासाउवाच ॥ ॥ संप्राप्तोभोक्तुकामोहंपारणस्यदिनंविदं ॥ शीघ्रंभोजयमांराजन्क्षुधितोऽस्मिपरंविभो ॥ १४ ॥ ॥ स्कं
 दउवाच ॥ ॥ इतिश्रुत्वानिगदितंमुनेर्दुर्वासोऽनृपः ॥ तथेत्युक्ताययावंतर्गृहेकर्तुमहामुने ॥ १५ ॥ संपादयतिभोज्यंचया
 वद्राजामहामतिः ॥ शूकरास्यःसमायातोभ्रातुर्वैरमनुस्मरन् ॥ १६ ॥ विघ्नं वैकर्तुमारब्धोदृष्ट्वादुर्वाससंमुनिं ॥ सपौभूत्वास्व
 यंरक्षएकांतेभोज्यपात्रके ॥ १७ ॥ उत्ससर्जमहाक्ष्वेडंतदन्नेभक्तितोर्जिते ॥ नज्ञातंतन्महीभर्त्राकृतंयद्रक्षसामुने ॥ १८ ॥
 प्रवेशयामासमुनिंभोक्तुंभोज्यंततःपरं ॥ यावदग्रेसमायातिज्ञातंतावद्विषोल्बणम् ॥ १९ ॥ विषसंवलितंदृष्ट्वाभोजनंस्वर्ण
 पात्रके ॥ क्रुद्धोमुनिःसशापेनभस्मकर्तुंनराधिपम् ॥ २० ॥ यस्मात्त्वयाविषोत्सृष्टंभोज्यंमेदीयतेऽधम ॥ तस्मात्त्वंभवितादु
 ष्टकालसर्पःशतंसमाः ॥ २१ ॥ उत्सृष्टंतुतदादृष्ट्वाशापाग्निमुनिनरितं ॥ वेपमानोमहीभर्ताभयातौनिजगादतं ॥ २२ ॥ ब्रह्म
 न्नहंकथंशप्तोऽविचार्याधममप्रभो ॥ इतिप्रोक्तोमुनिस्तेनदध्यौरक्षोविचेष्टितम् ॥ २३ ॥ ज्ञात्वालजासमायुक्तोदुर्वासामु
 निपुंगवः ॥ उवाचतंमहाराजंकृतांजलिपुटंतदा ॥ २४ ॥ कृतमेतन्महाराजशत्रुणातवरक्षसा ॥ निवसात्रैव नृपतेविष्णुती
 र्थेऽसुरापदे ॥ २५ ॥ अहमत्रागमिष्यामियुगांतेनरपुंगव ॥ मांदृष्ट्वासहसागंतातद्विष्णोःपरमंपदम् ॥ २६ ॥ दुःखंनात्रप्रकर्त

वाच ॥ ॥ किंकर्तव्यंमहाभागकथंनोबाधतेक्षुधा ॥ कृतांजलिरहंयाचेअदत्तंकथमाभजेत् ॥ ३८ ॥ ॥ वसिष्ठउवाच ॥
 अस्त्येकंकारणंयेनजायतेतन्नसंशयः ॥ तच्छृणुष्वनरव्याघ्रकथ्यमानंमयानघ ॥ ३९ ॥ यथापुराविनीताश्वोमहीपालोमहा
 शयः ॥ कृतवान्सर्वमेधांश्चसहस्राणिमहामते ॥ ४० ॥ दत्तास्तेनतथागावोरत्नस्वर्णांबराणिच ॥ स्तौकमत्वाचतेनापिपानं
 चान्नमहीपते ॥ ४१ ॥ सोपिगंगाजलेदेहंतत्याजमुनिपालकः ॥ गतवान्ब्रह्मलोकादीन्नानाभोगसमन्वितान् ॥ ४२ ॥ तमि
 वक्षुधयाविष्टोबभूवत्तृषयातया ॥ पुनर्मर्त्यसमायातोविमानेनार्कवर्चसा ॥ ४३ ॥ गंगाद्वारेमहाक्षेत्रेनीलाभिधमहीधरे ॥
 दग्धंकलेवरंसोपिदृष्ट्वाभोक्तुंमनोदधौ ॥ ४४ ॥ तावददर्शहोतारंविनीताश्वःपुरोहितम् ॥ उक्तश्चकारणंविप्रःक्षुधायास्तुतपो
 निधिः ॥ ४५ ॥ कथयामासतंहोताप्रतीकारंक्षुधातृषोः ॥ प्रथमातिलधेनुश्चजलधेनुस्तथापरा ॥ ४६ ॥ रसधेनुस्तृतीयातुगुड
 धेनुस्तथास्मृता ॥ शर्करामधुधेनुस्तुक्षीरधेनुस्तुसप्तमी ॥ ४७ ॥ अष्टमीदधिधेनुर्वैनवनीतमयीततः ॥ तथालवणधेनुश्चसत्का
 र्पासमयीतथा ॥ ४८ ॥ धान्यधेनुस्तथाप्रोक्ताद्वादशैताःप्रकीर्तिताः ॥ घटेसंस्थाप्यराजानंकारयामासतास्तथा ॥ ४९ ॥ ययौ
 परमिकांसिद्धिं सर्वतृप्तिमयीं प्रभो ॥ तथातमपिराजेंद्रकुरुष्वैतामहार्थदाः ॥ ५० ॥ तृप्तिंप्राप्त्यसिभूयिष्ठांक्षुधानोपीडयि
 ष्यति ॥ अन्नदानात्परं नास्ति त्रैलोक्ये प्रीतिवर्धनम् ॥ ५१ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ वसिष्ठोपिमहाभागकारयामासराजतः

कानां राज्यानिहतकंठकम् ॥ ८ ॥ श्रुत्वा तद्वचनं तत्र पुनः प्रोचेऽशरीरणी ॥ धन्यो सिदानवश्रेष्ठ यस्य ते मतिरीदृशी ॥ ९ ॥
 तपसा तव संतुष्टो विष्णुस्ते स्थानमेष्यति ॥ पुत्रौ द्वौ भवितारौ ते तयोरेकस्तुवंशधृक् ॥ १० ॥ तपसा हतपापस्तं विष्णोश्चैव
 प्रसादतः ॥ अंतैव परमं स्थानं यास्यति योगिदुर्लभम् ॥ ११ ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा तटो नाम तपोनिधिः ॥ तत्रैव निवसन् सोऽपि
 विष्णुपूजनतत्परः ॥ १२ ॥ कालखंजसुतां प्राप विवाहविधिना ततः ॥ द्वौ पुत्रौ समये प्राप सूकरास्य गजाननौ ॥ १३ ॥ रा
 क्षसीं बुद्धिमापन्नौ पीडयामास तुर्मुनीन् ॥ खादयामास तुः कांश्चित्कांश्चिज्जग्राहलोमसु ॥ १४ ॥ पाटयामास तुः कांश्चिच्चक्र
 तूरुधिराशनम् ॥ एवं पीडयतोर्विप्रमुनीन् राक्षसयोस्तयोः ॥ १५ ॥ मुनयस्त्रासमापन्नाराजानं शरणं ययुः ॥ धर्मध्वजमहा
 राजं त्राहि त्राहीति वादिनः ॥ १६ ॥ ऊचुः प्रांजलयः सर्वे सूकरास्य भयार्दिताः ॥ त्राहिनो रक्षसो वीरते वयं शरणं गताः ॥
 ॥ १७ ॥ इति तेषां वचः श्रुत्वा धर्मात्मा सत्यसंग्रहः ॥ मा भैष्ट इति प्रोवाच संपूज्य च यथार्हतः ॥ १८ ॥ यत्रासाते महाभागराक्ष
 सौ कामरूपिणौ ॥ आह्वयामास तौ वीरो धर्मकेतुरभीरिपुः ॥ १९ ॥ श्रुत्वा कोलाहलं तस्य रक्षस्याययतुः क्षणात् ॥ रक्तेक्षणौ
 रक्तकेशौ रक्तमाल्यानुलेपनौ ॥ २० ॥ बृहदन्तौ बृहत्कायौ घोरौ भीरुभयानकौ ॥ दृष्ट्वा तौ युयुधेरा जाधर्मात्मा सत्यसंग्रहः ॥
 ॥ २१ ॥ नाराचैरसिभिश्चैव गदाभिर्मुशलैस्तथा ॥ वृक्षैर्महीधरशृंगैः क्षेपणीयाश्मसंग्रहैः ॥ २२ ॥ युध्यतां तु मुलः शब्दः शु

श्रुवेगिरिकंदरे ॥ अश्मनां चर्मणां चैव शूलानामसिनां तथा ॥ २३ ॥ एतस्मिन्नंतरे राजा गजास्यं वासजालकैः ॥ छादयामास
 सहसा व्याकुलोऽभूच्चराक्षसः ॥ २४ ॥ ततोर्द्धचंद्रबाणेन शिरश्चिच्छेदरक्षसः ॥ पपात सहसा भूमौ वज्राहत इवाचलः ॥ २५ ॥
 अलकनंदोत्तरे तीरे क्षेत्रे श्रीसंज्ञके शुभे ॥ तन्मां सास्थिमयो विप्रपर्वतो दृश्यते महान् ॥ २६ ॥ गजाचल इति ख्यातस्तत्रास्ते ब्र
 ह्मपुत्रक ॥ शूकरास्योपितं दृष्ट्वा कर्मराज्ञो महोल्बणम् ॥ २७ ॥ ययौ कैलासनिलये महादया भयान्वितः ॥ गजास्यो दिव्य
 मापन्नो देहं वैमानिकैर्युतम् ॥ २८ ॥ ययौ परमिकां सिद्धिं मरणाद्विहिमालये ॥ अज्ञानादपि यद्रक्षोनेकब्रह्मवधाधिकम् ॥
 ॥ २९ ॥ संप्राप्य परमं स्थानं यत्सुरैरपि दुर्लभम् ॥ इति ते कथितं सर्वं यत्पृष्टोऽहं तया द्विज ॥ ३० ॥ श्रुत्वा धर्मध्वजस्येदमुपा
 ख्यानं सुपुण्यदम् ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यः सत्यमेतन्न संशयः ॥ ३१ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे केदारखंडे मायाक्षेत्रमाहात्म्ये ध
 र्मध्वजोपाख्यानं नाम चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥
 ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ अन्यानि तीर्थवर्ग्याणि सर्वपापहराणि वै ॥ कथयामि शृणु प्राज्ञ गंगायानारदाधुना ॥ १ ॥ गंगायः प
 श्विमे तीरे कुशावर्तादधः शरे ॥ सप्तसामुद्रिकं नाम तीर्थं परमपावनम् ॥ २ ॥ यत्र स्नात्वा महाभाग कैलासनिलये वसेत् ॥ तत्र
 बिल्वेश्वरो नाम महादेवो विमुक्तिदः ॥ ३ ॥ यस्तत्र नियताहारः शिवलोके महीयते ॥ पुरा तत्र समुद्रैश्चाराधितो भगवाञ्छिवः

॥ ४ ॥ समुद्रेश्वरोमहादेवःसर्वकामफलप्रदः ॥ ततोवैदक्षिणेभागेस्वर्णाचिन्हेश्वरःस्थितः ॥ ५ ॥ सकृदृष्ट्वातुतदेवसर्वपापैः
प्रमुच्यते ॥ ततोर्द्धक्रोशखण्डेवैशिवतीर्थमितिध्रुवम् ॥ ६ ॥ तत्रस्नात्वामहाभागकैलासनिलयेवसेत् ॥ तत्रबिल्वेश्वरोनाम
महादेवोविमुक्तिदः ॥ ७ ॥ यस्तत्रनियताहारःसप्तरात्रंजितेंद्रियः ॥ जपतेशिवमंत्रंचरुद्रं चागमतत्परः ॥ ८ ॥ परांसिद्धिमवा
प्नोतियासुरैरपिदुर्लभा ॥ बिल्वपत्रैस्तमभ्यर्च्यनभूयःस्तनपोभवेत् ॥ ९ ॥ ततःशरद्वयेतीरेगंगायाःशुभदायके ॥ तीर्थगा
णेश्वरंनामसर्वपापप्रणाशनम् ॥ १० ॥ तत्रस्नात्वामहाभागसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ यस्तत्रकुरुतेपिंडदानं पितृनिमित्तकम् ॥ ११
दशवारंकृतंतेनगयाश्राद्धंनसंशयः ॥ ततःपश्चिमदिग्भागेशिलापरमपावनी ॥ १२ ॥ नाम्नानारायणीख्यातासर्वपापप्रणाश
नी ॥ यस्तत्रकुरुतेश्राद्धंश्रद्धाभक्तिसमन्वितः ॥ १३ ॥ पितृवंश्याःशतंमातृवंश्याश्चापितथास्वयम् ॥ तारिताःपितरस्तेनसत्यं
सत्यंनसंशयः ॥ १४ ॥ गंगायाःपूर्वदिग्भागेषार्वतीश्वरसंज्ञितः ॥ पार्वत्यायत्रनितरांपूजितोभगवाञ्छिवः ॥ १५ ॥ यस्यदर्श
नमात्रेणसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ गंगातोदंडशतकेशिवःपरमपावनः ॥ १६ ॥ यद्दर्शनात्पूजनाच्चसर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ नील
पर्वतप्राग्भागेधारासारवतीस्थिता ॥ १७ ॥ तस्यांस्नात्वातथाचम्यब्रह्मलोकमवाप्नुयात् ॥ यत्रैषासंगताविप्रगंगायाःपापना
शिनी ॥ १८ ॥ पार्वतीतीर्थमारुयातंसर्वपापप्रणाशनम् ॥ तस्यचिन्हंप्रवक्षामियेनतज्ज्ञायतेशुभं ॥ १९ ॥ मृतत्रकुंकुमारक्ता

व्यंशापांतोभवितातव ॥ प्रिययासहितोविष्णोःसायुज्यंप्राप्स्यसेऽन्निरात् ॥ २७ ॥ इयंचाविमहाभागसर्पिणीभविताख
लु ॥ गायनार्थंस्वजातेश्वमाशोचस्त्वंमहीपते ॥ २८ ॥ गंगाद्वारंपरंक्षेत्रंयत्रब्रह्मादयःसुराः ॥ निवसंतिविमुक्तयर्थेयेनकेना
पियोनिना ॥ २९ ॥ खेदस्त्वयानकर्तव्योभुजंगमशरीरतः ॥ ज्ञानंचभवितातत्रमोक्षमार्गप्रदर्शकम् ॥ ३० ॥ इत्युक्त्वाप्रय
यौविप्रोबदरीविपिनेततः ॥ सोऽपिराजामहाबाहुःसर्पदेहोऽभवन्मुने ॥ ३१ ॥ सपत्नीकोमहाभागहरिद्वारेसुरालये ॥ ३२ ॥
इतिश्रीस्कंदपुराणेकेदारखण्डेगंगाद्वारमाहात्म्येविष्णुतीर्थप्रशंसनंनामत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ॥ ॥ ६५ ॥
॥ नारदउवाच ॥ ॥ सूकरास्योमहाभागकोवासीद्राक्षसाधमः ॥ अस्यभ्रातापिकोवासीत्किमर्थंनृपरक्षसोः ॥ १ ॥ अभू
द्वैरंकदादेवसर्वमेविस्तराद्वद ॥ कुत्रैतयोस्तुसंस्थानंकिंकृतंरक्षसापुरा ॥ २ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ आसीदनुकुलेविप्रत
टोनामासुराधिपः ॥ सैकदाहिमवत्पार्श्वेदक्षिणेमुनिसेविते ॥ ३ ॥ पिंडारकनदीतीरेतपःपरमदारुणम् ॥ तपस्तेपेनिराहा
रोवर्षाणामयुतंकिल ॥ ४ ॥ तस्यवैतपसात्रस्तास्त्रयोलोकाःसवासवाः ॥ अथाशरीरिणीवाणीमाकाशेह्यशृणोत्ततः ॥ ५ ॥
साधुसाधुतटसाधुदुर्धर्षतपउत्तमम् ॥ किंकृत्यंतेहितपसात्रैलोक्येनास्तिदुर्लभम् ॥ ६ ॥ इतिश्रुत्वातटोवाणींजगादवचनं
त्विदम् ॥ यदिवैमेतपस्तप्तंततःस्यांविष्णुभक्तियुक् ॥ ७ ॥ विष्णुभक्तिविहीनानांमुक्तिःस्वप्नेपिदुर्लभा ॥ नोकांक्षेपितुलो

हत्यादिकोटयः ॥ नश्यंति किंपुनर्विप्रस्नानात्पानाच्छिवार्चनात् ॥ ३४ ॥ यत्र ब्रह्मादयो देवाः पुराशिवमतोषयन् ॥ नाम्नाच
क्रुर्नदीरम्यां पुण्यां शंकरवल्लभां ॥ ३५ ॥ गंगायां संगमो यत्र तीर्थं परमपावनम् ॥ शांकरं मुक्तिदं नृणां ब्रह्महत्यानिवारकम् ॥
॥ ३६ ॥ शंकरेशो महादेवोऽखिलसिद्धिमनोहरः ॥ यस्य दर्शनमात्रेण शतजन्मार्जितैरपि ॥ ३७ ॥ मुच्यते सर्वपापैस्तु कल्पं
शिवपुरे वसेत् ॥ महापुण्यतमं पीठं सद्यः प्रत्ययकारकम् ॥ ३८ ॥ यद्यत्र कुरुते कर्म तत्कोटिगुणं भवेत् ॥ वीरभद्रेश्वरादेवात्प
श्चिमे योजनार्द्धके ॥ ३९ ॥ शालिहोत्रेश्वरो देवो महादेवो वरप्रदः ॥ शालिहोत्रो मुनिर्यत्र शिवसंन्यस्तमानसः ॥ ४० ॥ ब
भूवनियताहारस्तथा वर्षसहस्रकम् ॥ ^{हेताभयो विद्या शिवजी-से अगारा} लेभे विद्यामहादेवाद्दष्टादशमहामुने ॥ ४१ ॥ शालिहोत्रेश्वरं देवं पूजयित्वा विधानतः
॥ मठोपि मंडलाद्याति सर्वविद्यां यथामुनिः ॥ ४२ ॥ तस्मात्पूर्वे क्रोशपादेन दीरं भाभिधानतः ॥ यत्र रंभानि वसितुं मायापुण्या
सरिद्विपुः ॥ ४३ ॥ एकदा स्वर्गभुवने नृत्यंती वासवा लये ॥ ^{इन्द्रालये} ददर्श विष्णुदूतैस्तु नीयमानान् मृतान् शुभे ॥ ४४ ॥ मायाक्षेत्रे कृता
वासान्वैकुण्ठं प्रति गच्छतः ॥ उपास्यमानान् देवाद्यैरिन्द्राद्यैर्गणकिन्नरैः ॥ ४५ ॥ चतुर्भुजान् शंखचक्रगदापाणीन् हरीनिव ॥
पीतांबरान्सलक्ष्मीकांस्तथा श्रीवत्सलां च्छनान् ॥ ४६ ॥ विभूतिभिः शोभमानान् गरुडस्थान् सुवर्चसः ॥ इति तान् मुक्तिमाप
न्नान् दृष्ट्वा श्रयं मवापसा ॥ ४७ ॥ प्रोवाच शक्रं देवेशं तदा तीर्थार्थमुत्थितम् ॥ त्रैलोक्यनाथ भगवन्कण्ठे सूर्यवर्चसः ॥ ४८ ॥ हर

योवानंतरूपधरा बुधगणेश्वराः ॥ कुतः समागता ह्येते कप्रयांति च सेविताः ॥ ४९ ॥ ॥ इन्द्र उवाच ॥ ॥ प्रिये ह्येते महात्मानो
मायाक्षेत्रनिवासिनः ॥ मृता गच्छंति परमं तद्विष्णोः परमं पदम् ॥ ५० ॥ मायाक्षेत्रसमं पुण्यं पृथिव्यां नैव विद्यते ॥ तिस्रः
कोट्योऽर्द्धकोटीनां वायौ वायुरथा ब्रवीत् ॥ ५१ ॥ तानि सर्वाणि तन्वंति मायाक्षेत्रे न संशयः ॥ वयं च सर्वे तत्रैव वसामो मुक्ति
लालसाः ॥ ५२ ॥ ॥ रंभोवाच ॥ ॥ अहमत्र वसेयं वै यथाज्ञापय वासव ॥ भविष्यामि यथाद्योते कृपां कुरु मयि प्रभो
॥ ५३ ॥ ॥ इन्द्र उवाच ॥ ॥ सरिद्वीत्वा वरारोहे नित्यं तिष्ठ वरानने ॥ पुण्ये तव जले ये वै स्नातारः परगामिनः ॥ ५४ ॥ ॥ स्कं
द उवाच ॥ ॥ इति श्रुत्वा वचो भर्तुः प्रणिपत्य त्वरान्विता ॥ आययौ परमे पुण्ये मायाक्षेत्रे सरिद्वरा ॥ ५५ ॥ जाता पुण्यतमा वि
प्रसर्वपापप्रणाशिनी ॥ रंभाकुण्डं च गंगायाः संगमे पुण्यदायके ॥ ५६ ॥ उपरुष्टयापि पानीयं रंभया सह मोदते ॥ रंभेश्वरो
महादेवस्तत्रैव शिवदायकः ॥ ५७ ॥ ततः परमहाभाग कुब्जाम्बकमिति स्मृतम् ॥ यत्राम्बे कुब्जरूपेण दृष्टो मुनिभिरच्युतः
॥ ५८ ॥ ततः कुब्जाम्बकं तीर्थं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ सकृदृष्ट्वा तु यत्क्षेत्रं परब्रह्मणिलीयते ॥ ५९ ॥ इति ते कथितं विप्रगंगाद्वार
स्य वै भवम् ॥ यच्छ्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ ६० ॥ श्राद्धेशृणोति यो मर्त्यो गंगाद्वारस्य वै भवम् ॥ पितरस्तस्य
गच्छंति तद्विष्णोः परमं पदम् ॥ ६१ ॥ यः पठेन्मानवो भक्त्या शृणुयाद्वापि भक्तिः ॥ स याति परमं स्थानं यत्र देवो महेश्वरः

॥ ६२ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे केदारखंडे मायाक्षेत्रमाहात्म्ये गंगाद्वारमाहात्म्यं नाम पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ६३ ॥
 ॥ नारद उवाच ॥ कुब्जाम्बकं महातीर्थं वद विस्तरतो मम ॥ यथेदं च समुत्पन्नं यथा पुण्यं हि चाभवत् ॥ १ ॥ केन केन तपस्त
 संकेचापुः परमांगतिम् ॥ कानि तीर्थानि चैवात्र कियन्मानं सुपुण्यदं ॥ २ ॥ एतत्सर्वं समासेन विस्तराद्ब्रूमे प्रभो ॥ तत्समो ना
 स्ति त्रैलोक्ये भक्तवत्सलतांगतः ॥ ३ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ शृणु नारद तत्त्वेन गुह्यं क्षेत्रं परं हरेः ॥ यस्य श्रवणमात्रेण श
 तजन्म समुद्भवैः ॥ ४ ॥ मुच्यते सर्वपापैश्च विष्णुलोकं च गच्छति ॥ सांनिध्यं यत्र विष्णोर्हितं नित्यं तिष्ठति नारद ॥ ५ ॥ पुरा देश
 ल्लवे प्राप्ते युगे योगीन्द्रमाधवः ॥ मायां स्वीयां प्रतिष्ठोपि दृष्ट्वा चैकार्णवीं महीम् ॥ ६ ॥ मधुकैटभौ दुरात्मानौ निजकर्णमलोद्गतौ ॥
 बाधयंतौ च ब्रह्माणं त्रैलोक्यं क्षेप्तुमुद्यतौ ॥ ७ ॥ हत्वा तौ हि दुराधर्षौ रचयित्वा च मेदिनीं ॥ मेदसा दुष्टयोश्चैव ब्रह्मणो वचनोदितः
 ॥ ८ ॥ जगाम शतशो विप्रक्षेत्राणि धरणीतले ॥ दृष्टुं भक्तान् स्वकीयांश्च गंगाद्वारमुपागमत् ॥ ९ ॥ यत्र रैभ्यो महातेजा उग्रैतप
 सिसंस्थितः ॥ दशवर्षसहस्राणितथा ऊर्ध्वकरो मुनिः ॥ १० ॥ ततो वर्षसहस्रं वै वायुभक्षो महातपाः ॥ शैवालभक्षणं पंचशतव
 र्षाणि नारद ॥ ११ ॥ इति वै तप्यमानस्य रैभ्यस्य मुनिपुंगव ॥ आस्रं वृक्षं समासाद्य कुब्जरूपेण माधवः ॥ १२ ॥ दर्शयामास
 भगवान् दर्शनं मुक्तिकारणम् ॥ सोऽपि रैभ्यो महाभाग तं दृष्ट्वा जगतां पतिं ॥ १३ ॥ जानुभ्यामवनीं स्पृश्य नत्वा पुनरुदारधीः ॥

तथारक्तशिलार्त्तहा ॥ यस्तां भालेन रः कुर्याद्गौरीलोके महीयते ॥ १९ ॥ तथामृत्तिकया यस्तु पूजयेद्विश्वनाथकम् ॥ सर्वसिद्धिमवा
 प्रोतियाति ब्रह्मसनातनम् ॥ २० ॥ यस्तया पूजयेद्विंशं सहस्रं वेदमंत्रकैः ॥ प्राप्नोति सकलां सिद्धिं महादेव प्रसादतः ॥ २१ ॥
 तस्मात्क्रोशार्द्धके तीर्थं गंगायां भैरवाश्रितम् ॥ पुरायत्र महादेवो भैरवेन समर्चितः ॥ २२ ॥ आपदुद्धारणो नाम सर्वापत्तिविना
 शनः ॥ तं पूज्य विधिवद्भक्त्या पूजितो नीललोहितः ॥ २३ ॥ तत्र याति नदी श्रेष्ठानाम्नामानुर्भवाशिनी ॥ तत्संगमे नरः स्नात्वा
 सूर्यलोके महीयते ॥ २४ ॥ गंगायादक्षिणे तीरे माने क्रोशात्मके मुने ॥ पुरुहूतेश्वरो नाम महादेवो वरप्रदः ॥ २५ ॥ यस्य दर्श
 नमात्रेण महापातककोटयः ॥ ब्रह्महत्यासहस्राणि नाशमीयुर्महामुने ॥ २६ ॥ तत्रैकाजलमध्ये तु पीतवर्णा शिलास्ति हि ॥
 नाम्नादेवेश्वरी प्रोक्ता सर्वपापप्रणाशिनी ॥ २७ ॥ गंगाद्वारोत्तरे भागे गंगायाः प्राग्विभागके ॥ नदी कौमुद्वती ख्याता सर्वदारि
 द्र्यनाशिनी ॥ २८ ॥ धनार्थं ये महाभाग स्नानं कुर्वन्ति भक्तितः ॥ लभन्ते सप्तरात्रेण धनं दारिद्र्यनाशनम् ॥ २९ ॥ ततो वै पश्चिमे
 तीरे धारापरमपावनी ॥ गंगायांसंगमे यत्र रेणुकानां नामतः ॥ ३० ॥ तत्र स्नात्वा च जह्वा च फलानं त्यं लभेन्नरः ॥ ततः क्रोशा
 र्द्धखंडे वै नदी वज्रशिला किल ॥ ३१ ॥ तस्यां स्नात्वा नरो भक्त्या प्राप्नोति रविमंडलम् ॥ यस्तत्र कुरुते श्राद्धं भक्त्या युक्तो महामु
 ने ॥ ३२ ॥ पितरस्तस्य गच्छन्ति स्थानं सप्तोत्तरं शुभम् ॥ ततः सौम्येर्द्धगव्यूतौ नदी शंकरवल्लभा ॥ ३३ ॥ यदंबुस्पर्शमात्रेण ब्रह्म

वासां दिव्यरूपाणां भवंत्यप्सरसांगणाः ॥ ददामितेवरंचैवरैर्भ्ययत्ते विचिंतितम् ॥ २९ ॥ ॥ रैभ्य उवाच ॥ ॥ धन्योस्मि
कृतकृत्योस्मि यस्य त्वं दृष्टिगोचरः ॥ न चाहं कांचनं गावो न स्त्रियो राज्यमेव च ॥ ३० ॥ नो कांक्षे जगतां नाथ त्वत्कृतां प्रार्थय हं वि
भो ॥ यदि प्रसन्नो भगवाँल्लोकनाथो जनार्दनः ॥ ३१ ॥ तव चात्र निवासं वै नित्यमिच्छामि माधव ॥ यावल्लोका धरिष्यंति ताव
त्तव मम प्रभो ॥ ३२ ॥ स्थानं तव मम स्थानं तव नामामृतं भजे ॥ भक्तिश्च स्याद्रमानाथ तव पादांबुजद्वये ॥ ३३ ॥ ॥ स्कंद
उवाच ॥ ॥ रैभ्यस्यैवं वचः श्रुत्वा भगवान्भूतभावनः ॥ बाढमित्येव विप्रेन्द्र सर्वमेतद्भविष्यति ॥ ३४ ॥ यस्मादाग्रं समाश्रि
त्य कुब्जरूपेण वै त्वया ॥ दृष्टोस्मि रैभ्यस्तस्माद्वै कुब्जाम्बकमिति स्फुटम् ॥ ३५ ॥ तीर्थमेतन्महापुण्यं भविष्यत्यभिधानतः ॥
अस्मिन्क्षेत्रेऽपि ये मर्त्याः स्नानं दानं जपादिकम् ॥ ३६ ॥ भविष्यति महाभाग तत्सर्वं कोटि संख्यकम् ॥ करिष्यंति निवासं च
तीर्थेऽस्मिन् प्रवरे नराः ॥ ३७ ॥ प्राप्स्यंति परमं स्थानं पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ पापिनश्चात्र विप्रेन्द्र मृता विष्णुमवाप्नुयुः ॥ ३८ ॥
पितरस्तस्य हृष्यंति यस्यास्मिन्क्षेत्रे कस्थितिः ॥ येपि बिंदुप्रमाणं वै दद्युस्तिलमनुत्तमम् ॥ ३९ ॥ पितृभ्यस्तारितास्ते न सं
सारात्पितरो मुने ॥ परमाणुप्रमाणं च येऽत्र दद्युर्हिरण्यकम् ॥ ४० ॥ तेन दत्तं भवेद्विप्रसहस्रं परिसंख्यया ॥ येऽत्र दद्युर्महाभा
गवासोगोभूषणादिकम् ॥ ४१ ॥ दत्तं तेन भवेदेव सर्वं वस्तु महामुने ॥ कुब्जाम्बके महातीर्थे वसामिरमया सह ॥ ४२ ॥ हृषी

॥ ३१ ॥

कानि पुराजित्वा ईशः संप्रार्थितस्त्वया ॥ यद्वाहंतु हृषीकेशो भवाम्यत्र समाश्रितः ॥ ४४ ॥ तुर्यो भागो मदीयो वै भविष्यति सहा
ग्रजः ॥ शंकरः शंकरः साक्षात्पुनर्मां स्थापयिष्यति ॥ ४५ ॥ कलौ मां भरतं नाम वदिष्यंति महीतले ॥ कृते वाराहरूपेण त्रेता
यां कृतवीर्यजम् ॥ ४६ ॥ द्वापरे वामनं देवकलौ भरतमेव च ॥ नमस्यंति महाभाग भवेयुर्मतिभागिनः ॥ ४७ ॥ इत्युक्त्वा भग
वान्विष्णुरैभ्यं नाम तपोनिधिम् ॥ तत्रांतर्द्धानमापन्नः पश्यतस्तस्य नारद ॥ ४८ ॥ इति ते कथितोत्पत्तिः क्षेत्रकुब्जाम्बकस्य
हि ॥ श्रुत्वे मां सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ ४९ ॥ इ० स्कं० के० मायापुण्यां कुब्जाम्बकमाहात्म्यं नाम षोडशो ॥ १६ ॥
॥ नारद उवाच ॥ ॥ कियन्मानं परं क्षेत्रं कानि तीर्थानि तत्र वै ॥ किं तत्र पुण्यं लभते स्नानादानात्तथार्चनात् ॥ १ ॥ उत्पत्तिं चैव
माहात्म्यं सर्वं विस्तरतो वद ॥ केन केन फलं प्राप्नुमत्र क्षेत्रेशिवात्मज ॥ २ ॥ केके परांगतिं प्राप्ता हृषीकेशाश्रमात्तथा ॥ सर्वं वि
स्तरतो ब्रूहि श्रोष्यमाणाय मे प्रभो ॥ ३ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ साधुपृष्टं त्वया विप्र कुब्जाम्बकसु तीर्थकम् ॥ सुंदेश्वरीं स
मारभ्य यावद्देमवती नदी ॥ ४ ॥ तावत्कुब्जाम्बकं क्षेत्रं पापिनामपि मुक्तिदम् ॥ करमाने स्थले तत्र तीर्थानां पंचकं ध्रुवम् ॥ ५ ॥
तत्रापि विप्रश्रेष्ठानि स्वच्छोदान्यपि दर्शनात् ॥ शृणु तीर्थानि पुण्यानि मुक्तिदानि परात्मनाम् ॥ ६ ॥ माया तीर्थं परं ख्यातं य
त्र दृष्टो जनार्दनः ॥ गंगा च यमुना चापि द्वयं यत्र समास्थितम् ॥ ७ ॥ तस्मिन्कृतोदको विप्रतारयेत्कुलसप्तकम् ॥ सकृत्स्नातो

ऽपि भवनं कुबेरस्य लभेन्मुने ॥ ८ ॥ शृणुत्पतिं प्रवक्ष्यामि मायातीर्थस्य नारद ॥ सर्वपापहरां दिव्यां मोक्षमार्गानुदर्शिनीम् ॥
 ॥ ९ ॥ पुराकृतयुगे विप्रः सोमशर्मैति विश्रुतः ॥ तपस्वी निरपेक्षश्च सत्यवादी जितेन्द्रियः ॥ १० ॥ तपस्तेपे सपरमं जितात्मा सु-
 स्तिवर्जितः ॥ ग्रीष्मे पंचतपाश्चैव वर्षासु वृष्टिसाहकः ॥ ११ ॥ हेमन्ते जलधाराभिः सिच्यमानः समन्ततः ॥ इति वर्षसहस्रं वै ततो
 भूदूर्ध्वं बाहुकः ॥ १२ ॥ एकपादेन तस्थौ च शिलायां नियतासनः ॥ सहस्रद्वितयं तस्य ययावेवं महामते ॥ १३ ॥ वायुभक्षः सहस्रं वै
 सहस्रं ह्यूर्ध्वपादकः ॥ एवं वै तप्यमानस्य प्रसन्नोऽभूज्जनार्दनः ॥ १४ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ साधुसाधु महाभाग सोमशर्मन्
 द्विजोत्तम ॥ वरं वरय भद्रं ते यदास्त्यभिमतं तव ॥ १५ ॥ प्रसन्नोऽस्मिन् संदेहस्तपसानेन सुव्रत ॥ दुर्लभं तव विप्रेन्द्र नास्ति त्रै-
 लोक्यं मंडले ॥ १६ ॥ सोमशर्मोवाच ॥ यदीच्छसि वरं दातुं प्रसन्नो यदि वै मयि ॥ जानीयां तव मायां हि त्रैलोक्यं मोहितं यया
 ॥ १७ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मम माया महाभाग न जानंति दिवौकसः ॥ ब्रह्मा यया पुरा सृष्टः सामाया मम कीर्तिता ॥
 ॥ १८ ॥ वर्षं तिच महामेघाः सामाया मम कीर्तिता ॥ यया निर्जलतां यांति सामाया मम कीर्तिता ॥ १९ ॥ चंद्रो यद्दीयते पक्षे पक्षे पूर्ण-
 त्वमेति च ॥ मायैषाममविप्रेन्द्र ग्रहनक्षत्रतारकाः ॥ २० ॥ हेमन्ते यच्च सलिलं कूपे कोष्णं विभाति च ॥ शीतलं च तथा ग्रीष्मे सार्मयाम
 मकीर्तिता ॥ २१ ॥ उदेति सविता प्राच्यां प्रतीच्यामस्तमेति च ॥ शोणितं च तथा रेतः संयुक्तं स्यान्महामते ॥ २२ ॥ गर्भे चोत्पद्य

सूर्यः

रक्तः

वीर्यः

प्रोवाच मधुरं वाक्यं प्रसादार्थं महायशाः ॥ १४ ॥ ॥ रैभ्य उवाच ॥ नमः कमलनाभाय विष्णवे प्रभविष्णवे ॥ सुनंदा
 य सुभद्राय दुराधर्षाय ते नमः ॥ १५ ॥ हिरण्यबाहवे तुभ्यं हिरण्याक्ष विमर्दिने ॥ हिरण्याक्षाय विभवे हिरण्यसमते जसे ॥ १६ ॥
 हिरण्यपशुहन्त्रे ते हिरण्यपशुमर्दिने ॥ नमो हिरण्यनाभाय हिरण्यचारुरूपिणे ॥ १७ ॥ हरिताश्वाय हरये हरितांगाय हारि-
 णे ॥ हयग्रीवाय हेयाय पराय परमात्मने ॥ १८ ॥ अहंकारविमुक्ताय हेमसंस्थाय हारिणे ॥ नमो हरिणेत्राय नमस्ते हरिबा-
 हवे ॥ १९ ॥ नमो हिरण्यगर्भाय हृषीकेशाय ते नमः ॥ हविषे हविराशाय बर्हिपत्राय वर्चिषे ॥ २० ॥ हेमांगदाय बुद्धाय हिमा-
 द्रिप्रकृतौकसे ॥ हिमाद्रितनयेशाय हृदयस्थाय हुंकृते ॥ २१ ॥ हेया हेयविहीनाय सर्वेषां पतये नमः ॥ हृषीकेशाय श्रमस्थाय ही-
 रकाक्षाय ते नमः ॥ २२ ॥ हस्तिमस्तकसंस्थाय बहुहस्ताय ते नमः ॥ सहस्रहस्तरूपाय सहस्रकरमर्दिने ॥ २३ ॥ सहस्रर-
 श्मिरूपाय सहस्रफणरूपिणे ॥ सहसाकृतकार्याय सहसामक्तभाविने ॥ २४ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ इति स्तुतो महावि-
 ण्णुस्तेन रैभ्येण धीमता ॥ उवाच मधुरं वाक्यं विनयावनतस्थितम् ॥ २५ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ वरं वरय भद्रं ते तव यद्वा दिव-
 र्त्तते ॥ किंच वै कांचनं गावः किं वाराज्यमकंटकम् ॥ २६ ॥ अथ वेच्छसि वास्थानं यत्र ते चाप्सरोगणाः ॥ अथ वेच्छसि विप्रेन्द्र
 ऋषीणामुत्तमो मुनिः ॥ २७ ॥ अथ वेच्छसि कन्यानां सहस्रं दिव्यमद्भुतम् ॥ धनरत्नसमृद्धानां हेमभांडविभूषितम् ॥ २८ ॥ स

॥ ३७ ॥ पुनस्तयैवचौषध्यानाशमेतितदैवहि ॥ आयुःक्षयपरिज्ञानं सर्ववीर्यहराम्यहम् ॥ ३८ ॥ जायमानोऽल्पतनुको यौवने च तथा महान् ॥ अवस्थायां तृतीयायां जरा व्याप्तश्च्युतस्तथा ॥ ३९ ॥ पश्चादिन्द्रियनाशश्च सर्वमायाबलं मम ॥ अणुमात्रेऽश्वत्थबीजे वापितेऽकुरसंभवः ॥ ४० ॥ पुनः पत्रादिकोत्पत्तिस्तथा शाखा प्रशाखिकाः ॥ जायन्ते मायया विप्रपुनर्बीजं तथा कुंरः ॥ ४१ ॥ यो सौविभूतिमाञ्जतुर्दरिद्रश्च तपोधनः ॥ मायामेतामहं कृत्वा पोषयामि दिवौकसः ॥ ४२ ॥ ब्रह्मासृजतिलोकं हि इति सर्वे वदन्ति हि ॥ मायामयं वपुः कृत्वा त्वहमेव सृजामि वै ॥ ४३ ॥ लोकावदन्ति शक्रो यं देवान्पालयति ध्रुवम् ॥ अहमेवैन्द्रवपुषा पालयामि दिवौकसः ॥ ४४ ॥ मायया मरूपेण नाशयते च मया जगत् ॥ कौबेरं रूपमास्थाय धनानां रक्षितास्म्यहम् ॥ ४५ ॥ इंद्रमायां समाश्रित्य वृत्रो मे नाशितः पुरा ॥ रुद्रमायां समाश्रित्य त्रिपुरो नाशितो मया ॥ ४६ ॥ वायुमायां समाश्रित्य प्राणिनां देहसंस्थितः ॥ जाठराग्निरहं भूत्वा प्राणिनां देहमाश्रितः ॥ ४७ ॥ चतुर्विधं पचाम्यन्नं मायैषाममकीर्तिता ॥ वाडवं रूपमास्थाय सामुद्रं जलमन्वहम् ॥ ४८ ॥ पिबामि मायया विप्रसमुद्रे कृतसंस्थितिः ॥ सामुद्रं रूपमास्थाय संधरामि जगद्बहिः ॥ ४९ ॥ लोकानां श्रित्य भूरादींश्च गद्रूपोऽस्मि मायया ॥ सौरीमायां समाश्रित्य संतपामि जगत्त्रयम् ॥ ५० ॥ मायां मेघमयीं कृत्वा संधरामि जलंतथा ॥ राजमायां समाश्रित्य पालयामि स्वमायया ॥ ५१ ॥ अहमेव पुरामत्स्यो वेदोद्धारकरस्तथा ॥

था ॥ कौर्मीमायां समाश्रित्य धृतो वै मंदराचलः ॥ ५२ ॥ वाराहरूपमास्थाय धरोद्धारः कृतो मया ॥ नारसिंहवपुर्धृत्वा हिरण्यकशिपुर्हतः ॥ ५३ ॥ वामनं रूपमास्थाय बलिर्नीतोरसातले ॥ भूत्वा परशुरामोऽहं क्षत्रस्यांतकरोऽभवम् ॥ ५४ ॥ भूमेर्भारपनोदश्च रामरूपेण वै कृतः ॥ कृष्णमायां समाश्रित्य भूमेर्भारो हृतो मया ॥ ५५ ॥ योगमायां समाश्रित्य बदरी विपिने स्थितः ॥ कल्की भूत्वा म्लेच्छजातीन्नाशयामि स्वमायया ॥ ५६ ॥ यत्किंचिद्दृश्यते विप्रजगत्स्थावरजंगमम् ॥ मायैषाममविप्रेन्द्र सर्वमेतत्प्रकीर्तितम् ॥ ५७ ॥ अयं मायाप्रभावो मे कथितस्तव विस्तरात् ॥ यत्पृष्ठोऽहं त्वया सर्वं मम मायाबलं महत् ॥ ५८ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे केदारखंडे कुब्जाम्बकमाहात्म्ये मायावैभववर्णनं नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ६३ ॥

॥ सोमशर्मोवाच ॥ ॥ प्रोक्ता माया त्वया देव जगदेतच्चराचरम् ॥ कथयस्व कथं जानेत वमायांदुरत्ययाम् ॥ १ ॥ स्वकर्मणा ह्ययं लोकः कर्मसु वै प्रवर्तते ॥ तन्मायाप्रेरितो जंतुः करोतीति कथं पुनः ॥ २ ॥ तस्माद्यथा मेहा विष्णोस्तव मायांदुरत्ययाम् ॥ जानीयामिति तां देव वृणे वरमिमं ध्रुवम् ॥ ३ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ मम मायामहाभाग दुर्गम्या च सुरैरपि ॥ अन्यं वरं वृणीष्व त्वं धनरत्नवसुंधराः ॥ ४ ॥ अथ च स्वर्गगमनं रंभासेवनमेव च ॥ स्वच्छंदं गमनं चैव भूरादिषु महामते ॥ ५ ॥ अथ वेच्छसि त्रैलोक्ये राज्यं निहतकंठकम् ॥ अथ वेच्छसि पुत्रादींस्तथा वाचां प्रचारणीम् ॥ ६ ॥ अवध्य त्वं सुरेंद्राद्यैरजेय त्वं सुरासुरैः ॥

अमरत्वं तथान्यद्वैमर्नईहितमेव च ॥ ७ ॥ ददामि सर्वं प्रवरं विना मायां तपोनिधे ॥ मायां द्रष्टुं न योग्योऽसितपसां निधिरेव हि ॥ ८ ॥ ॥ सोमशर्मो वाच ॥ ॥ न कांक्षे भगवन्विष्णो वरमन्यं तथा महत् ॥ मायां दर्शय मे स्वीयां यदितत्तं मया तपः ॥ ९ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ वारं वारं महाभाग मुनिना सोमशर्मणा ॥ याचितोऽपि रमाकांतो न ददौ तद्वरं द्विज ॥ १० ॥ ॥ एव तेन तपस्तप्तं त्रिवारं विष्णुदर्शनम् ॥ वार्यमाणोऽपि हरिणा पुनर्मायामैवाचत ॥ ११ ॥ ॥ भक्तानुरूपी भगवानुवाच च शुभांगिरम् ॥ मायां मे सोमशर्मस्त्वं मदीयां परिवेत्स्यसि ॥ १२ ॥ ॥ इत्युक्त्वा तं दधे विष्णुस्तस्मिन्क्षेत्रेशु भावहे ॥ सोमशर्मापि गंगायां गतः स्नातुं द्विजोत्तम ॥ १३ ॥ ॥ धृत्वा कुंडीं त्रिदंडीं च धौतमासनमेव च ॥ कमंडलुं पुस्तकं च सोमशर्मा सरितटे ॥ १४ ॥ ॥ सन्यस्य प्रययौ स्नातुं गंगायां नियतव्रतः ॥ यावत्प्रविशते तत्र गंगायां नाभिमात्रतः ॥ १५ ॥ ॥ तावद्धृतो महास्येन कच्छपेन महामुनिः ॥ निगीर्णश्चर्वितश्चैव प्राणत्यक्तो बभूव ह ॥ १६ ॥ ॥ आकृष्टो यमदूतैश्च वायवीयवपुर्मुनिः ॥ मायां नारकसामग्रीं दर्शय समहातपाः ॥ १७ ॥ ॥ क्रकचैः पीड्यमानांश्च कथ्यमानांश्च सर्वतः ॥ ताड्यमानांश्च मुशलैर्हाहाकाररवांस्तथा ॥ १८ ॥ ॥ ददर्श किंकरांस्तत्र यमस्य परितो बहून् ॥ सिंहा नानावृकमुखान्विकृतान्विकृताननान् ॥ १९ ॥ ॥ केचिद्गर्जतिकेचित्तु सादृहासास्तथा परे ॥ भिंदिभिंदिच्छिधिच्छिधिभक्ष्यं भक्ष्यामि चापरः ॥ २० ॥ ॥ इति नानाविधा वाचः शुश्राव यममंदिरे ॥ दृष्ट्वा पापगतिस्तेन तथा पुण्यगतिर्मुने ॥ २१ ॥ ॥ असंयु

ते जंतुस्तन्मायाप्रबलामम ॥ जाठराग्नौ प्रदीप्ते हि गर्भा शयगतो मुने ॥ २३ ॥ ॥ मातृभुक्तान्नसारेण प्राणिति प्राणकूटकः ॥ पूर्वजन्मसहस्राणि पापपुण्यकृताकृते ॥ २४ ॥ ॥ विजानात्यवशो जंतुर्गर्भे मायाबलं मम ॥ जानाति सुखदुःखे च तथात्मानं च विंदति ॥ २५ ॥ ॥ अंगुल्यश्चरणौ चैव भुजौ शीर्षं कटिस्तथा ॥ पृष्ठमथोदरं चैव दंतोष्ठपुटनासिकाः ॥ २६ ॥ ॥ कर्णाक्षिचिबुकादीनि सर्वमायाकृतं मम ॥ बधिरस्यापि व्यापारो धस्यापि हतनेत्रतः ॥ २७ ॥ ॥ मूकस्य चेष्टनज्ञानं सर्वमायाकृतं मम ॥ मूढत्वे संसृतौ चैव जातमात्रे महामते ॥ २८ ॥ ॥ धर्माधर्मपरिज्ञानं विस्मृतिश्च तथात्मनः ॥ माययामे महाभाग यो नियंत्राद्विर्गतः ॥ २९ ॥ ॥ कृमिर्ब्रह्मादिवा प्राणी पक्षिणो पानवायुभिः ॥ निष्क्रम्य मम मायायावशमाप्नोति सत्वरम् ॥ ३० ॥ ॥ जरायुजाश्चांडजाश्च स्वेदजा द्विजपुंगव ॥ उद्भिजाः प्राणिनश्चैव जायंते निजरूपतः ॥ ३१ ॥ ॥ श्वेतकृष्णादयो भावा माययाममदेहिनाम् ॥ शब्दः स्पर्शस्तथा गंधोरूपं चापि तथारसः ॥ ३२ ॥ ॥ माययाममभाव्यंते लीयंते च द्विजेश्वर ॥ समुद्राश्च तथा दिव्यभौमैर्मध्ये जलैरलम् ॥ ३३ ॥ ॥ पूर्यमाणानवर्द्धंते माययाममसर्वतः ॥ वर्षासु बहुतो याश्च सरितः पल्वलानि च ॥ ३४ ॥ ॥ सरांसि वृद्धिमायांति शुष्यंते तपनेऽखिलाः ॥ एतन्मायाप्रभावो मे मेघा गृह्णंतियज्जलम् ॥ ३५ ॥ ॥ लवणं लवणाब्धौ च वर्षति मधुरं पुनः ॥ एष मायाप्रभावो मे हिमवच्छिखरादधः ॥ ३६ ॥ ॥ मंदाकिनी समारूपा ता गंगा जाता ततः परम् ॥ वन्यौषधीर्वीर्यरूपा प्राणान् जीवयति द्विज

द्वावहुविधैर्यज्ञैःसमाप्तवरदक्षिणैः ॥ ३७ ॥ पुनःस्वर्गजगामाथभुक्ताभोगांश्चशाश्वतान् ॥ ततश्चंद्रस्यबिंबेचभूत्वानीहाररू
पधृक् ॥ ३८ ॥ सवतेस्मतथौषध्यांजीवश्चंद्रस्यमंडलात् ॥ एतस्मिन्नंतरेकाचिन्निषादवनिताततः ॥ ३९ ॥ जाताऋतुमती
विप्रगर्भाधानपराभवत् ॥ निषादेनतुयद्रुकंतत्रप्राप्तोमृतात्मकः ॥ ४० ॥ निषाद्यायोनियंत्रेवैक्षिप्तमैथुनकर्मणा ॥ रेतःसंव
लितोजंतुर्लिङ्गात्स्त्रीयोनिर्सिंचितः ॥ दिनेनैकैकललंकठिनत्वमगात्ततः ॥ ४१ ॥ बुद्बुदाकारतांप्राप्तःपंचरात्रेणसद्विजः ॥
ततःपेशितमापन्नोमांसत्वंसप्तरात्रतः ॥ ४२ ॥ मासार्धेनमांसपेशीरुधिरेणपरिप्लुतः ॥ कठिनत्वंतदाप्नोतिपंचविंशतिरात्रिषु
॥ ४३ ॥ मासात्शिरःसमुत्पतिर्ग्रीवास्कंधस्तनोदरम् ॥ पृष्ठवंशस्तथोत्पन्नःपंचधांगानिचक्रमात् ॥ ४४ ॥ पाणिपादौतथा
पार्श्वौकटिजानूद्वितीयके ॥ त्रिभिर्मसैःकरांगुल्यःसंधयश्चमहामुने ॥ ४५ ॥ मासाचतुर्थेनजाताःसर्वांगुल्यस्तपोनिधे ॥
नासिकाकर्णनेत्राणिपंचमेमासिसंस्फुटम् ॥ ४६ ॥ दंतभूमिर्नखागुह्यंजीवश्चजठरस्थितः ॥ अंगच्छिद्राणिषष्ठेचपायुमेढ्रं
तथामुने ॥ ४७ ॥ नाभिश्चसप्तमेमासिजातात्वस्यमहामुने ॥ लोमानिचमहाभागशीर्षकेशास्तथोद्भूताः ॥ ४८ ॥ विभिन्नाव
यत्वंचसर्वंजातंतथाष्टमे ॥ ववर्धजठरेजंतुःसंस्मरन्पूर्वकर्मतत् ॥ ४९ ॥ नानाजन्मानिजातानितथाचोच्चावचानिच ॥ जाठ
राग्निसमुद्भिन्नःकतिवारंस्वजन्मसु ॥ ५० ॥ स्वकर्मणाभाग्यहीनोजातोहंदेहदुःखभाक् ॥ नमेमृत्युःकर्मसूत्रान्निबद्धस्याति

अनुभवस्तानिमया

पीडितः ॥ ५१ ॥ नानायाोनिसहस्राणिअनुभूतानिवैमया ॥ मातापितृसहस्राणिपुत्रदारास्तथैवच ॥ ५२ ॥ कुटुंबभरणातिहिं
जाताचममसर्वदा ॥ तत्कर्मनकृतंयेनजातोमुक्तिविवर्जितः ॥ ५३ ॥ नजानेपातकंतद्वैयेनजातोस्मिगर्भगः ॥ स्त्रीशरीरेभा
ग्यहीनोनिषादीगर्भसंस्थितः ॥ ५४ ॥ जातंमेदर्शनंविष्णोस्तपस्तप्तंचमेमहत् ॥ केनकर्मविपाकेननिषादीगर्भसंस्थितः ॥ ५५ ॥
किंकरोमिक्कगच्छामिपीड्यमानोऽग्निनामुहुः ॥ भक्ष्याभक्ष्यविधिश्चैवनस्थिरोममसांप्रतम् ॥ ५६ ॥ अत ऊर्ध्वंकदाचिद्विभ
विष्यतिगतिर्वहिः ॥ कर्तव्यामेविष्णुर्चिंतागर्भवासोयतो नहि ॥ ५७ ॥ इतिवैचिंतयोद्विग्नःसवैब्राह्मणसत्तमः ॥ दशमेमासियो
नेस्तुकुर्वन्मातुःप्रपीडनम् ॥ ५८ ॥ पीड्यमानःस्वयंचैवनरकात्पातकीयथा ॥ निर्गतस्त्रीस्वरूपेणस्पृष्टःसंसारवायुना ॥
॥ ५९ ॥ जायमानातुसाकन्यारुरोदक्षुधयाप्लुता ॥ अजानतीमहामायांवैष्णवीविष्णुतत्परः ॥ ६० ॥ विष्णुमूत्रपरिक्लिन्नांगीस्त
नपानपरायणा ॥ वक्तुंकिमपिनोशक्तानगंतुंचक्वचिन्मुने ॥ ६१ ॥ एवंबाल्योपिदुःखानिह्यनुभूतानिवैतया ॥ क्रमेणयौवना
क्रांताजातानैषादिकन्यका ॥ ६२ ॥ पित्रादत्तापिकस्मैचिन्निषादायमहामते ॥ तत्रापिपुत्रभृत्यादिसंयुतासीत्क्रमेणसा ६३
एवंजातानिपंचाशद्वर्षाणिद्विजपुंगव ॥ एकदासानदीतीरेगतास्नातुंमहामते ॥ ६४ ॥ यावत्स्नातिमहाशूद्रातावत्कच्छपमूर्ति
ना ॥ कालेनसंगृहीतासापुनर्जातोयथापुरा ॥ ६५ ॥ स्नातुंसमागतोयद्वच्चिदंडीदंडकुंडिकाम् ॥ गृहीत्वावाससीतद्वत्पश्यतावै

मा० अ०
॥ ३६ ॥

तपस्विनाम् ॥ ६६ ॥ एतस्मिन्नेव काले तु निषादः क्रोधमूर्छितः ॥ महायाष्टिं गृहीत्वा तु तामन्वेष्टुं समाययौ ॥ ६७ ॥ अन्वेषयामास
सतां नदीतीरे विशेषतः ॥ वल्लीनां चैव कुंजेषु वप्रेषु तटवीचिषु ॥ ६८ ॥ एवमन्वेषतस्तस्य निषादस्य महामते ॥ दिनं सर्वक्षयं
जातं प्रभातं चैव शर्वरी ॥ ६९ ॥ विललापततोऽरण्ये गंगातीरं समाश्रितः ॥ हाप्रिये क्व गतासि त्वं त्यक्त्वा मां पुत्रदारिकाः ॥ ७० ॥
किं करोमि क्व गच्छामि कथं जीवेयुर्जंतुकाः ॥ कामं प्रिये चिंतयानं शयानं शयने स्थिता ॥ ७१ ॥ मधुरालापप्रश्नैश्च तूर्णमास्नाप
यिष्यति ॥ स्तनंधयश्च सकथं भविष्यति विना त्वया ॥ ७२ ॥ मातर्मातः पुनर्मातरि ह्युक्त्वा शुपरिहृतः ॥ रोदयिष्यति मां चै
व तथान्याज्जातिबांधवान् ॥ ७३ ॥ कच्चित्त्वं परिहासाय लीना पुलिनसंस्तरे ॥ कच्चिन्मम प्रेमद्रष्टुं स्थिता कुंजांतवे श्रमनि ॥ ७४ ॥
कच्चित्त्वं व्याघ्रसर्पाद्या आशुरंशुविवर्जितां ॥ कच्चित्त्वं गवहरे तन्विगतानीता चराक्षसैः ॥ ७५ ॥ इति लालप्यमाने तु तत्र तस्मि
न्निषादजे ॥ मुमोह मायया विष्णोर्दृष्ट्वा तं तादृशं मुनिः ॥ ७६ ॥ उवाच वचनं दीनं वाष्पकं ठः स गद्गदम् ॥ मारो दीस्त्वं निषादेशका
लो वैदुरतिक्रमः ॥ ७७ ॥ एतावत्कालमर्यादं संबन्धस्ते तथा स्थितः ॥ स्वकर्मणानि बद्धा सागता शोचस्व नो हिताम् ॥ ७८ ॥
रक्ष्यास्ते बालकायत्नात्पशवश्च धनं तथा ॥ अप्रमादेन स्थातव्यं शत्रुमित्रेषु सर्वदा ॥ ७९ ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा वाष्पगद्गदया
गिरा ॥ उवाच सहसा गत्य तत्र ब्राह्मणसन्निधौ ॥ ८० ॥ भो भो द्विजवरश्चेष्टक गतासाममप्रिया ॥ तथा विना क्षणमपि न जीवे

॥ ३६ ॥

क्ते महाभाग दर्शय विविधा गतीः ॥ असिभिर्मिद्यमानाश्च चक्रेणात्यंतपीडिताः ॥ २२ ॥ निगडैर्बध्यमानाश्च तप्तैरायसनिर्मितैः
त्रिशूलैर्भेद्यमानाश्च भिन्नाश्चेष्टंतदंतपाः ॥ २३ ॥ अपरे भिन्नमस्ताश्च भिन्नांगाश्च तथा परे ॥ लोहस्तंभेषु तप्तेषु बद्धा दृष्टास्तथा
परे ॥ २४ ॥ नदीवैतरणीं तत्र पूयशोणितवाहिनीं ॥ तथा कृमिकुलैश्छन्नां तथा पुरीषकर्माम् ॥ २५ ॥ संकीर्णापापिभिश्चा
पि क्रंदमानैरितस्ततः ॥ असिपत्रवनंचैव तथा संतप्तवालुकम् ॥ २६ ॥ रौरवं च महाघोरं योजनत्रयविस्तृतम् ॥ संतप्यमानं ती
क्ष्णेन वह्निना च समंततः ॥ २७ ॥ हाहारवशात्कीर्णं महारौरवमेव च ॥ योनिपुंसारव्यमपरं तामिस्रं च महार्तिदम् ॥ २८ ॥
महातामिस्रकंचैव संभ्रमंच तथैव च ॥ अमध्यकृमिसंपूर्णपुरीषभक्षणं तथा ॥ २९ ॥ स्वमांसभक्षणंचैव कुंभीपाकंच दृष्टवान् ॥
एते चान्ये च बहवो यातनानरकास्तथा ॥ ३० ॥ दृष्टास्तेन महाभाग लंबमानास्तरुव्रजे ॥ पश्यन्महातपाविप्रसंभ्रमंच तथैव च ॥
॥ ३१ ॥ अमध्यकृमिसंपूर्णपुरीषभक्षणं तथा ॥ स्वमांसभक्षणंचैव तत्र पापान्समीक्ष्य वै ॥ ३२ ॥ गतो ब्रह्मपुरे विद्वान्नानाभोगपरि
हृतः ॥ क्षुन्नृष्णारहितो विप्रो दुःखेन रहितस्तथा ॥ ३३ ॥ भूर्लोकेश्च भुवर्लोकेश्च स्वर्लोकेश्च महर्मुने ॥ तपःसत्ये च पाताले अव्याहत
गतिर्द्विजः ॥ ३४ ॥ यत्रेच्छतिसवैगंतुं तत्र तत्र विमानगः ॥ जगामाप्सरगंधर्वकिन्नरैरुपशोभितः ॥ ३५ ॥ एवं वर्षसहस्रं वै भुक्त्वा
दिव्यं च भोगकम् ॥ पृथिव्यां च पुनर्जातो राजा परमधार्मिकः ॥ ३६ ॥ बुभुजे च ततो भोगान् राज्यं प्राज्यं महायशाः ॥ ३७ ॥ इ

रान्वितम् ॥ ९४ ॥ एतस्मिन्नंतरेतत्रनव्याधनचवालकान् ॥ ददर्शदंडंकुंडींचधौतपात्रस्थितंयथा ॥ ९५ ॥ दृष्ट्वातन्महदा
श्रयंहरिमायावशोद्विज ॥ किमेतद्विकिमेतद्विचकितोऽभून्महामते ॥ ९६ ॥ स्मृत्वातन्मरणंचैवनरकाणांचदर्शनम् ॥ गर्भवा
संचनैषाद्यास्तथावैस्त्रीस्वरूपता ॥ ९७ ॥ तत्रमायांचपुत्रेषुधनेषुचतथापतौ ॥ परमंखेदमापन्नोदुरात्माहंभृशंखलः ॥ ९८ ॥
यस्यमेतादृशीजातागतिर्विष्णोस्तुचिंतनात् ॥ अभक्ष्यंभक्षितंचैवापेयंपीतंचवैमया ॥ ९९ ॥ अगम्यागमनंचैवकृतंयद्वैदु
रात्मना ॥ भवित्रीकागतिर्मेहिकृपयायस्यसर्वदा ॥ १०० ॥ पापादस्मात्कथंमेघनिष्कृतिर्भवितातथा ॥ तपश्चर्याकृतापूर्वं
प्राप्तदुःखमनंतकम् ॥ १ ॥ इदानींपापकर्मभ्योभविताकिंपरत्रमे ॥ इतितच्चिंतयानस्यद्विजस्यमुनिपुंगव ॥ २ ॥ भक्तानुकं
पीभगवान्प्रत्यक्षंनिजगादह ॥ शंखचक्रगदापद्मधरैर्बाहुभिरन्वितः ॥ ३ ॥ पीतांबरलसत्कांतिर्वनमालाविभूषितः ॥ श्रीव
त्सवक्षास्तेजस्वीनवनीरदरूपधृक् ॥ ४ ॥ अनंतमणिमुक्ताभिर्ललितंमुकुटंतथा ॥ धारयन्वैत्रिलोकीशोरमयासहितःप्रभुः
॥ ५ ॥ रुदंतंतंसमासीनमधोवक्त्रंविमोहितं ॥ उतिष्ठोत्तिष्ठभद्रंतेतपोराशेमहामते ॥ ६ ॥ तत्समोनास्तित्रैलोक्येमद्रक्तोवि
जितेंद्रियः ॥ धन्योसिद्धकृत्योसिनतेदुर्गतिरस्तिहि ॥ ७ ॥ नतयाभक्षितंकिंचिन्नपीतंनकृतंतथा ॥ नतेभून्मरणंविप्रयात
नानारकीनहि ॥ ८ ॥ नतेभूत्स्वर्गवासस्तुनराज्याप्तिर्नवैमृतिः ॥ नतेभूद्भवासश्चनतेजाठरवेदनाः ॥ ९ ॥ नतेस्त्रीत्वस्य

॥ ३७ ॥

संप्राप्तिर्ननिपादगृहेजनिः ॥ नविवाहोनपुत्राद्यानैतत्सर्वंप्रपंचितं ॥ ११० ॥ यत्त्वयायाचितंभद्रतपश्चर्याफलंपुरा ॥ सैयंमा
यामयाविप्रदर्शिताप्रियलिप्सुना ॥ १११ ॥ एतयैवपरंमूढोनजानातिपरायणम् ॥ तयात्वंमोहितोविप्रदृष्टवानिदमद्भुतम् ॥
॥ ११२ ॥ स्वावज्ञानचतेकार्यामायारूपमिदंजगत् ॥ स्वभावएषमायायाःप्रपंचःसार्वकालिकः ॥ ११३ ॥ अनात्मनिशरीरादा
वात्मबुद्धिर्हियामता ॥ तयासंमोह्यतेसर्वजगदेतच्चराचरम् ॥ ११४ ॥ परमात्मनोनजन्मापिमरणंनचवेदना ॥ नवृद्धिर्नचवैहा
सोनबाल्यंनचयौवनम् ॥ ११५ ॥ नचावार्द्धक्यभावोऽस्तिनित्यस्यपरमात्मनः ॥ ममचेष्टास्वरूपस्यस्वभावोऽयंप्रवर्तते ॥ ११६
संसारमूलभूतायामायामेद्विजसत्तम ॥ शक्यतेसायदित्यकुंप्रसादेनममप्रभो ॥ ११७ ॥ तदातरतिसंसारंनानादुःखमयंचलं
॥ अतःपरंमहाभागमेमायासादुरत्यया ॥ ११८ ॥ व्यापयिष्यतिनैवत्वांययासंसृज्यतेजगत् ॥ इदंचपरमंस्थानंसंसारताप
नाशनम् ॥ ११९ ॥ मायातेदर्शितायद्वैततोमायाभिधंत्विदं ॥ तीर्थपापवनाग्नेर्वैसद्यःशुद्धिकरंस्मृतम् ॥ १२० ॥ येनराःपिंडदानं
हिकरिष्यन्तिमहाशयाः ॥ तेषांगयाश्राद्धशतैःकिंकर्तव्यंकृतैस्तथा ॥ १२१ ॥ दानमत्रकुरुक्षेत्रेवृद्धितोऽष्टगुणंतथा ॥ मायाकुं
डेतथास्नानंकोटिकोटिगुणंतथा ॥ १२२ ॥ स्नानंदानंतपोहोमःस्वाध्यायःपितृतर्पणम् ॥ सर्वकोटीतथाकोटिर्भविष्यतिनसंश
यः ॥ १२३ ॥ मायाकुंडमिदंमायाक्षेत्रेश्रेष्ठतरंस्मृतम् ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ इत्युक्ताथोसभगवान्महाविष्णुर्महामते ॥

॥ २४ ॥ अंतर्दधौ ब्राह्मणस्य पश्यतः सोमशर्मणः ॥ आश्चर्यं परमं लेभे सोमशर्मा द्विजोत्तमः ॥ तत्रैव संस्थितो विप्रो दृष्टवान्मु
निपुंगवान् ॥ २५ ॥ स्नातुं समागतास्ते चापृच्छंस्तं तु महाशयाः ॥ किंकृताशीघ्रताविप्रमज्जने चाघमर्षणे ॥ २६ ॥ इति तेषां च
वचनं श्रुत्वा माया बलं चतत् ॥ नमुमोह महाभाग कृपया जगदीशितुः ॥ २७ ॥ सोऽपि कालेन केनापि सायुज्यं प्राप्तवान्परे ॥ इ
तिते कथितं विप्रमाया तीर्थस्य वैभवम् ॥ २८ ॥ श्रुत्वा यत्सर्वमायाभ्योलिप्यते न हि मायया ॥ इदं स्थानं परं गोप्यं भवमुक्तिक
रंध्रुवम् ॥ २९ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे मायाक्षेत्रमाहात्म्ये कुब्जास्रके सोमशर्मोपाख्यानं नामाष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥
॥ स्कंद उवाच ॥ ॥ अथान्यत्संप्रवक्ष्यामि तीर्थं परमपावनम् ॥ तस्मादूर्ध्वं प्रदेशे हि धनुषां पंचविंशतौ ॥ १ ॥ कौमुदं नाम
तीर्थं हि त्रिषु लोकेषु दुर्लभम् ॥ यत्र स्नात्वा नरो विप्रसोमलोके महीयते ॥ २ ॥ कार्तिके च तथाराधे माघे मार्गशिरे तथा ॥ स्नानं
कुर्वन्ति येऽप्यत्र ज्ञानादज्ञानतोऽपि वा ॥ ३ ॥ प्राप्नुवंति परं स्थानं यत्र गत्वा न शोचति ॥ यदिकश्चिद्वाग्यवशात्प्राणांस्त्यजति त
त्र वै ॥ ४ ॥ पुमान्वा यदि वामूढो नारी वा पापसंयुता ॥ स याति परमं स्थानं पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ ५ ॥ तस्य चिह्नं प्रवक्ष्यामि य
था तज्ज्ञायते परम् ॥ कुमुदस्य तथा गंधोलभ्यते मध्यरात्रके ॥ ६ ॥ अकस्माच्चंद्रिका तत्र दृश्यते तीर्थराजके ॥ पुरातन महा
भाग चंद्रो वै तत्तवांस्तपः ॥ ७ ॥ दिव्यं वर्षसहस्रं च महादेवमनुस्मरन् ॥ ततः प्रसन्नो भगवान्संतुष्टो वृषभध्वजः ॥ ८ ॥ प्रा

हंसुदुःखितः ॥ ८१ ॥ कृगतावनकुंजे पुनर्दीनां संगमेषु च ॥ बृहत्कुटजवातेषु पर्वतानां च मूर्धसु ॥ ८२ ॥ तमालमालजालेषु कूजि
तेषु च कोकिलैः ॥ रमयिष्यामि विप्रैः शतधा विपिनपंक्तिषु ॥ ८३ ॥ कथयस्व महाभाग कृगतासाप्रियंवदा ॥ प्राणदोभवसिसौ
म्यरक्षस्व मम बालकान् ॥ ८४ ॥ इतीरितं तस्य वचो निशम्य स निषादपुत्रस्य विमोहितो द्विजः ॥ स बाष्पकं ठोद्वतमंदवाक्यं ज
गादभूयोजगदीशमोहितः ॥ ८५ ॥ अहंत वस्त्रीभवनाधिवासिनी स्थितानिषादेश्वरगच्छमंदिरे ॥ एतावदेवाभवदस्ति नो त
वसंबंधकः कर्मगतानुसारिकः ॥ ८६ ॥ रक्षस्व चेमान्ति बालकान्मे त्वमेव तेषां जननी पिता च ॥ कनिष्ठकोयः स ततं हिरक्ष्योग
च्छस्व गेहे वचनं कुरुष्व ॥ ८७ ॥ निष्ठाकृष्टिर्वेधमानाधिदेशे पुत्रे ते ज्ञानिष्ठकृष्टे निष्ठकृष्टा ॥ दुष्टाभ्रष्टानीरसानष्टकाः स्युः पुत्रो मे
तास्ते नरारामजीवाः ॥ ८८ ॥ एवं लुब्धं वाक्यमुक्त्वा द्विजस्तुरुरोदोच्चैस्तेन साकं मुनीश ॥ विष्णोर्मायासं वशो ह्यस्व तं त्रोहाहे
त्युक्त्वा पातयामास बाष्पान् ॥ ८९ ॥ व्याधोपितत्राशुतदीय बालानानाययामास विमोहनार्थं ॥ रुरोदपादे पतितो जगाद
भूयश्च देवेश विमोहितं परम् ॥ ९० ॥ एते वै बालकामह्यं मोहयंतितरां मुने ॥ गच्छ मे मंदि रं शीघ्रं त्वामत्वा मातरं तथा ॥ ९१ ॥ जी
विष्यन्ति तथा हं चरक्षन्तो म्रियमाणकान् ॥ रक्षा त्वया प्रकर्तव्या गृहे गत्वा मया वनात् ॥ ९२ ॥ आनेष्ये मृगपक्ष्याद्यान्भक्षणार्थं य
थापुरा ॥ तवैव सर्वं भवनं बालकाश्च धनं तथा ॥ ९३ ॥ इति श्रुत्वा वचो विप्रनिषादस्य नदीतटे ॥ चकार मनसो भावं गेहे गंतुं त

॥ २३ ॥ जलमध्येचसंपूज्यशिवलोकेमहीयते ॥ शतवर्षसहस्राणिदिव्यभोगसमन्वितः ॥ २४ ॥ ततस्तस्मात्परिभ्रष्टो ब्राह्मणः शुद्धवंशजः ॥ जायते मम भक्तश्च सर्वशास्त्रविशारदः ॥ २५ ॥ पुनर्मुक्तिमवाप्नोति मृत्वा यतीर्थके परे ॥ द्वादश्यां शुक्लपक्षे तु यस्तत्र कुरुते क्रियाः ॥ २६ ॥ सर्वाह्यनंतफलदास्तस्मिन्पापविवर्जिते ॥ प्राणांस्त्यजतिवाह्यत्रव्रतेन व्रततत्परः ॥ २७ ॥ विष्णुर्ददातिसाक्षाद्वैदर्शनं चामृतं तथा ॥ तस्माद्वाणप्रमाणे हि तीर्थकं करवीरकम् ॥ २८ ॥ माघमासे सिते पक्षे द्वादश्यां करवीरकः ॥ पुष्पितो दृश्यते तत्र तस्मात्तज्ज्ञायते शुभम् ॥ २९ ॥ पितृभ्यश्चांबुदानं हि यैः कृतं शुभलिप्सुभिः ॥ कल्पकोटिसहस्रेषु विमानवरमास्थितः ॥ ३० ॥ मोदते भुवने विष्णोः पितृभिः सह नारदः ॥ ततो गच्छेत्पुंडरीके तीर्थे पापवनानले ॥ ३१ ॥ यत्र चक्रप्रमाणो वै चरते कमठो मुने ॥ मध्याह्ने तत्र देवेशो ह्यायाति निजशुद्धये ॥ ३२ ॥ तत्र स्नात्वा महाभाग पुंडरीकफलं लभेत् ॥ यस्तत्र त्यजते प्राणान्सयाति हरिर्मव्ययम् ॥ ३३ ॥ यस्तत्र कुरुते दानं त्रुटिमात्रं हिरण्यकम् ॥ दशानां पुंडरीकाणां यज्ञानां फलभाग्भवेत् ॥ ३४ ॥ अथान्यत्ते प्रवक्ष्यामि तीर्थकुब्जाम्बुके स्थितम् ॥ पुंडरीकस्य तीर्थस्य वामभागे धनुःशते ॥ ३५ ॥ गुह्यमेतच्छुभं कुंडं ज्ञायते नैव पापिना ॥ येन स्नातं च तीर्थेषु येन वै पूजनं हरेः ॥ ३६ ॥ कृतं स वै विजानाति तीर्थपरमपावनम् ॥ यत्राग्निः संस्तुतो देवैः पुरा प्रादुर्बभूव ह ॥ ३७ ॥ तस्मादिदं येन दृष्टं विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् ॥ यदत्र क्रियते कर्म सर्वं तत्स्यादनंतकम्

॥ ३८ ॥ यत्र वै स्नानमात्रेण ब्रह्महत्यादिकोटिभिः ॥ संयुक्तोऽपि नरः पापैर्मुच्यते नात्र संशयः ॥ ३९ ॥ त्रैलोक्ये धन्यतां याति दर्शनाद्दर्शनार्थवित् ॥ अग्नितीर्थस्य संयोगो यावन्नो भवति द्विज ॥ तावत्कलिभयं विद्यात्स्पृष्टे पापक्षयो भवेत् ॥ ४१ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे केदारखंडे मायाक्षेत्रमाहात्म्ये कुब्जाम्बुके कौमुदका तीर्थमाहात्म्यवर्णनं नाम एकोनविंशतितमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ नारद उवाच ॥ कथं वै श्वानरो देवैः संस्तुतो देवतर्षभ ॥ किमर्थं चागता देवाः कुब्जाम्बुक्षेत्र उत्तमे ॥ १ ॥ ॥ स्कंद उवाच ॥ शृणु वत्स पुरा वृत्तं पापघ्नं सर्वकामदम् ॥ यथा वै श्वानरो देवः प्राप्तवाञ्छापमीशितुः ॥ २ ॥ एकदा हि मशोभाढ्ये कैलासे प्रमथावृते ॥ शिवश्च शिवया सार्धं क्रीडन्नास्ते रसाल्लुतः ॥ ३ ॥ शालतालतमालैश्च खर्जूरैः पनसैर्मृडैः ॥ भूर्जैर्भुजैर्जनैश्चैव कुंकुमैश्च पकटफलैः ॥ ४ ॥ घनैर्नीहारसंयुक्ते रजते नैव संवृते ॥ तत्र स्वर्णमहावृक्षाः पक्षिणश्च हिरण्यमयाः ॥ ५ ॥ नानाप्रसवशोभाढ्ये धातुशृंगविभूषिते ॥ रमयामास देवेशो गिरौ गिरिजया सह ॥ ६ ॥ वसंतश्च तदा तत्र समग्रेणेंदुना सह ॥ पुंस्को किल रुतैश्चैव तथा मधुरनिस्वनैः ॥ ७ ॥ पुष्पितानि वनान्यासन् विचेरुर्ध्रमरास्ततः ॥ एवं तस्मिन्वनोद्देशे क्रीडायां संस्थितौ शिवौ ॥ ८ ॥ एतस्मिन्नंतरे तत्र दर्शनार्थमुमापतेः ॥ आजगाम शुनासीरस्त्रिदशैश्च समन्वितः ॥ ९ ॥ यावद्भुजति कैलासे प्रणमितुं सदा शिवम् ॥ तावन्निवारितो नंदी गणेन प्रमथेशिना ॥ १० ॥ एकांते संस्थितो देवः शिवया सहितः प्रभो ॥ न कालो दर्शनस्या

यंगच्छध्वं त्रिदशेश्वर ॥ ११ ॥ इत्युक्तो नंदिना शक्तोजगादाग्निमितः स्थितम् ॥ त्वमग्ने सर्वभूतानामंतश्चरसि सर्वदा ॥ १२ ॥
त्वया तत्र प्रगंतव्यं विलोलेन मदाज्ञया ॥ सत्यं वायुं दिवा सत्यं वदति प्रमथो ह्ययम् ॥ १३ ॥ शिवः किमंतः कुरुते सर्वविज्ञाय चेष्टि
तम् ॥ शीघ्रं त्वया प्रगंतव्यं मा विलंबं कुरुष्व भोः ॥ १४ ॥ इत्याज्ञां शिरसा कृत्वा वह्निः कालप्रचोदितः ॥ जगाम तत्र देशो हियत्रा
स्ते भगवाञ्छिवः ॥ १५ ॥ अग्नेर्विचेष्टितं ज्ञात्वा महादेवो दिवस्पतेः ॥ कारितं च तथा ज्ञात्वा शशापाग्निं त्वरान्वितः ॥ १६ ॥ यज्ञभा
गाश्च देवानां नाशमेष्यंति सत्वरम् ॥ अयमग्निश्च लोकाद्विविनक्ष्यति न संशयः ॥ १७ ॥ इतीरिते शिवस्याग्निर्न नाशक्षणमा
त्रतः ॥ इन्द्रोऽपि दैवतैः सार्धं वेपमानो गृहं ययौ ॥ १८ ॥ निःस्वाध्यायवषट्कारं त्रैलोक्यमभवत्क्षणात् ॥ निश्चेष्टाश्च तथा ह्यास
न्प्राणिनो वह्निर्वर्जिताः ॥ १९ ॥ प्रलये यानि कर्माणि तान्यासन् वह्निः संक्षये ॥ उल्कापाताश्च शतशो निपेतुर्धरणीतले ॥ २० ॥ इ
न्द्रोऽपि दैवतैः सार्धं ययौ क्षीरोदसागरे ॥ तत्र स्थितं रमानाथं ब्रह्मणा सहितस्तथा ॥ २१ ॥ ब्रह्मापितत्र गत्वा च विष्णुं स्तोतुं प्रचक्र
मे ॥ विनयावनतो भूत्वा वासवेन समन्वितः ॥ २२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ नमस्ते भगवन् विष्णो चराचरगुरो विभो ॥ रमाप
ते रमाधीशकृतदैत्यविनाशन ॥ २३ ॥ मुरारये नमस्तुभ्यं नमो भक्तजनाश्रय ॥ नमस्तेस्तु सजीवाक्ष सहस्राक्षाय ते नमः ॥
॥ २४ ॥ ऋग्वेदाय नमस्तुभ्यं यजुर्वेदनमोस्तुते ॥ सामवेदाय देवाय नमोऽथर्वस्वरूपिणे ॥ २५ ॥ अग्निनाशेन सर्वेषां नाशो

दात्स्थानं ललाटे स्वेचंद्राय ध्रुवमुत्तमम् ॥ कौमुदस्य सुमासस्य एकायां यन्निशाकरः ॥ ९ ॥ वरं च प्राप्तवान् रुद्रात्तीर्थं कौमुदकं
ततः ॥ तस्यैव दक्षिणे भागे शिवश्चंद्रेश्वराभिधः ॥ १० ॥ यस्य दर्शनमात्रेण नश्यंते पापकोटयः ॥ चंद्रेश्वरं सकृदृष्ट्वा स्नात्वा वै
कौमुदे हृदे ॥ ११ ॥ पुष्कलालं भते सिद्धिं विष्णुलोकं च गच्छति ॥ अन्यच्च ते प्रवक्ष्यामि तीर्थं सार्षपकं परम् ॥ १२ ॥ यस्य द
र्शनमात्रेण शुद्धो भवति मानवः ॥ तस्माच्छरद्वये पुण्यं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ १३ ॥ यत्र ब्रह्माचरुद्रश्च विष्णुश्चैव पुरासुराः ॥
पातयामासुरत्यर्थं सर्षपान्यज्ञहेतवे ॥ १४ ॥ यदा दक्षो महातेजा गंगाद्वारसमीपतः ॥ चकार विपुलं यज्ञं यत्र दग्धा सतीपुरा
॥ १५ ॥ तत्र चेदं महातीर्थं नाम्ना सार्षपकं स्मृतम् ॥ यत्र स्नानान्नरायांति लोकान् पुण्यान् समीहितान् ॥ १६ ॥ अथात्र मुंचते
प्राणान् महापापैर्युतोऽपि वा ॥ स गच्छति परं स्थानं यत्र ब्रह्मादयः सुराः ॥ १७ ॥ यदि भाग्यवशाद्विप्रवैशाखे स्नाति मानवः ॥ त
स्य पुण्यफलं वक्तुं कल्पेनापि न शक्यते ॥ १८ ॥ सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं सर्वयज्ञेषु यत्फलम् ॥ तत्फलं लभते तत्र स्नानमात्रेण मान
वः ॥ १९ ॥ तस्य चिह्नं प्रवक्ष्यामि मध्याह्ने भृंगरूपधृक् ॥ समायाति रविः स्नातुं रविवारे विशेषतः ॥ २० ॥ अन्यच्च ते प्रवक्ष्या
मि तीर्थं कुब्जाम्बुके महत् ॥ नाम्ना पूर्णमुखं स्यात्तं देवानामपि दुर्लभम् ॥ २१ ॥ यत्र वै स्नानमात्रेण सोमलोकं प्रगच्छति ॥ ज्ञे
यं तत्रोष्णसलिलं शीते गंगाजले पुनः ॥ २२ ॥ यस्य दर्शनमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ सोमेश्वरं महालिङ्गं जलमध्ये प्रवर्तते ॥

नपालकंसंस्तुमः ॥ ३७ ॥ भजेमगजचर्मणाप्रकटबुद्धितत्कर्मणासुशोभितकटोत्कटनटितभूरिचंचजटम् ॥ चराचरपरंप
रादरणधीरमंधासुरासुरेशमृतिकारकंजितमनोजकंतारकम् ॥ ३८ ॥ श्रयेमतवभावनंप्रखरचंडनद्याहतप्रकीर्णमणिमंज
रीमुकुटकूटभूतावृतम् ॥ महेशभवनंपरंपरमुदापुनर्भाविताविरोधिविविधार्थदंबिवुधवंद्यपादेनताः ॥ ३९ ॥ ॥ स्कंदउ
वाच ॥ ॥ इतिदेवैःस्तुतोदेवोभगवान्पार्वतीपतिः ॥ आविर्बभूवतरसारुषस्थश्चंद्रशेखरः ॥ ४० ॥ उवाचवचनंदेवान्ब्र
ह्मादीञ्जातवेदसम् ॥ इच्छतोभक्तिनम्रांस्तान्मेघगंभीरनिस्वनः ॥ ४१ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ भोभोदेवगणाःसर्वेय
दर्थपरिचिंतया ॥ समागतास्तुतोहंवैसंतुष्टःप्रददामिवः ॥ ४२ ॥ मन्नेत्रप्रभवेणाशुवह्निनाकुरुतक्रतून् ॥ आप्ययध्वंतथाभू
तान्नयध्वंददतोमम ॥ ४३ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वासहसामीमोनेत्रज्वालांभयानकाम् ॥ ददौदीनान्महाभाग
लेलिहानंत्रिलोककम् ॥ ४४ ॥ तांज्वालांशिवनेत्रोत्थांष्ट्रष्टात्रस्ताःसुरासुराः ॥ प्रसादयामासुरपिस्तोत्रेणानतमस्तकाः ॥
॥ ४५ ॥ ॥ देवाऊचुः ॥ ॥ अग्निर्वैश्वानरोवह्निःकृष्णवर्त्माभयानकः ॥ प्रभवोविभवश्चैववीतिहोत्रस्तनूनपात् ॥ ४६ ॥
भव्योभीमोभीमनेत्रसमुत्थोदेहसंस्थितः ॥ त्रैलोक्यदीपकोभानुःस्वर्भानुःसर्वगस्तथा ॥ ४७ ॥ चित्रभानुःशीतहंताशीतसं
स्थःकृपाकरः ॥ धेनुकोवडवाजन्माजाठरोजठरस्थितः ॥ ४८ ॥ यज्ञनेतायज्ञभोक्तायज्ञगम्योलयंकरः ॥ कृपीटयोनिःशो

चिष्माञ्ज्वलनोजातरूपदः ॥ ४९ ॥ जातवेदावेदसंस्थोह्याश्रयाशोमहाप्रभुः ॥ दानवारिर्ज्वलत्कोशोमदनोदीनवत्सलः
॥ ५० ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ अग्नेरेतानिनामानियःपठेत्प्रयतो नरः ॥ सर्वसिद्धिमवाप्नोतिशतयज्ञफलंलभेत् ॥ ५१ ॥
मंदाग्निर्योनरोविप्रसुभक्त्याप्रतिपत्तिथौ ॥ नामामृतंपिवेन्नित्यंत्रिवारंनियतःशुचिः ॥ ५२ ॥ मंदाग्निस्तस्यनश्येतसर्वरो
गक्षयस्तथा ॥ धन्योभवतिलोकेषुपूतात्मानात्रसंशयः ॥ ५३ ॥ स्तूयमानस्ततोवह्निःशांतात्माह्यभवत्क्षणात् ॥ ततोदेवाम
हेशाद्यास्तीर्थमेतत्समाश्रिताः ॥ ५४ ॥ ततोमुनेशुभंतीर्थमग्निसंज्ञमिदंस्मृतम् ॥ यत्रस्त्रात्वाशुभाँल्लोकान्प्राप्नोतिपरमंपदम्
॥ ५५ ॥ तस्यैवमभिधानंतुकृत्वादेवाःसवासवाः ॥ प्राप्याग्निंशिवतोविप्रयथास्थानंययुस्ततः ॥ ५६ ॥ इतितेकथितावह्नि
तीर्थोत्पत्तिःशुभंकरी ॥ यांश्चुत्वापिनरोयातिपूतात्मास्वर्गलोककम् ॥ ५७ ॥ आपाढ्यांचैवद्वादश्यांकार्तिक्यांवाविशेषतः ॥
तथामार्गशीर्षमासिद्वादश्यांदर्शकेऽपिवा ॥ ५८ ॥ यःकरोत्यग्निपूजांचस्नानंदानंजपंतथा ॥ सयातिपरमाँल्लोकान्पुनरावृ
त्तिदुर्लभान् ॥ ५९ ॥ चिह्नं तत्र प्रवक्ष्यामियेन तज्ज्ञायते शुभम् ॥ उष्णं भवति हेमं ते ह्यष्टधारं महामते ॥ ६० ॥ गंगा भवति त
त्रोष्णा ग्रीष्मे शीता तिमात्रतः ॥ यस्तत्र मुच्यते प्राणान् दिव्याँल्लोकान्स गच्छति ॥ ६१ ॥ कोटि वर्ष सहस्राणि विमानवरमा
स्थितः ॥ अप्सरोगण संयुक्तो भोग भाग्भवति ध्रुवम् ॥ ६२ ॥ भुक्त्वा भोगं पुनर्मर्त्ये राजा भवति धार्मिकः ॥ पुत्रपौत्रैः परिवृतः श

त्रुपक्षाववर्जितः ॥ ६३ ॥ संशास्तिष्ठथिवीमेतांससागरवनावृताम् ॥ अंतैतद्वैष्णवंधामसंप्राप्नोतिनसंशयः ॥ ६४ ॥ एतदेव
परंक्षेत्रेतीर्थपुण्यतमंस्मृतम् ॥ तरंतिमानुषायस्माद्दोरसंसारसागरम् ॥ ६५ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेकेदारखंडेमायापुरीमा
हात्म्येकुब्जाम्बकेअग्नितीर्थमाहात्म्यकथनं नामविंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६५ ॥
॥ स्कन्दउवाच ॥ ॥ अन्यतीर्थशृणुप्राज्ञवायव्यंतीर्थमुत्तमम् ॥ कुब्जाम्बकेमहाभागसर्वपापभयापहं ॥ १ ॥ यत्रवायुस्त
पस्तेपेपंचवर्षसहस्रकम् ॥ प्राप्तवांश्चतथातत्रदिक्पालतममहायशाः ॥ २ ॥ अस्मिन्कृतोदकोयस्तुपुण्यात्मापितृतारकः ॥
दिव्यवर्षसहस्राणिस्वर्गलोकेमहीयते ॥ ३ ॥ यःकरोतितथास्नानंवाजपेयशतस्यच ॥ फलंप्राप्नोतिमनुजःसत्यमेतद्वदामिते
॥ ४ ॥ यस्तत्रत्यजतेप्राणान्वायव्येविजितेन्द्रियः ॥ नसभूयोमहाभागजायतेनरलोके ॥ ५ ॥ तत्रचिन्हंप्रवक्ष्यामिवायव्ये
चमहामते ॥ तत्राश्वत्थस्यपत्राणिचलंतेवायुनेरिताः ॥ ६ ॥ स्वनंतेचतथातत्रद्वादश्यांदृश्यतेमुने ॥ अन्यत्तत्रैवविख्यातंपादवं
तीर्थमुत्तमम् ॥ ७ ॥ तत्रचिन्हंप्रवक्ष्यामियेनतज्जायतेशुभम् ॥ पदानितत्रदृश्यंतेहस्तिनोवासवस्थतु ॥ ८ ॥ नित्यमायाति
तत्रैववासवोवसुसंवृत्तः ॥ तत्रस्नानेनसंयातिपुरुहूतपदंशुभम् ॥ ९ ॥ चंद्रिकेतिसमाख्यातानदीपरमपावनी ॥ तत्संगमेन
रःस्नात्वाचंद्रलोकेमहीयते ॥ १० ॥ तत्रैवगणपोनामभैरवोभीषणाकृतिः ॥ तत्रचिन्हंप्रवक्ष्यामिसिंदूराभातुमृत्तिका ॥ ११ ॥

अग्निः

संज्ञः

भवतिनिश्चितम् ॥ निःस्वाध्यायवपट्कारंत्रैलोक्यंसचराचरम् ॥ २६ ॥ विनक्ष्यतेरमानाथवयंसर्वेसवासवाः ॥ तयैवेदंकृत
पूर्वमकालेक्षयमेतिच ॥ २७ ॥ रुद्रशापाग्निनादग्धोनष्टोऽग्निर्भुवनत्रये ॥ यदायदामहाविष्णोग्लानिर्भवतिसंसृतौ ॥
॥ २८ ॥ तदातयैवसर्वेहिकृतंशत्रुविनाशनम् ॥ पुनर्यथावीतिहोत्रोजायतेचतथाकुरु ॥ २९ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥
गच्छध्वंत्रिदशाःसर्वेकुब्जाम्बेक्षेत्रउत्तमे ॥ तत्राहंचशिवश्चापिसंस्थितौचतुरानन ॥ ३० ॥ तत्रह्याराधयिष्यामोभगवंतंम
हेश्वरम् ॥ नित्यंसन्निहितस्तत्रपिनाकीत्रिदशेश्वराः ॥ ३१ ॥ ॥ स्कन्दउवाच ॥ ॥ इतिकृत्यामर्तितेवैब्रह्माद्यास्त्रिदिवौ
कसः ॥ गत्वाकुब्जाम्बकेक्षेत्रेशिवंस्तोतुंप्रचक्रमुः ॥ ३२ ॥ ॥ देवाऊचुः ॥ ॥ प्रतिष्ठितानीश्वरमार्यवृत्तिकृतिप्रवृत्तेनव
मालतीमे ॥ वृंदारवंद्याखिलमूर्तिकंदेबंदीशवंदीभवचूडचंद्रे ॥ ३३ ॥ अधीरशेसागरकालकूटकंठेप्रचंडापरवारदूद्यो ॥ वि
द्यानवद्येमितिवेद्यवेद्येसिद्धेप्रसिद्धेविधुबुद्धिशुद्धे ॥ ३४ ॥ भावःस्यान्नोभीतिभाजांशभाजोभूयःस्यान्नःश्वेतभूभृद्वरेशात् ॥ के
शावासेनेनोतांसरूपाद्भूतेशोभूमीमभूपांतराजः ॥ ३५ ॥ स्फुरद्विधुदलालिकंकलितकालिसन्मालिकंसुनेत्रवनमंजरीप्रभ
वभूरिगंगास्पदम् ॥ वमद्विषपरंपराभयकराहिभूषाधरंधराधरसुतापरंपरमहंभजामोवयम् ॥ ३६ ॥ प्रपन्नपरमोपहंवृ
जिनदोहमोहापहंजलौघवरधीप्रदंधरवराधिपार्थप्रदम् ॥ जगामरणकालिनंभवविलाससंशालिनंगलेवलितकालकंभुव

भागेविलमस्तिमहत्तरम् ॥ तत्रशेषःस्वयंनित्यं वसतेनात्रसंशयः ॥ २७ ॥ श्वेतवर्णःस्वर्णविंदुःकृष्णनेत्रःप्रदृश्यते ॥ पुण्यात्म
भिर्महाभागयैर्गतव्यंहरिक्षये ॥ २८ ॥ ॥ नारदउ० ॥ ॥ लक्ष्मणेनतपस्तप्तं किमर्थं तत्रतीर्थके ॥ किंप्राप्तंचफलं तेन शुद्धेनप
रमात्मनः ॥ २९ ॥ किमर्थं तत्रवसतेवासुकिःसर्पनायकः ॥ एतत्सर्वसमासेनकथयस्वशिवात्मज ॥ ३० ॥ ॥ स्कंदउ० ॥ ॥
शृणुनारदवृत्तांतंपापघ्नंसर्वकामदं ॥ श्रुत्वापियन्महाभागमुच्यतेसर्वकिल्बिषैः ॥ ३१ ॥ पुरारामोमहातेजाःपितुराज्ञासमन्वि
तः ॥ सीतयासहितोभ्रात्रालक्ष्मणेनसमन्वितः ॥ ३२ ॥ ययौवैदंडकारण्येनानामुनिगणान्विते ॥ पंचवट्यांमहाभागस्थित्वापर्ण
मयींकुटीं ॥ ३३ ॥ कारयामासभगवान्निवासार्थमहामतिः ॥ तत्रवैवसतस्तस्यरामस्यविदितात्मनः ॥ ३४ ॥ रावणस्यस्व
सातत्रनाम्नाशूर्पणखाययौ ॥ दृष्ट्वातौभ्रातरौतत्रकंदर्पाविवरूपिणौ ॥ ३५ ॥ कामस्यवशमापन्नाचकंपेयत्परिग्रहम् ॥ राम
स्यसन्निधौगत्वाविकटांगीघटोदरी ॥ ३६ ॥ विहस्यवचनंप्रोचेरामंदशरथात्मजम् ॥ भोभोःपुरुषशार्दूलभुवनेतत्समो नहि
॥ ३७ ॥ आगच्छत्वंमयासार्द्धगिरीणांकंदरेषुच ॥ संगमेषुनदीनांचवनांतेषुसरित्सुच ॥ ३८ ॥ क्रीडस्वत्वंमयासार्द्धयौवनांतो
तिवर्तते ॥ चतुर्दशसहस्राणामधिपौखरदूषणौ ॥ ३९ ॥ भ्रातरौममवीर्याढ्यौजनस्थाननिवासिनौ ॥ लंकेश्वरेणप्रहितौ
भ्रातामेहिंसितुंमुनीन् ॥ ४० ॥ अन्यथावांभक्षयिष्येअनयासहमानुष ॥ इत्युक्तःसहसारांस्तयाभगवतोत्तमः ॥ ४१ ॥

उवाचविहसन्वाक्यंसौमित्रिवरयस्वभो ॥ अहंकलत्रवानस्मिसपत्नीयंवरानने ॥ ४२ ॥ एवमुक्तातुरामेणलक्ष्मणंचतथाब्र
वीत् ॥ लक्ष्मणोपिविहस्यैनामुत्तरंप्रोक्तवान्कटु ॥ ४३ ॥ ततःक्रुद्धाशूर्पणखातांहंतुमुपचक्रमे ॥ इतितच्चेष्टितंदृष्ट्वारामोराजीव
लोचनः ॥ ४४ ॥ चकर्तनासांकर्णौचतस्यास्तत्रमहामते ॥ रुदतीरुधिरासिक्ताययौशीघ्रंखराश्रमम् ॥ ४५ ॥ खरंचदूषणंचैपा
नयामासससैन्यकौ ॥ निहतौराक्षसास्तेनरामेणापिजनस्थले ॥ ४६ ॥ सापिकर्ममहदृष्ट्वाययौलंकांविनासिका ॥ रुधिरा
लुप्तसर्वांगीजगादपुरुसंसदि ॥ ४७ ॥ मृतोसिराक्षसश्रेष्ठभ्रातरोनिहतास्तव ॥ जनस्थानेमनुष्येणस्त्रीसहायेनरावण ॥ ४८
खरश्चनिहतःसंरुयेदूषणश्चिरास्तथा ॥ अहंचविकृतातेनकृतावत्कार्यसंमुखा ॥ ४९ ॥ स्त्रीरत्नंचलदर्थंहिह्यानेतुमहमुद्यता ॥
किंकरोमिममभ्रातर्हंतुंत्वांसमुपस्थितः ॥ ५० ॥ स्वमुस्तद्भदितंश्रुत्वारारवणःक्रोधमूर्छितः ॥ जगामसहसातत्रजनस्थानेम
हामते ॥ ५१ ॥ अहरत्तत्रहैमेनछद्मयित्वा मृगेणतम् ॥ रामंराजीवपत्राक्षंसीतांनीलागृहंययौ ॥ ५२ ॥ रामोपितन्महाश्रयं
दृष्ट्वाविस्मयमाययौ ॥ विलपन्प्रययौभ्रात्राऋष्यमूकेमहागिरौ ॥ ५३ ॥ सुग्रीवेणतथासख्यंकृत्वावैचाग्निसाक्षिकम् ॥ हत्वाच
वालिनंतत्रस्थापयित्वा नृपासने ॥ ५४ ॥ सुग्रीवंचतथातेनससैन्येनहनमता ॥ अन्यैश्चकपिभिःसार्द्धययौलंकांमहायशाः
॥ ५५ ॥ बभूवतुमुलंयुद्धंनरवानररक्षसां ॥ लंकायाविविधैःशस्त्रैस्तथाश्मेतरुदृष्टिभिः ॥ ५६ ॥ निकुंभिलांशिलायांतुतप्य

मानंमहत्तपः ॥ मेघनादंससौमित्रिर्विषमस्थंमहायशाः ॥ ५७ ॥ संछाद्यशरधाराभिर्विभीषणसहायवान् ॥ निजघानमहोर
स्कंशार्दूलइवकुंजरम् ॥ ५८ ॥ रामोऽपिकपिभिर्युक्तोहत्ताराक्षसमंत्रिणः ॥ पुत्रान्संबन्धिनश्चैवनिजघानदशाननम् ॥ ५९
तत्रसंस्थापयाभासतद्भातरमनिन्दितम् ॥ लंकाधिपत्येविप्रर्षेमंदोदर्यास्तथैवच ॥ ६० ॥ इतितद्वैमहत्कर्मकृतारामोमहाय
शाः ॥ लक्ष्मणश्चमहाबाहुर्दृष्ट्वासर्वान्दिवौकसः ॥ ६१ ॥ तथादशरथंचैवपितरंसुविमानगम् ॥ शुद्धिदृष्ट्वातुसीतायावन्हौमा
नुषविग्रहः ॥ ६२ ॥ विष्णुःपुष्पकमारुह्यसबिभीषणवानरः ॥ सीतयासहितश्चैवायोध्यायांचसमाययौ ॥ ६३ ॥ तत्रास
नेशुभेपित्र्येरामेराज्यंप्रशासति ॥ राजयक्ष्मालक्ष्मणंचजगृहेगेहसंस्थितम् ॥ ६४ ॥ तथाविधंलक्ष्मणंहिरोग्रस्तंसमी
क्ष्यतः ॥ रामोनाममहातेजाश्चितयामासराघवः ॥ ६५ ॥ पप्रच्छचवसिष्ठंवैस्वगुरुंब्रह्मपुत्रकम् ॥ केनवैकारणेनायंरा
जयक्ष्मागृहीतवान् ॥ ६६ ॥ इतिमेसंशयंदेवछिंधिधीरवरप्रभो ॥ इत्युक्तोमुनिनाविप्रकथयामासपातकम् ॥ ६७ ॥ इंद्र
जिह्वधजनितंधोरंपापमहत्तरम् ॥ यस्मादनेनतपतःशिरश्छिन्नंहिराघव ॥ ६८ ॥ युद्धाद्वैविनिवृत्तस्यब्रह्मवंशस्यरक्षसः ॥
तस्मादयंमहातेजाराजरोगप्रपीडितः ॥ ६९ ॥ तपस्तपतुकुब्जाम्बेलक्ष्मणोलक्ष्मीवर्धनः ॥ ततोयंभविताशीघ्रंराजयक्ष्मवि
वर्जितः ॥ ७० ॥ तंचराममहाबाहोप्रायश्चित्तंतथात्मकम् ॥ कुरुष्वरावणवधजन्यपापापनुत्तये ॥ ७१ ॥ इतिश्रुत्वामहाते

यस्यदर्शनमात्रेणनरोयातिपरांगतिं ॥ अन्यच्चतीर्थप्रवरंवारुणंवरुणारूपदम् ॥ १२ ॥ वरुणेनतपस्तप्तंशतंवैदिव्यवर्षक
म् ॥ पाशंप्रापमहादेवातीर्थेऽस्मिन्वारुणेवरे ॥ १३ ॥ उपोष्यदशरात्राणियस्त्यजेदत्रदेहकम् ॥ सयातिपरमौल्लोकानूयाव
दाचंद्रतारकम् ॥ १४ ॥ यस्तत्रकुरुतेस्नानंनक्षत्रेवरुणाधिपे ॥ सयातिरुद्रसदनंपुनर्जायेतभूमिपः ॥ १५ ॥ यत्कर्मक्रियतेत
त्रतत्सर्वशतसंख्यकम् ॥ अथान्यत्तेप्रवक्ष्यामिवाराहंतीर्थमुत्तमम् ॥ १६ ॥ यत्रविष्णुःक्रोडरूपीशिलारूपेणसंस्थितः ॥ त
त्रवैस्नानदानाद्यैर्लभतेपरमंपदम् ॥ १७ ॥ ततोवैउत्तरेभागेधनुषांचचतुःशते ॥ सप्तसामुद्रिकंनामतीर्थंविष्णुसलोकदम्
॥ १८ ॥ अश्वमेधत्रयस्यात्रफलंवैस्नानमात्रतः ॥ कुब्जाम्बकेपरंपुण्यंत्रिषुलोकेषुदुर्लभम् ॥ १९ ॥ भाग्येनयस्त्यजेत्प्राणाञ्ज
न्मनाशादिवर्जितः ॥ तत्रचिन्हंप्रवक्ष्यामिसप्तसामुद्रिकेमहत् ॥ २० ॥ विमलंहियथागांगंदृश्यतेचित्रवन्मुने ॥ क्षीरवर्णक
दाचित्तुकदाचित्पीतवर्णकं ॥ २१ ॥ कदाचिद्दृश्यतेरक्तंतथामारकतप्रभम् ॥ एतैर्नानाविधैश्चिन्हैर्ज्ञेयंतीर्थमिदंध्रुवं ॥ २२ ॥
तत्रस्नानादिनाविप्रलभ्यंतेसर्वसिद्धयः ॥ कुब्जाम्बकादुत्तरत्रऋषिपर्वतउत्तमे ॥ २३ ॥ ऋषयःसिद्धगंधर्वास्तत्रसंतिमहामु
ने ॥ नानाविधानिलिंगानितत्रसंतिपराणिवै ॥ २४ ॥ तस्योपत्यधरायांहिंगंगायाःपश्चिमेतटे ॥ तपोवनंमुनीनांतुयत्रसौमि
त्रिरुत्तमः ॥ २५ ॥ प्राप्तराज्येतथारामेनिहतेदशकंधरे ॥ समाययौतपस्तप्तुंलक्ष्मणोलक्षणान्वितः ॥ २६ ॥ तस्मात्स्थलादधो

वरमास्थितः ॥ यावत्स्यः कणिकादेहेपतंतिचरणांबुनः ॥ १० ॥ तावद्वर्षसहस्राणि ब्रह्मलोके महीयते ॥ श्राद्धे च ब्राह्मणाय
त्रनसंतिनृपसत्तम ॥ ११ ॥ पितरश्चैव तेषां च नरके निवसंति हि ॥ मूर्खा अपि महाबाहो ब्राह्मणाः पुण्यसंचयाः ॥ १२ ॥ किंपु
नश्चैव विद्वांसो वेदवेदांगपारगाः ॥ धन्यास्ते पुरुषालोके ब्राह्मणानां प्रियाश्च ये ॥ १३ ॥ ये विप्रपूजकामर्त्या न तेषां पुनरागमः ॥
ते सर्वे निर्जरा ज्ञेया ब्राह्मणान्प्रणमंतिये ॥ १४ ॥ विप्रपादोदकं पुण्यं सर्वव्याधिविनाशनम् ॥ १५ ॥ धन्यं वै कीर्तनं विष्णोर्ध
न्यं ब्राह्मणपूजनम् ॥ विप्रपादोदकं धन्यं धन्यं गंगाजलं स्मृतम् ॥ १६ ॥ ब्राह्मणानां प्रसादाद्वैलभ्यं ते सर्वसिद्धयः ॥ ब्राह्मणा
नां प्रकोपेन दह्यंते भव्यकोटयः ॥ १७ ॥ अविद्योऽपि महाराजनावमान्यो द्विजः सदा ॥ अविद्यो वा स विद्यो वा ब्राह्मणो भगव
त्तनुः ॥ १८ ॥ संसारतापतप्तानां भेषजं ब्राह्मणाविभो ॥ यावद्ब्राह्मणपूजास्तियावद्गंधरातले ॥ १९ ॥ यावद्देदमयो घोष
स्तावन्नो विशते कलिः ॥ ब्राह्मणोऽस्ति परंतत्त्वं ब्राह्मणस्तु परंतपः ॥ २० ॥ ब्राह्मणोऽस्ति पराविद्यानास्ति ब्राह्मणतः क्वचित् ॥
अविद्यं ब्राह्मणं वापि स विद्यं वानराधिप ॥ २१ ॥ यो वमन्यति दुष्टात्मा तस्य द्विर्नश्यति क्षणात् ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन नावम
न्येद्विजं क्वचित् ॥ २२ ॥ ब्राह्मणानां प्रकोपेन नहुषो जगतीं गतः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन ब्राह्मणं नैव कोपयेत् ॥ २३ ॥ वेदले
शोऽस्ति यत्रेशशास्त्रलेशोऽपि यत्र च ॥ तस्य दर्शनमात्रेण नश्यंते पापराशयः ॥ २४ ॥ वेदवक्ता तु यो विप्रः स वै यत्र प्रगच्छति ॥

गच्छंति तत्र निधयः क्षेत्राणि नितरां तथा ॥ २५ ॥ यत्रास्ति शास्त्रवेत्ता हितत्रविष्णुः सनातनः ॥ पुराणसंहितावक्ता यत्र संचरते द्वि
जः ॥ २६ ॥ तत्रैव सर्वतीर्थानि देवाः सर्वे प्रतिष्ठिताः ॥ ब्रह्महत्यादिपापानां ब्राह्मणादेव निष्कृतिः ॥ २७ ॥ गतश्चियश्च मर्त्यस्य
तथा चैव गतायुषः ॥ द्विषंति ब्राह्मणान्ये वै ते वानरकगामिनः ॥ २८ ॥ आसन्नमरणा ज्ञेया हतश्रीकाश्चराधव ॥ ये द्विषंति म
हाभागभिषक्कालज्ञसत्तमान् ॥ २९ ॥ यस्य भाव्या परासिद्धिर्यस्य भाव्या महार्थता ॥ यस्य भाव्यं परं ज्ञानं तस्य ब्राह्मणसं
गतिः ॥ ३० ॥ तेन तप्तं हुतं तेन तेन जप्तं महत्तरं ॥ पूजिता येन विप्रेशाः सत्यमेव नराधिप ॥ ३१ ॥ आधिव्याधिभयं नैव भक्त्या
यत्र द्विजार्चनम् ॥ यथा सर्वेषु देवेषु श्रेष्ठो वै गरुडध्वजः ॥ ३२ ॥ वेदेषु च तथा सामशास्त्रे वेदांत उच्यते ॥ पुरीणां च यथा काशीक्षे
त्राणां परमं विदं ॥ ३३ ॥ हिमवान्पर्वतश्च श्रेष्ठो यथा पशुपुधेनवः ॥ तथा सर्वपदार्थेषु ब्राह्मणः परिकीर्तितः ॥ ३४ ॥ इह चैव पर
त्रापि ब्राह्मणस्तारकः स्मृतः ॥ केचिदैहिककर्माणः केचित्परसुखप्रदाः ॥ ३५ ॥ विप्रेतरो महाभाग यदि शास्त्रविशारदः ॥ ब्रा
ह्मणश्च तथा मूर्खस्तस्माच्छ्रेष्ठतरो मतः ॥ ३६ ॥ ब्राह्मणां श्रयथा पूज्ययत्कर्म प्रकरोति हि ॥ अविधानात्कृतमपि संपूर्णं स्यादि
ति स्मृतिः ॥ ३७ ॥ अपृष्ट्वा ब्राह्मणान्ये वै स्वयं कर्म प्रकुर्वते ॥ तत्कर्म निष्फलं ज्ञेयमायासेनापि यत्कृतम् ॥ ३८ ॥ दंभं करोति
विप्रेषु विद्यायां यो नराधमः ॥ स याति नरकं घोरं यावदाभतसंख्यम् ॥ ३९ ॥ यो निंदति महाराज ब्राह्मणान् ब्रह्मतत्पर ॥ कुलं

तस्यक्षयंयातिमृतोनरकमाप्नुयात् ॥ ४० ॥ विद्ययाजेतियोविप्रान्सर्वेनरकमश्नुते ॥ ब्राह्मणार्थयस्यवित्तंब्राह्मणार्थपराक्रमः ॥ ४१ ॥ सएवपुरुषोलोकेपुण्यात्मानैवसंशयः ॥ चांडालीष्वपिसंजाताब्राह्मणानांहिवीर्यतः ॥ ४२ ॥ तेऽप्यवध्यामहाराजकिमुविद्वान्सुकर्मकृत् ॥ पौलस्त्यपुत्रोभगवन्हतोयद्वैतयाविभो ॥ ४३ ॥ रक्षणार्थंब्राह्मणानांगवांचैवमहामते ॥ अलेपस्यापितेरामलक्ष्मणस्यापिपातकम् ॥ ४४ ॥ लोकानुवृत्तयेऽवश्यंकर्तव्यंपापसंक्षयम् ॥ कुब्जास्रकात्परंक्षेत्रंब्रह्महत्यानिवारणम् ॥ ४५ ॥ नास्तिराघवशार्दूलपृथिव्यांपुण्यदंमहत् ॥ लक्ष्मणेनप्रगंतव्यंतयाचाप्यत्रभूमिप ॥ ४६ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेकेदारखंडेमायापुरीमाहात्म्येकुब्जास्रकेब्राह्मणप्रशंसानामद्वाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ४७ ॥

॥ नारदउवाच ॥ ॥ लक्ष्मणेनतपस्तप्तंकथंकुब्जास्रकेमहत् ॥ कस्मिन्प्रदेशेभगवन्कानितीर्थानितद्वद ॥ १ ॥ रामेणापिकृतंकिंवाकस्मिन्क्षेत्रेकृतंतपः ॥ एतत्सर्वसमासेनकृपयावदमेप्रभो ॥ २ ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ सर्वतेवचिमविप्रेशमहदज्ञाननाशनम् ॥ लक्ष्मणेनयथातप्तंब्रह्महत्यानिवारणम् ॥ ३ ॥ रामेणापिपरंक्षेत्रेकृतंपापप्रणाशनम् ॥ भारापनुत्तयेभूम्याःप्रार्थितस्यपरात्मनः ॥ ४ ॥ कृतदुष्टविनाशस्यरक्षणार्थंभवादृशाम् ॥ श्रीरामस्यमहाभागलीलामानुषरूपिणः ॥ ५ ॥ पुण्यपापादिकंनैवनैवदोषविकल्पना ॥ विशेषतोऽस्यपापस्यरावणस्यदुरात्मनः ॥ ६ ॥ गोविप्रहंतुर्विप्रेशमारणेनास्तियद्यपि

जाविस्मयाविष्टमानसः ॥ पप्रच्छगुरुमासीनंवसिष्ठंवाग्विदांवरम् ॥ ७२ ॥ ॥ रामउवाच ॥ ॥ ब्रह्मवंशसमुत्पन्नरावणस्यवधान्मुने ॥ कथमेपातकंजातंपापस्यदुरितात्मनः ॥ ७३ ॥ गोविप्रघातकस्यापिदेवानांचैवद्रोहिणः ॥ हर्तुंश्चपरदाराणांपरक्षेत्रधनार्थिनः ॥ ७४ ॥ कथंतन्मारकेपापंलुब्धस्योच्छास्त्रवर्तिनः ॥ एतन्मेसंशयंछिंधिसर्वज्ञोऽसियतोमुने ॥ ७५ ॥ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेकेदारखंडेमायापुरीमाहात्म्येकुब्जास्रकलक्ष्मणोपाख्यानंनानामएकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥

॥ वसिष्ठउवाच ॥ ॥ शृणुराममहाबाहोब्राह्मणानांमहामते ॥ माहात्म्यंसर्वपापघ्नंतापत्रयविनाशनम् ॥ १ ॥ ब्रह्मणाजंगमामूर्तिःश्रीविष्णोःपरमात्मनः ॥ अतएवहिविरूपाताःक्षितिदेवामहामते ॥ २ ॥ येषांवैदर्शनात्सद्योनश्यंतेपापराशयः ॥ ब्राह्मणानांचसंचारोयत्रतिष्ठतिसर्वदा ॥ ३ ॥ तत्रसर्वाणितीर्थानिवसंतिनितरांसदा ॥ भोजनीयाःप्रयत्नेनयद्यदिच्छंति तेनते ॥ ४ ॥ यत्किंचिदुर्लभंवस्तुदेयंतद्ब्राह्मणायवै ॥ ब्राह्मणानांचसंगत्याब्राह्मणानांचपूजनात् ॥ ५ ॥ तर्पणाद्ब्राह्मणानांचपितृणांतारणंभवेत् ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेननरोब्राह्मणमाश्रयेत् ॥ ६ ॥ ब्रह्मवीर्यसमुत्पन्नोवरजातिपुत्राविभो ॥ सोऽपिदेवो महाराजविज्ञेयोभव्यलिप्सुभिः ॥ ७ ॥ ब्राह्मणस्यपदांगुष्ठेदक्षिणेनरपुंगव ॥ सर्वतीर्थानिपुण्यानिवसंतिनितरांसदा ॥ ८ ॥ यावंतिविप्रपादोत्थरजांसिशिरसानरैः ॥ धार्थतेनरशार्दूलतावद्वर्षसहस्रकम् ॥ ९ ॥ स्वर्गलोकेवसेन्मर्त्योविमान

॥ २१ ॥ सोपिलक्ष्मणनामावैविष्णोरंशोमहात्मनः ॥ स्थितवांस्तत्रस्वांशेनपूर्णोपिप्रभुरच्युतः ॥ २२ ॥ तत्रैववामभागेतु
शिवोज्ञानगतिप्रभुः ॥ नाम्नालक्ष्मणेश्वरःख्यातोदर्शनात्सर्वपापहा ॥ २३ ॥ गंगायाःपश्चिमेतीरेयत्रसिंदूरवर्णका ॥ मृ
त्तिकावर्ततेविप्रतत्रलक्ष्मणकुंडकम् ॥ २४ ॥ तत्रस्नात्वाचजह्वाचफलानंत्यंलभेन्नरः ॥ तस्यैववामभागेतुमुनिकुंडमितिस्मृ
तम् ॥ २५ ॥ तत्रस्नात्वाशुभांलोकान्प्राप्नोतिपरमंपदम् ॥ तत्रविष्णोर्गदाविप्रनिहताक्रुद्धचेतसा ॥ २६ ॥ विष्णुनावृत्रदमने
तत्रास्तिचिन्हितंजले ॥ इंद्रकुंडमितिख्यातंतत्रैवभवमोचनम् ॥ २७ ॥ यत्रेंद्रस्तपसावृत्रंनिजघानमहामुने ॥ तस्यवामेम
हतीर्थेवायुकुंडमितिस्मृतम् ॥ २८ ॥ यत्रवायुर्महाभागवसतेमुक्तिलालसः ॥ लक्ष्मणकुंडकादक्षेधेनुकुंडमितिस्मृतम् ॥ २९
स्नात्वातत्रमहाभागशतगोदानजंफलम् ॥ तस्मिन्नेवस्थलेरम्येनंदीनाम्नाशिलाशुभा ॥ ३० ॥ स्पर्शमात्रेणयस्यास्तुमुच्यते
सर्वपातकैः ॥ नंदीकुंडमितिख्यातंसर्वतीर्थेषुचोत्तमम् ॥ ३१ ॥ ततउत्तरदिग्भागेनाम्नाधर्मधरानदी ॥ धर्मधारेतिविख्याता
सर्वपापक्षयंकरी ॥ ३२ ॥ आयातिपर्वतश्रेष्ठाद्धर्माख्याद्धर्मवर्द्धिनी ॥ तस्यांस्नात्वा नरोभक्त्यावाजपेयफलंलभेत् ॥ ३३ ॥
धर्मेश्वरोमहादेवोवर्ततेलिङ्गरूपधृक् ॥ यःस्नापयतितल्लिङ्गमंबुनाभक्तितत्परः ॥ ३४ ॥ सर्वान्कामानवाप्नोतिजलदानेनना
रद ॥ अथान्यच्चप्रवक्ष्यामिपीठंपरमदुर्लभम् ॥ ३५ ॥ यत्रैकरात्राल्लभतेसिद्धिंपरमदुर्लभाम् ॥ मायेश्वरीतिविख्यातासर्व

सिद्धिप्रदायिनी ॥ ३६ ॥ यत्ररुद्रःस्वयंसाक्षाद्देवैःसंनिहितःसदा ॥ मायेश्वरेतिनाम्नावैकृष्णवर्णोमहामुने ॥ ३७ ॥ तस्यैव
दर्शनाद्यातिरुद्रलोकंदुरासदम् ॥ आनागतीर्थतोविप्रतथाहैमवतीतटम् ॥ ३८ ॥ मायाक्षेत्रमिदंख्यातंसर्वक्षेत्रोत्तमोत्तम
म् ॥ यस्यैकवारमपियोदर्शनंप्रकरोतिहि ॥ ३९ ॥ कौटिजन्मकृतैःपापैर्मुच्यतेनात्रसंशयः ॥ धन्यानां^{समर्थः}वसतिर्ह्यत्रक्षेत्रेरा
त्रौमहामुने ॥ ४० ॥ नतेषांपुनरावृत्तिःकल्पकोटिशतैरपि ॥ अस्यक्षेत्रस्यमाहात्म्यंकोवावर्णयितुंक्षमः ॥ ४१ ॥ श्री
विष्णोर्यत्रसान्निध्यमीश्वरस्यतथैवच ॥ दक्षादिभिर्मुनिवरैःकृतायज्ञवरायतः ॥ ४२ ॥ एतत्क्षेत्रसमंक्षेत्रंत्रिषुलोकेषुदु
र्लभम् ॥ मृतायत्रमहाभागप्रयांतिपरमंपदम् ॥ ४३ ॥ तीर्थग्योनिगताश्चापितथास्थावरतांगताः ॥ प्रयांतिभुवनंविष्णो
स्त्यक्तदेहामहामते ॥ ४४ ॥ शृणुविप्रपुरावृत्तंचित्रंपरमकंयथा ॥ यथात्रप्रवरेस्थानेवृषव्याघ्रौमहामुने ॥ ४५ ॥ ययतुःप
रमांसिद्धिंप्राप्तेचापरजन्मनि ॥ इतिहासमिमंश्रुत्वासर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ४६ ॥ धर्मक्षेत्रेकुरुक्षेत्रेबभूववणिजांवरः ॥ ब्रह्मद
त्तइतिख्यातःकुबेरइवचापरः ॥ ४७ ॥ एकदासमहाभागशकटारोप्यद्रव्यकम् ॥ सुवर्णमुक्तारत्नानिप्रवालानिचनारद
॥ ४८ ॥ तीर्थयात्राप्रसंगेनदैवात्कुब्जाम्रकंययौ ॥ व्यापारश्चकृतस्तेनतीर्थयात्राचवैतथा ॥ ४९ ॥ गतोगेहेब्रह्मदत्तस्तस्यैकवृ
षभस्तथा ॥ सार्थाच्चैवपरिभ्रष्टोभूयःकुब्जाम्रकंययौ ॥ ५० ॥ देवालयसमीपेसस्थितवान्कतिचित्समाः ॥ निर्माल्यकल्पप

त्राणिभक्षयन्वृषभोमुने ॥ ५१ ॥ दिनेस्वयंवनंयातिरात्रावायातितत्रवै ॥ एवंहिवसतस्तस्यतत्रदेवगृहाद्वहिः ॥ ५२ ॥ व्या
घ्रश्चैकोरिपुर्जातोदृष्ट्वापुष्टशरीरकम् ॥ तत्प्रसंगाच्चतत्रैवसमायातिजिघांसया ॥ ५३ ॥ एवंतयोर्महद्वैरंबभूवमुनिपुंगव ॥
वृषभःसोपिपुष्टांगोनतंगणयतिध्रुवम् ॥ ५४ ॥ तीक्ष्णशृंगोमहोच्चोवैककुब्जान्दृढविक्रमः ॥ संहसासोपिव्याघ्रश्चवृषभंन
जिघांसति ॥ ५५ ॥ एकदामुनिशार्दूलगतोऽरण्येमहावृषः ॥ तृणानिखादितुंविप्रनिर्जनेऽतिभयंकरे ॥ ५६ ॥ महावराह
संछन्नेसरीसृपनिषेविते ॥ व्याघ्रःक्षशताकीर्णैर्दुर्गमेखद्भुसेविते ॥ ५७ ॥ तयोर्युद्धंसभवन्महावृषभव्याघ्रयोः ॥ वृषश्चतं
महाभागशृंगाग्रेव्याघ्रकंतदा ॥ ५८ ॥ दधारचतथाभूमौचिक्षेपवलिनंखलु ॥ उत्थायसहसासोपिवृषंकृष्णजघानह ॥ ५९ ॥
सोऽपिसिंहोमहातेजाआविद्धोवृषभेणह ॥ ममारचमहाभागतस्मिन्कुब्जाम्रकेवने ॥ ६० ॥ अवंतिविषयेतौचकुब्जाम्रमृतिवै
भवात् ॥ पितापुत्रौराजपुत्रौबभूवतुरनिंदितौ ॥ ६१ ॥ पूर्वजन्मविरोधेनजातौतत्रविरोधिनौ ॥ वृषोराजाबभूवाथसिंहोवैराज
पुत्रकः ॥ ६२ ॥ एकपुत्रस्तदाराजाकिंचित्पुत्रंनभाषते ॥ सोऽपिराजकुमारश्चराजानंनचपश्यति ॥ ६३ ॥ प्रजायाश्चानुरोधेन
नकुमारंजिघांसति ॥ राजास्मरतिवृत्तांतंपूर्वजन्मभवंखलु ॥ ६४ ॥ इतितयोर्महाभागदैवयोगादभून्मतिः ॥ कुब्जाम्रकंमहा
तीर्थगंतुराज्ञोमहात्मनः ॥ ६५ ॥ सकुमारोमहाराजोनिजजानपदैर्युतः ॥ ययौहिमाद्रिनिकटेमायापुष्ट्यीमहामते ॥ ६६ ॥

॥ पातकंतदपिप्राज्ञलोकचेष्टानुसारिणा ॥ ७ ॥ प्रायश्चित्तेकृतेतेनलक्ष्मणेनचनारद ॥ कुब्जाम्रकोत्तरेभागेगव्यूत्यर्द्धेतद
र्द्धके ॥ ८ ॥ क्रोशेगंगातटेपश्चान्नानामुनिगणान्विते ॥ अद्यापितत्प्रदेशेहिलक्ष्मणस्यांशरूपतः ॥ ९ ॥ सर्परूपेणशेषांशो
वर्ततेभगवत्प्रियः ॥ शिवमाराधयामासवर्षैर्द्वादशसंख्यकैः ॥ १० ॥ निराहारोमहातेजाःशिवसंन्यस्तमानसः ॥ जजापपर
मांविद्यांपद्गुणीभक्तितत्परः ॥ ११ ॥ वाय्वाहारोवर्षशतंशतंपत्रफलाशनः ॥ तस्यावेकेनपादेनशिवभक्तोजितेंद्रियः ॥ १२ ॥
ततःशिवोमहाभागप्रत्यक्षंतस्यनारद ॥ बभूवसहसातत्रकांतिव्याप्तदिगंबरः ॥ १३ ॥ वृषसंस्थोऽर्द्धचंद्रेणसंशोभितलला
टकः ॥ व्याघ्रचर्मपरीधानोव्यालयज्ञोपवीतवान् ॥ १४ ॥ उमानीतार्द्धवपुष्कस्त्रिनेत्रोगजकृत्तिष्ठृक् ॥ उवाचवचनंतत्रसौ
मित्रिमित्रवत्सलम् ॥ १५ ॥ ॥ शिवउवाच ॥ ॥ साधुसाधुमहाभागसुमित्रानंदवर्धन ॥ गतंतेपातकंसर्वमत्प्रसादेनल
क्ष्मण ॥ १६ ॥ अस्मिन्क्षेत्रेसकृत्स्नानाद्ब्रह्महत्यात्रिकोटिभिः ॥ मुच्यतेकिमुवंशुद्धोमुनिर्हिंसकाहिंसकः ॥ १७ ॥ शुद्धस्वंस
र्वपापेभ्योदेहजेभ्योमहाशय ॥ गच्छगच्छस्वकेस्थानेकुरुराज्यसुखानिच ॥ १८ ॥ गतोवैराजयक्ष्मातेदेहतःशुभगेहतः
॥ तन्नाम्नेदंपुण्यतमंलक्षितंवैभविष्यति ॥ १९ ॥ अहंचभगवान्नित्यंलक्ष्मणेश्वरतांगतः ॥ तिष्ठामिमुक्तिदोनृणामपिदुष्क
तिनांतथा ॥ २० ॥ ॥ स्कंदउवाच ॥ ॥ इत्युक्ताथचदत्वाचलक्ष्मणायवरंतदा ॥ तत्रैवांतर्द्धेयुद्धोभक्तिगम्योदुरासदः

लातत्रनरोभक्त्याशिवसायुज्यमाप्नुयात् ॥ तत्रैवसूर्यकुंडारुयंतीर्थपरमपावनम् ॥ ८३ ॥ यस्यसंदर्शनादेवसूर्यलोकेमही
यते ॥ तत्रैवपश्चिमेभागेतीर्थगालवसंज्ञितम् ॥ ८४ ॥ यत्रस्नात्वापरंयातिनपुनरावर्ततेयतः ॥ ततउत्तरवायव्येशिवोयज्ञे
श्वरःप्रभुः ॥ ८५ ॥ विष्णुनास्थापितश्चात्रयज्ञादौविघ्ननाशने ॥ यत्रविष्णुश्चक्ररूपीतत्रेदंलिंगमुत्तमम् ॥ ८६ ॥ इदंपरमकं
पीठंसर्वसिद्धिप्रदंनृणाम् ॥ यत्रार्चयासकृदपिलभतेयद्यदिच्छति ॥ ८७ ॥ तस्यवामप्रदेशेहिशिलाविष्णुकलेवरा ॥ यस्यां
कृतेहृषिकेशस्त्रेतायांभरतोहरिः ॥ ८८ ॥ द्वापरेवामनोदेवोभूयश्चभरतःकलौ ॥ तस्यसंदर्शनादेवमहापातककोटयः ॥ ८९ ॥
नश्यंतिब्राह्मणश्रेष्ठसिद्ध्यंतिसर्वसिद्धयः ॥ एतन्नाम्नैवसकलंप्राप्नोतिनिजवांछितम् ॥ ९० ॥ इतितेकथितंदेवमाहात्म्यंजग
दीशितुः ॥ हृषीकेशाश्रमेपुण्येयथारैभ्योह्यनुग्रहम् ॥ ९१ ॥ कुब्जाश्रकस्यमाहात्म्यंयःशृणोतिमहामते ॥ सोपिवैकुण्ठनिल
येयातिब्रह्मसनातनम् ॥ ९२ ॥ यइदंपठतेनित्यंमहापातकनाशनम् ॥ मोदतेत्रिदिवैःसार्द्धंपितृभिःसहनारद ॥ ९४ ॥ अ
स्यक्षेत्रस्यमाहात्म्यंवक्तुंकेनापिशक्यते ॥ संक्षेपेणमयाख्यातंपापघ्नंसर्वकामदम् ॥ ९५ ॥ यइदंपठतेश्राद्धेशृणोतिचमहा
मते ॥ तारिताःपितरस्तेनसत्यमेवनसंशयः ॥ ९६ ॥ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेकेदारखंडेमायापुरीमाहात्म्येकुब्जाश्रकमा
हात्म्यंनामत्रयोविंशतितमोऽध्यायः ॥ २३ ॥ इतिमायाक्षेत्रमाहात्म्यंसमाप्तम् ॥ श्रीरस्तु ॥ शुभंभवतु ॥ ॥ ६९ ॥

इदं पुस्तकं मुम्बय्यां श्रीकृष्णदासात्मज गङ्गाविष्णु खेमराजाभ्यां स्वकीये
“श्रीवेङ्कटेश्वर” मुद्रालये मुद्रितम् शके १८०९ संवत् १९४४

सूचना.

भाषान्यायप्रकाश श्रीमत् चिद्वनानंद स्वामि कृत

पूर्व में जो आत्मपुराणभाषा श्रीमद्भगवद्गीता गूढार्थदीपिका विचारसागर वृत्तिप्रभार आदि ग्रंथ महात्मा लोगों ने किये हैं तिन ग्रंथोंके बहोत स्थल विषे भेदवादी नैयायकों का मत लिखा है कहीं खंडन करने के लिये कहीं दृष्टान्त रूप करीकें परंतु तिनवेदांत ग्रंथो विषे नैयायकों के पदार्थ विस्तार पूर्वक लिखे नहीं और बहोत स्थल विषे तिन पदार्थों के नाममात्रही लिखे हैं इसलिये पठन करने वालों के समझमें आवे नहीं इसकारण बहोत लोगोंकी प्रार्थनासे श्रीस्वामी जीने यह ग्रंथ रचकर तयार किया और इस ग्रंथमें कणादि मुनिप्रणीत वैशेषिक शास्त्र के द्रव्यादिक सप्त पदार्थों का

तथा गौतममुनिप्रणीत न्याय शास्त्र के प्रमाणादिक षोडश पदार्थों का विस्तार पूर्वक निरूपण किया है, और प्रसंग पायकै मीमांसा शास्त्र के मतका तथा वेदांतशास्त्रके मतका तथा बौद्धोंके मतका तथा चार्वाकोंके मतका तथा आर्हतजैनों के मतका तथा अन्य भी बहोत मतोंका निरूपण किया है तथा तिन मतों का यथा योग्य खण्डन भी किया है और इस ग्रंथमें द्रव्यादिक पदार्थों का लक्षण तथा अनुमान तथा वेद स्मृति आदि वाक्यों को ( ) ऐसे कोष्ठकांतर्गत यथावत लिखकर तिस्का भाषामें विस्तार पूर्वकवर्णन किया है इसलिये ये ग्रंथ भाषा वेदांत शास्त्र तथा न्यायशास्त्र पठन करने वालों के लिये अतिउपयोगी है इसलिये २०००० ग्रंथकी प्रशंसा कहांतक लिखे! देखनेसे इच्छापूर्ण होगी, मूल्य डांकव्ययसहित ८ रुपये.

ग्रंथ मिलनेका ठिकाना

गंगाविष्णु श्रीकृष्णदास “श्रीवेङ्कटेश्वर” छापखाना
(मुंबई)

यावत्प्रविशते राजा कुब्जाम्ने क्षेत्र उत्तमे ॥ नानामुनिगणाकीर्णैर्देवगंधर्वसेविते ॥ ६७ ॥ तावत्सस्मारपुत्रोपि वृत्तांतं पूर्वसंभ
वम् ॥ वैरस्य कारणं स्वस्य राज्ञश्चैव महामते ॥ ६८ ॥ तस्मिन्नेव क्षणे तौ च निर्वैरौ हि बभूवतुः ॥ क्षेत्रस्यास्य प्रभावेण शुद्धौ चैव
तथामुने ॥ ७० ॥ तत्रैव स्थितवंतौ च किंचित्कालं महामते ॥ कालेनाव्ययमापन्नौ यत्र गत्वा न शोचति ॥ ७१ ॥ इति चैव तथा
प्राप्तं मोक्षश्चापरजन्मनि ॥ कुब्जाम्ने केमृतो विप्रहत्या युक्तोऽपि वानरः ॥ ७२ ॥ मोक्षं प्राप्नोति स ततं कुष्ठीवामृतसंततिः ॥ अथा
न्यच्चात्र परमं तीर्थं वाराहसंज्ञितम् ॥ ७३ ॥ धरण्या यत्र नियतं संस्तुतो भगवानजः ॥ तस्मादिदं परं क्षेत्रं वाराहं नाम विश्रुतम्
॥ ७४ ॥ यत्र ब्रह्मादयो देवास्तपस्तेषु सुदारणम् ॥ वाराहतीर्थमहिमा केन वर्णयितुं क्षमः ॥ ७५ ॥ तत्रैका परमामूर्तिः शिलारू
पामहात्मनः ॥ तच्छिलास्पर्शनादेव विष्णुलोके वसेच्चिरम् ॥ ७६ ॥ सूर्यपुत्री नदी तत्र समायाति महामते ॥ गालवेन पुरा सू
र्यः समाराधित ईश्वरः ॥ ७७ ॥ प्रसन्नश्चाब्रवीत्सूर्यो वरं वरय गालव ॥ सोऽब्रवीद्देहि भगवंस्तव पुत्री तु या स्मृता ॥ ७८ ॥ यमु
नेति समाख्यातानदी परमपावनी ॥ सा समायातु स ततं गंगया संगता भवेत् ॥ ७९ ॥ तीर्थराज प्रयागारूय समं तीर्थं भवति
ति ॥ अत्र स्नास्यंति ये मर्त्यास्ते प्रयातु परंपदम् ॥ ८० ॥ भवतोऽत्र स्थितिश्चास्तु सर्वतीर्थेषु चोत्तमा ॥ सूर्यश्चापि तथेत्युक्त्वा ददौ
वरमनुत्तमम् ॥ ८१ ॥ यमुना च महाभाग कलया प्रासंस्थिता ॥ तस्यास्तु संगमपुण्ये प्रयागात्कोटिसंख्यके ॥ ८२ ॥ स्ना

र्थमिहचायातोब्रूह्यागमनकारणम् ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ भवतां दर्शनार्थाय ब्रह्मलोकादिहागतः ॥ धर्माधर्मस्य सर्वस्य
 निर्णयं द्रष्टुमागतः ॥ १३ ॥ ॥ इति श्री नासिकेतोपाख्याने सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥
 ॥ नासिकेत उवाच ॥ ॥ तयोरेवं संवदतो नारदस्य यमस्य च ॥ तत्र स्थाने च दिव्यानां विमानानां शतानि च ॥ १ ॥ भेरी
 मृदंगादिघोषैर्गीतवादित्रनिःस्वनैः ॥ घंटामर्दलवीणानां रेवणपणवस्य च ॥ २ ॥ आगतानि सहस्राणि तेजःपुंजयुतानि च ॥
 तेन वै सहसा विप्राय मोतर्द्धानमागमत् ॥ ३ ॥ ब्रह्मपुत्रो विलक्षो भूदवदन्नैव किंचन ॥ क्षणेनैवागतो धर्मो भयातो भ्रष्टमानसः ॥
 ॥ ४ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ सत्यं ब्रह्मिहाराज विष्णु तुल्यपराक्रम ॥ आसुराराक्षसाघोराः सर्वे ते वशसंस्थिताः ॥ क
 स्मात्त्वं भयसंत्रस्तो वायुवेगेन निर्गतः ॥ ५ ॥ ॥ धर्मराज उवाच ॥ ॥ अतिगुह्यां मुनिश्रेष्ठ कथां पापप्रणाशिनीं ॥ ब्रवीमि
 सकलां विद्वन्पुनर्धर्मविवर्धनाम् ॥ ६ ॥ मृत्युलोके महाप्राज्ञः सत्यव्रतपरायणः ॥ जनको नाम विख्यातः प्रजानां परिपालकः ॥
 जितेन्द्रियो दानपरः क्रोधमात्सर्यवर्जितः ॥ ७ ॥ तस्य पत्नी सुरूपासी न्नान्नासत्यव्रता शुभा ॥ सर्वलक्षणसंपूर्णा सर्वधर्मप
 रायणा ॥ ८ ॥ भर्तारं विष्णुबुद्ध्या नित्यं शुश्रूषते शुभा ॥ पतिव्रता पतिप्राणभर्तृवाक्ये सदारता ॥ सुखिते सुखितानि
 त्यंदुःखिते दुःखिता च या ॥ ९ ॥ दक्षा च प्रियवाङ्मन्यमक्रोधाऽनृतवर्जिता ॥ अतिथिः पूज्यते नित्यं सर्वसद्गुणशालिनी ॥ १० ॥

जनकस्य प्रिया भार्या धर्मकार्ये सदारता ॥ सा याति ब्रह्मणो लोकं विमानवरमास्थिता ॥ ११ ॥ शक्रादयो देवगणास्तस्याः संमु
 खमागताः ॥ पितामहश्च तस्या वै प्रणतिकृतवान् विभो ॥ १२ ॥ इंद्रालयस्य मध्येषु प्रविष्टो जनकस्तथा ॥ तं गृहीत्वा पतिं दे
 वी सर्वदेवगणैर्दृता ॥ १३ ॥ गता सा ब्रह्मणो लोकं तस्याश्च तेजसामुने ॥ लीनो हं भयभीतस्तुकारणं ते निवेदितम् ॥ १४ ॥
 ॥ नासिकेत उवाच ॥ ॥ इत्यादि सर्वमाख्यातं तत्र दृष्टं मुनीश्वराः ॥ संदेहो नात्र कर्तव्यः सर्वप्रत्यक्षदर्शनात् ॥ १५ ॥ ॥
 वैशंपायन उवाच ॥ ॥ जनमेजय महाराज पूर्वकल्पाश्रितां कथां ॥ शृणोति श्रद्धया युक्तः सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ १६ ॥ नासि
 केतेन कथितमाख्यानं पावनं महत् ॥ १७ ॥ धन्यं स्वस्त्ययनं चैव व्याधिदारिद्र्यनाशनम् ॥ शृण्वन्नरो विमुक्तः स्याज्जन्मसंसार
 बंधनात् ॥ १८ ॥ ॥ इति श्री नासिकेतोपाख्याने धर्माधर्मनिर्णयो नाम अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ समाप्तम् ॥ ॥ १९ ॥

इदं पुस्तकं श्रीकृष्णदासात्मजेन गंगाविष्णुनाखेमराजेन च मोहमय्यां स्वकीये श्रीविकटेश्वरमुद्रायंत्रालये

मुद्रितं संवत् १९४५ शकाब्दाः १८१०

गंगाविष्णुश्रीकृष्णदास "श्रीविकटेश्वर" छापखाना.

(मुंबई.)

* ॥ इति नासिकेतोपाख्यानं समाप्तम् ॥ *

तस्मिन्मार्गे सुखं याति गोप्रदानेन मानवाः ॥ गजाश्वरथदानेन यममार्गः सुखावहः ॥ १६ ॥   ॥ इति श्रीनासिकेतोपा
ख्याने षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥   ॥ १७ ॥   ॥ १७ ॥   कठिनाः   ॥ १७ ॥   राज्ञः   ॥ १७ ॥
नासिकेत उवाच ॥ ॥ पुनरेव प्रवक्ष्यामि यममार्गं भयंकरम् ॥ तस्मिन्मार्गे महाघोरे विषमाः पर्वताः क्वचित् ॥ १ ॥ कीलकाश्च
क्वचिद्वोरा असिपत्रवनं क्वचित् ॥ क्वचिद्वर्षति पाषाणाः क्वचित्संतप्तवालुकाः ॥ २ ॥ हिमालयाच्छतगुणं क्वचिच्छीतं सुदारु
णम् ॥ अंधकारं महारौद्रं क्वचिद्वर्मः सुदारुणः ॥ ३ ॥ क्षुरधारमयं मार्गं क्वचिद्वैपूयशोणितम् ॥ तत्र वैतरणीनाम नदी क्षुद्राभयं
करा ॥ ४ ॥ शतयोजनविस्तीर्णा काकगृध्रैः समन्विता ॥ तस्यां मज्जंति पापिष्ठा दुःखशोकसमन्विताः ॥ ५ ॥ गोप्रदानस्य क
र्तारस्ते तरंति द्विजोत्तमाः ॥ तीर्थस्नानरतैर्मर्त्यैः सासरि सुतरा भवेत् ॥ ६ ॥ तस्मिन्नेव तु मार्गे यैर्धर्मिष्ठाः सुखसंयुताः ॥ एक
एवास्ति सर्वत्र व्यवहारो द्विजोत्तमाः ॥ ७ ॥ एकस्मिन्समये विप्राधर्मराजसभां प्रति ॥ सूर्यतेजःप्रतीकाशो व्यागतो नारदो मु
निः ॥ ८ ॥ यमस्तु नारदं दृष्ट्वा प्रत्युत्थाय कृतांजलिः ॥ अर्घ्यपाद्यादिभिश्चैव नारदं प्रत्यपूजयत् ॥ ९ ॥ आसने चोपविष्टस्तु
नारदो देवदर्शनः ॥ शोभते स्म महातेजास्तारापतिरिवांबरे ॥ १० ॥ ततो वैवस्वतो राजानारदं प्रत्युवाच ह ॥ स्वागतं भो द्विजश्रे
ष्ठ ब्रह्मपुत्र महामुने ॥ ११ ॥ अद्य मे सकलं जन्म ममाद्यसफलं दिनम् ॥ अद्य मे सकलं सर्वं भवदालोकनान्मुने ॥ १२ ॥ किम्

❀ ॥ इति नासिकेतोपाख्यानं समाप्तम् ॥ ❀